

114/1992 Sb.

ZÁKON

České národní rady

ze dne 19. února 1992

o ochraně přírody a krajiny

ve znění zákona č. 347/1992 Sb., zákona č. 289/1995 Sb., zákona č. 3/1997 Sb., zákona č. 16/1997 Sb., zákona č. 123/1998 Sb., zákona č. 161/1999 Sb., zákona č. 238/1999 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 76/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 168/2004 Sb., zákona č. 218/2004 Sb., zákona č. 100/2004 Sb., zákona č. 387/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 222/2006 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 167/2008 Sb., zákona č. 312/2008 Sb., zákona č. 291/2009 Sb., zákona č. 349/2009 Sb., zákona č. 223/2009 Sb., zákona č. 381/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 350/2012 Sb., zákona č. 64/2014 Sb., zákona č. 175/2014 Sb., zákona č. 250/2014 Sb., zákona č. 39/2015 Sb., zákona č. 15/2015 Sb., zákona č. 319/2016 Sb., zákona č. 123/2017 Sb., zákona č. 183/2017 Sb. a zákona č. 225/2017 Sb.

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

ČÁST PRVNÍ

Úvodní ustanovení

§ 1

Účel zákona

Účelem zákona je za účasti příslušných krajů, obcí, vlastníků a správců pozemků přispět k udržení a obnově přírodní rovnováhy v krajině, k ochraně rozmanitostí forem života, přírodních hodnot a krás, k šetrnému hospodaření s přírodními zdroji a vytvořit v souladu s právem Evropských společenství ^{1c)} v České republice soustavu Natura 2000. Přitom je nutno zohlednit hospodářské, sociální a kulturní potřeby obyvatel a regionální a místní poměry.

§ 2

Ochrana přírody a krajiny

(1) Ochranou přírody a krajiny se podle tohoto zákona rozumí dále vymezená péče státu a fyzických i právnických osob o volně žijící živočichy, planě rostoucí rostliny a jejich společenstva, o nerosty, horniny, paleontologické nálezy a geologické celky, péče o ekologické systémy a krajinné celky, jakož i péče o vzhled a přístupnost krajiny.

(2) Ochrana přírody a krajiny podle tohoto zákona se zajišťuje zejména

a) ochranou a vytvářením územního systému ekologické stability krajiny,

b) obecnou ochranou druhů planě rostoucích rostlin a volně žijících živočichů a zvláštní ochranou těch druhů, které jsou vzácné či ohrožené, pozitivním ovlivňováním jejich vývoje v přírodě a zabezpečováním předpokladů pro jejich zachování, popřípadě i za použití zvláštních pěstebních a odchovných zařízení,

- c) ochranou vybraných nalezišť nerostů, paleontologických nálezů a geomorfologických a geologických jevů i zvláštní ochranou vybraných nerostů,
- d) ochranou dřevin rostoucích mimo les,
- e) vytvářením sítě zvláště chráněných území a péčí o ně,
- f) účastí na tvorbě a schvalování lesních hospodářských plánů s cílem zajistit ekologicky vhodné lesní hospodaření,
- g) spoluúčastí v procesu územního plánování a stavebního řízení s cílem prosazovat vytváření ekologicky vyvážené a esteticky hodnotné krajiny,
- h) účastí na ochraně půdního fondu, zejména při pozemkových úpravách,
- i) ovlivňováním vodního hospodaření v krajině s cílem udržovat přirozené podmínky pro život vodních a mokřadních ekosystémů při zachování přirozeného charakteru a přírodě blízkého vzhledu vodních toků a ploch a mokřadů,
- j) obnovou a vytvářením nových přírodně hodnotných ekosystémů, například při rekultivacích a jiných velkých změnách ve struktuře a využívání krajiny,
- k) ochranou krajiny pro ekologicky vhodné formy hospodářského využívání, turistiky a rekreace.

§ 3

Vymezení pojmů

(1) Pro účely tohoto zákona se vymezují některé základní pojmy takto

- a) územní systém ekologické stability krajiny (dále jen "systém ekologické stability") je vzájemně propojený soubor přirozených i pozměněných, avšak přírodě blízkých ekosystémů, které udržují přírodní rovnováhu. Rozlišuje se místní, regionální a nadregionální systém ekologické stability,
- b) významný krajinný prvek jako ekologicky, geomorfologicky nebo esteticky hodnotná část krajiny utváří její typický vzhled nebo přispívá k udržení její stability. Významnými krajinnými prvky jsou lesy, rašeliniště, vodní toky, rybníky, jezera, údolní nivy. Dále jsou jimi jiné části krajiny, které zaregistruje podle § 6 orgán ochrany přírody jako významný krajinný prvek, zejména mokřady, stepní trávníky, remízy, meze, trvalé travní plochy, naleziště nerostů a zkamenělin, umělé i přirozené skalní útvary, výchozy a odkryvy. Mohou jimi být i cenné plochy porostů sídelních útvarů včetně historických zahrad a parků. Zvláště chráněná část přírody je z této definice vyňata (písmeno f),
- c) planě rostoucí rostlina (dále jen "rostlina") je jedinec nebo kolonie rostlinných druhů včetně hub, jejichž populace se udržují v přírodě samovolně. Rostlinou jsou všechny její podzemní i nadzemní části,
- d) volně žijící živočich (dále jen „živočich“) je jedinec živočišného druhu, jehož populace se udržují v přírodě samovolně, a to včetně jedince odchovaného v lidské péči vypuštěného v souladu s právními předpisy do přírody. Živočichem se rozumí všechna vývojová stadia daného jedince. Jedinec zdivočelé populace domestikovaného druhu se za volně žijícího živočicha nepovažuje,
- e) živočich odchovaný v lidské péči je jedinec živočišného druhu narozený a odchovaný v kontrolovaném prostředí¹⁾ jako potomek rodičů získaných v souladu s tímto zákonem a právními předpisy v oblasti obchodování s ohroženými druhy^{1a)},

f) záchranná stanice je zařízení, které na konkrétně vymezeném území působnosti zajišťuje komplexní péči o všechny živočichy dočasně neschopné přežít ve volné přírodě s cílem navrátit je do přírody, živočichům trvale neschopným přežít ve volné přírodě poskytuje, je-li to vhodné a účelné vzhledem k jejich zdravotnímu stavu, odpovídající dlouhodobou péči, poskytuje informace o příčinách ohrožení a vhodných způsobech ochrany živočichů a může spolupracovat při provádění opatření k předcházení zraňování nebo úhynu živočichů,

g) živočišný nebo rostlinný druh je rovněž systematická jednotka nižšího řádu,

h) zvláště chráněná část přírody je velmi významná nebo jedinečná část živé či neživé přírody; může jí být část krajiny, geologický útvar, strom, živočich, rostlina a nerost, vyhlášený ke zvláštní ochraně státním orgánem podle části třetí nebo páté tohoto zákona,

i) dřevina rostoucí mimo les (dále jen "dřevina") je strom či keř rostoucí jednotlivě i ve skupinách ve volné krajině i v sídelních útvarech na pozemcích mimo lesní půdní fond, 1b)

j) paleontologický nález je věc, která je významným dokladem nebo pozůstatkem života v geologické minulosti a jeho vývoje do současnosti,

k) biotop je soubor veškerých neživých a živých činitelů, které ve vzájemném působení vytvářejí životní prostředí určitého jedince, druhu, populace, společenstva. Biotop je takové místní prostředí, které splňuje nároky charakteristické pro druhy rostlin a živočichů,

l) ekosystém je funkční soustava živých a neživých složek životního prostředí, jež jsou navzájem spojeny výměnou látek, tokem energie a předáváním informací a které se vzájemně ovlivňují a vyvíjejí v určitém prostoru a čase,

m) krajina je část zemského povrchu s charakteristickým reliéfem, tvořená souborem funkčně propojených ekosystémů a civilizačními prvky,

n) přírodní stanoviště je přírodní nebo polopřírodní suchozemská nebo vodní plocha, která je vymezena na základě geografických charakteristik a charakteristik živé a neživé přírody,

o) přírodní stanoviště v zájmu Evropských společenství (dále jen "evropská stanoviště") jsou přírodní stanoviště na evropském území členských států Evropských společenství těch typů, které jsou ohroženy vymizením ve svém přirozeném areálu rozšíření nebo mají malý přirozený areál rozšíření v důsledku svého ústupu či v důsledku svých přirozených vlastností nebo představují výjimečné příklady typických charakteristik jedné nebo více z biogeografických oblastí, a která jsou stanovena právními předpisy Evropských společenství;^{1d)} jako prioritní se označují ty typy evropských stanovišť, které jsou na evropském území členských států Evropských společenství ohrožené vymizením, za jejichž zachování mají Evropská společenství zvláštní odpovědnost, a které jsou stanovené právními předpisy Evropských společenství, 1g)

p) druhy v zájmu Evropských společenství (dále jen "evropsky významné druhy") jsou druhy na evropském území členských států Evropských společenství, které jsou ohrožené, zranitelné, vzácné nebo endemické, a které jsou stanovené právními předpisy Evropských společenství;^{1e)} jako prioritní se označují evropsky významné druhy, vyžadující zvláštní územní ochranu, za jejichž zachování mají Evropská společenství zvláštní odpovědnost, a které jsou stanovené právními předpisy Evropských společenství, 1f)

q) evropsky významná lokalita je lokalita vyžadující zvláštní územní ochranu^{1g)} a splňující podmínky podle § 45a odst. 1, která

1. byla zařazena do seznamu lokalit nacházejících se na území České republiky vybraných na základě kritérií stanovených právními předpisy Evropských společenství^{1g)} a vyžadujících územní ochranu (dále jen "národní seznam"), a to až do doby jejího zařazení do seznamu lokalit významných pro

Evropská společenství (dále jen "evropský seznam"),

2. splňuje podmínky pro zařazení do národního seznamu, ale nebyla tam zařazena, a vyskytuje se na ní prioritní typ přírodního stanoviště nebo prioritní druh, a o jejímž zařazení do evropského seznamu se s Evropskou komisí (dále jen "Komise") jedná, a to až do doby, kdy se o zařazení nebo nezařazení lokality dohodne Česká republika s Komisí nebo do rozhodnutí Rady Evropské unie (dále jen "sporná lokalita"), nebo

3. byla zařazena do evropského seznamu,

r) Natura 2000^{1b)} je celistvá evropská soustava území se stanoveným stupněm ochrany, která umožňuje zachovat typy evropských stanovišť^{1d)} a stanoviště evropsky významných druhů^{1f)} v jejich přirozeném areálu rozšíření ve stavu příznivém z hlediska ochrany nebo popřípadě umožní tento stav obnovit. Na území České republiky je Natura 2000 tvořena vymezenými ptačími oblastmi a vyhlášenými evropsky významnými lokalitami,

s) stav přírodního stanoviště z hlediska ochrany se považuje za "příznivý", pokud jeho přirozený areál rozšíření a plochy, které v rámci tohoto areálu pokrývá, jsou stabilní nebo se zvětšují a specifická struktura a funkce, které jsou nezbytné pro jeho dlouhodobé zachování, existují a budou pravděpodobně v dohledné době i nadále existovat, a stav jeho typických druhů z hlediska ochrany je příznivý,

t) stav druhu z hlediska ochrany je považován za "příznivý", jestliže údaje o populační dynamice příslušného druhu naznačují, že se dlouhodobě udržuje jako životaschopný prvek svého přírodního stanoviště, a přirozený areál rozšíření druhu není a pravděpodobně nebude v dohledné budoucnosti omezen, a existují a pravděpodobně budou v dohledné době i nadále existovat dostatečně velká stanoviště k dlouhodobému zachování jeho populací,

u) celistvostí evropsky významné lokality anebo ptačí oblasti se rozumí soudržnost ekologických struktur a funkcí evropsky významné lokality anebo ptačí oblasti posuzovaná ve vztahu k předmětům jejich ochrany,

v) chov je jakékoliv držení živočicha v zajetí.

(2) Typy evropských stanovišť a evropsky významné druhy, které se vyskytují na území České republiky, stanoví Ministerstvo životního prostředí prováděcím právním předpisem. U evropsky významných druhů označí ty, které vyžadují podle právních předpisů Evropských společenství zvláštní územní ochranu.^{1f)}

ČÁST DRUHÁ

Obecná ochrana přírody a krajiny

§ 4

Základní povinnosti při obecné ochraně přírody

(1) Vymezení systému ekologické stability, zajišťujícího uchování a reprodukci přírodního bohatství, příznivé působení na okolní méně stabilní části krajiny a vytvoření základů pro mnohostranné využívání krajiny stanoví a jeho hodnocení provádějí orgány územního plánování a ochrany přírody ve spolupráci s orgány vodohospodářskými, ochrany zemědělského půdního fondu a státní správy lesního hospodářství. Ochrana systému ekologické stability je povinností všech vlastníků a uživatelů pozemků tvořících jeho základ; jeho vytváření je veřejným zájmem, na kterém se podílejí vlastníci pozemků, obce i stát. Podrobnosti vymezení a hodnocení systému ekologické stability a podrobnosti plánů, projektů a opatření v procesu jeho vytváření stanoví Ministerstvo životního prostředí České republiky (dále jen "Ministerstvo životního prostředí") obecně závazným právním předpisem.

(2) Významné krajinné prvky jsou chráněny před poškozováním a ničením. Využívají se pouze tak, aby nebyla narušena jejich obnova a nedošlo k ohrožení nebo oslabení jejich stabilizační funkce. K zásahům, které by mohly vést k poškození nebo zničení významného krajinného prvku nebo ohrožení či oslabení jeho ekologicko-stabilizační funkce, si musí ten, kdo takové zásahy zamýšlí, opatřit závazné stanovisko orgánu ochrany přírody. Mezi takové zásahy patří zejména umísťování staveb, pozemkové úpravy, změny kultur pozemků, odvodňování pozemků, úpravy vodních toků a nádrží a těžba nerostů. Podrobnosti ochrany významných krajinných prvků stanoví Ministerstvo životního prostředí obecně závazným právním předpisem.

(3) Závazné stanovisko orgánu ochrany přírody z hlediska tohoto zákona je také nezbytné ke schválení lesních hospodářských plánů a protokolárnímu předání lesních hospodářských osnov²⁾, k odlesňování a zalesňování pozemků nad 0,5 ha a k výstavbě lesních cest a lesních melioračních systémů. K pěstebním a těžebním zásahům v lesích prováděným v souladu s lesním hospodářským plánem nebo protokolárně převzatou lesní hospodářskou osnovou a při nahodilé těžbě se závazné stanovisko orgánu ochrany přírody nevyžaduje. Závazné stanovisko ke schválení lesních hospodářských plánů a protokolárnímu předání lesních hospodářských osnov se vydává na žádost příslušného orgánu státní správy lesů. K závazným stanoviskům vydaným po lhůtě 60 dnů od doručení žádosti příslušnému orgánu ochrany přírody se nepřihlíží. Požádá-li vlastník^{3a)} o předběžnou informaci podle § 90 odst. 17 o podmínkách vydání souhlasného závazného stanoviska ke schválení lesního hospodářského plánu, příslušný orgán tuto informaci poskytne zpravidla ke dni konání základního šetření, nejpozději do 60 dnů od obdržení žádosti.

(4) V rámci řízení o vydání závazného stanoviska podle odstavce 3 orgán ochrany přírody provede také hodnocení důsledků lesních hospodářských plánů a lesních hospodářských osnov pro evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti. Orgán ochrany přírody nevydá souhlasné závazné stanovisko ke schválení lesních hospodářských plánů a protokolárnímu předání lesních hospodářských osnov, pokud by měly významný negativní vliv na příznivý stav předmětu ochrany evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti. V ostatních případech orgán ochrany přírody vydá souhlasné závazné stanovisko. Závazné stanovisko ke schválení lesních hospodářských plánů a protokolárnímu předání lesních hospodářských osnov nahrazuje odůvodněné stanovisko podle § 45i odst. 1. Na postup hodnocení důsledků lesních hospodářských plánů a lesních hospodářských osnov se nepoužijí ustanovení zvláštních právních předpisů o posuzování vlivů na životní prostředí^{3b)}.

§ 5

Obecná ochrana rostlin a živočichů

(1) Všechny druhy rostlin a živočichů jsou chráněny před zničením, poškozováním, sběrem či odchyt, který vede nebo by mohl vést k ohrožení těchto druhů na bytí nebo k jejich degeneraci, k narušení rozmnožovacích schopností druhů, zániku populace druhů nebo zničení ekosystému, jehož jsou součástí. Při porušení těchto podmínek je orgán ochrany přírody oprávněn rušivou činností omezit stanovením závazných podmínek.

(2) Ochrana podle odstavce 1 se nevztahuje na zásahy při hubení rostlin a živočichů upravené zvláštními předpisy.⁴⁾ Ohrožené nebo vzácné druhy živočichů a rostlin jsou zvláště chráněny podle § 48 až 50 tohoto zákona.

(3) Fyzické a právnické osoby jsou povinny při provádění zemědělských, lesnických a stavebních prací, při vodohospodářských úpravách, v dopravě a energetice postupovat tak, aby nedocházelo k nadměrnému úhynu rostlin a zraňování nebo úhynu živočichů nebo ničení jejich biotopů, kterému lze zabránit technicky i ekonomicky dostupnými prostředky. Orgán ochrany přírody uloží zajištění či použití takovýchto prostředků, neučiní-li tak povinná osoba sama.

(4) Záměrné rozšíření geograficky nepůvodního druhu rostliny či živočicha do krajiny je

možné jen s povolením orgánu ochrany přírody; to neplatí pro nepůvodní druhy rostlin, pokud se hospodaří podle schváleného lesního hospodářského plánu nebo vlastníkem lesa převzaté lesní hospodářské osnovy. Geograficky nepůvodní druh rostliny nebo živočicha je druh, který není součástí přirozených společenstev určitého regionu.

(5) Záměrné rozšiřování křížence druhů rostlin či živočichů do krajiny je možné jen s povolením orgánů ochrany přírody.

(6) Orgán ochrany přírody může rozhodnout v souladu se zvláštními právními předpisy^{4b)} o odlovu geograficky nepůvodních živočichů, včetně stanovení podmínek.

(7) Vývoz a dovoz ohrožených rostlin a živočichů chráněných mezinárodními úmluvami, kterými je Česká republika vázána (dále jen "mezinárodní úmluvy"), povoluje orgán ochrany přírody, s výjimkou vývozu a dovozu ohrožených druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, který je upraven zvláštním předpisem.^{4a)}

(8) Každý, kdo se ujal živočicha neschopného v důsledku zranění, nemoci nebo jiných okolností dočasně nebo trvale přežít ve volné přírodě, zajistí jeho nezbytné ošetření, nebo ho za tímto účelem předá provozovateli záchranné stanice. Jde-li o živočicha dočasně neschopného přežít ve volné přírodě, osoba, která se ho ujala, přijme opatření k zamezení takových tělesných změn nebo změn chování, které by následně znemožnily jeho návrat do přírody a jeho zapojení do volně žijící populace. Jde-li o zvláště chráněného živočicha, postupuje se podle § 52 odst. 2.

(9) Záchrannou stanici lze provozovat pouze na základě rozhodnutí Ministerstva životního prostředí o povolení k provozování záchranné stanice, v rámci něhož se stanoví místo, kde se záchranná stanice nachází, vymezení její územní působnosti a rozsah péče, kterou může záchranná stanice poskytovat s ohledem na její vybavení a odborné zázemí. V žádosti o povolení k provozování záchranné stanice musí být navržen rozsah poskytované péče, vymezení územní působnosti a popsáno její personální, organizační a technické zajištění. Ministerstvo životního prostředí si k vydání rozhodnutí vyžádá stanovisko místně příslušného orgánu ochrany zvířat, myslivosti a veterinární správy^{4b)}. Označení „záchranná stanice“ může používat pouze ten, kdo je držitelem platného povolení k provozování stanice podle tohoto ustanovení (dále jen „provozovatel záchranné stanice“). Ministerstvo životního prostředí vede přehled záchranných stanic a zveřejňuje jej způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(10) Ministerstvo životního prostředí může z vlastního podnětu, na návrh provozovatele záchranné stanice nebo na návrh orgánu státní správy uvedeného v odstavci 8 změnit nebo zrušit povolení k provozování záchranné stanice, jestliže se změnily nebo zanikly podmínky, za jakých bylo povolení vydáno, nebo jestliže provozovatel záchranné stanice při péči o živočichy závažně nebo opakovaně porušuje ustanovení tohoto zákona o zvláštní ochraně druhů nebo předpisy na ochranu zvířat proti týrání. V rozhodnutí o změně nebo zrušení povolení k provozování záchranné stanice Ministerstvo životního prostředí stanoví, je-li to nezbytné, způsob zabezpečení další péče o živočichy chované v záchranné stanici.

(11) Ministerstvo životního prostředí stanoví prováděcím právním předpisem bližší podmínky pro držení živočichů v záchranných stanicích, zejména s ohledem na možnost zapojení těchto živočichů zpět do volně žijících populací a způsob péče o živočichy.

§ 5a

Ochrana volně žijících ptáků

(1) V zájmu ochrany druhů ptáků, kteří volně žijí na evropském území členských států Evropských společenství (dále jen "ptáci"), je zakázáno

- a) jejich úmyslné usmrcování nebo odchyt jakýmkoliv způsobem,
- b) úmyslné poškozování nebo ničení jejich hnízd a vajec nebo odstraňování hnízd,
- c) sběr jejich vajec ve volné přírodě a jejich držení, a to i prázdných,
- d) úmyslné vyrušování těchto ptáků, zejména během rozmnožování a odchovu mláďat, pokud by šlo o vyrušování významné z hlediska cílů směrnice o ptácích, 4c)
- e) držení druhů ptáků, jejichž lov a odchyt jsou zakázány.

(2) Prodej, přeprava za účelem prodeje, držení a chov za účelem prodeje a nabízení za účelem prodeje živých nebo mrtvých ptáků a jakýchkoliv snadno rozpoznatelných částí ptáků nebo výrobků z ptáků jsou zakázány.

(3) Kdo takové ptáky, na něž se vztahuje zákaz, drží, chová, dopravuje, vyměňuje nebo nabízí za účelem prodeje nebo výměny, je povinen prokázat na výzvu orgánu ochrany přírody nebo strážce přírody jejich zákonný původ a svou totožnost. Při prokázání původu se postupuje obdobně podle § 54.

(4) Ustanovení odstavce 1 písm. a) a e) se nevztahuje na lov některých druhů ptáků vymezený a prováděný v souladu s předpisy o myslivosti a tímto zákonem. Ustanovení odstavce 1 písm. e) a odstavce 2 se nevztahuje na chov ptáků, kteří jsou zvěří, již lze lovit. Seznam těchto druhů stanoví Ministerstvo životního prostředí po dohodě s Ministerstvem zemědělství prováděcím právním předpisem.

(5) Každý, kdo buduje nebo rekonstruuje nadzemní vedení vysokého napětí, je povinen opatřit je ochrannými prostředky, které účinně zabrání usmrcování ptáků elektrickým proudem.

(6) Na zvláště chráněné druhy ptáků podle § 48 se toto ustanovení a § 5b vztahují jen tehdy, neplatí-li pro ně ochrana přísnější, a to podle § 50 až 57 nebo podle zvláštního zákona. 4a)

§ 5b

Podmínky pro odchylný postup při ochraně ptáků

(1) Orgán ochrany přírody může, neexistuje-li jiné uspokojivé řešení, rozhodnutím stanovit postup odchylný od postupu uvedeného v § 5a odst. 1 a 2, je-li to potřebné v zájmu veřejného zdraví nebo veřejné bezpečnosti, v zájmu bezpečnosti leteckého provozu, při prevenci závažných škod na úrodě, domácích zvířatech, lesích, rybářství a vodním hospodářství nebo za účelem ochrany volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin. Odchylný postup může být stanoven také pro účely výzkumu a výuky, opětovného osídlení určitého území populací druhu nebo opětovného vysazení druhu v jeho původní oblasti rozšíření nebo pro chov v lidské péči pro tyto účely.

(2) Orgán ochrany přírody může stanovit odchylný postup podle odstavce 1 pro odchyt, držení nebo jiné využívání ptáků v malém množství za předpokladu, že rozhodnutí o odchylném postupu se vydá jen na základě vyhodnocení stavu místní populace a za stanovení přísně kontrolovaných podmínek.

(3) Rozhodnutí podle odstavce 1 musí obsahovat

- a) označení druhů a množství ptáků, na které se má odchylný postup vztahovat,
- b) prostředky, způsob nebo metody povolené pro odchyt nebo zabíjení,

c) důvod pro odchylný postup vycházející z odstavce 1 nebo 2, podmínky a časové a místní okolnosti, za nichž lze takto postupovat,

d) způsob kontrol, které bude orgán ochrany přírody stanovující odchylný postup provádět.

(4) V případě, že se bude odchylný postup týkat blíže neurčeného okruhu osob, stanoví jej Ministerstvo životního prostředí opatřením obecné povahy, které musí obsahovat náležitosti podle odstavce 3 písm. a) až d) a podmínky, za nichž může být odchylný postup uplatněn. Orgánem, který je v takovém případě oprávněn vyhlásit, že podmínky pro odchylný postup nastaly, je místně příslušný orgán ochrany přírody.

(5) Kdo provádí činnosti stanovené podle odstavce 1 nebo 4, je povinen do 31. prosince každého roku nahlásit orgánu ochrany přírody zásah provedený na základě odchylného postupu. Orgán ochrany přírody o tom neprodleně informuje Ministerstvo životního prostředí.

§ 6

Registrace významných krajinných prvků

(1) Rozhodnutí o registraci významného krajinného prvku vydává orgán ochrany přírody. Účastníkem řízení je vlastník dotčeného pozemku. Rozhodnutí o registraci se oznamuje rovněž nájemci dotčeného pozemku, územně příslušnému stavebnímu úřadu a obci.

(2) V rozhodnutí podle odstavce 1 se kromě náležitostí stanovených obecnými předpisy o správním řízení^{4b)} vždy uvede vymezení významného krajinného prvku a poučení o právních následcích registrace (§ 4 odst. 2).

(3) Rozhodnutí podle odstavce 1 může orgán ochrany přírody, který o registraci rozhodl, zrušit pouze v případě veřejného zájmu.

§ 7

Ochrana dřevin

(1) Dřeviny jsou chráněny podle tohoto ustanovení před poškozováním a ničením, pokud se na ně nevztahuje ochrana přísnější (§ 46 a 48) nebo ochrana podle zvláštních předpisů.⁵⁾

(2) Péče o dřeviny, zejména jejich ošetřování a udržování je povinností vlastníků. Při výskytu nákazy dřevin epidemickými či jinými jejich vážnými chorobami, může orgán ochrany přírody uložit vlastníkům provedení nezbytných zásahů, včetně pokácení dřevin.

§ 8

Povolení ke kácení dřevin

(1) Ke kácení dřevin je nezbytné povolení orgánu ochrany přírody, není-li dále stanoveno jinak. Povolení lze vydat ze závažných důvodů po vyhodnocení funkčního a estetického významu dřevin. Povolení ke kácení dřevin na silničních pozemcích může orgán ochrany přírody vydat jen po dohodě se silničním správním úřadem⁶⁾.

(2) Povolení není třeba ke kácení dřevin z důvodů pěstebních, to je za účelem obnovy porostů nebo při provádění výchovné probírky porostů, při údržbě břehových porostů prováděné při správě vodních toků, k odstraňování dřevin v ochranném pásmu zařízení elektrizační a plynárenské soustavy prováděném při provozování těchto soustav, k odstraňování dřevin v ochranném pásmu zařízení pro rozvod tepelné energie prováděném při provozování těchto zařízení, k odstraňování dřevin za účelem

zajištění provozuschopnosti železniční dráhy nebo zajištění plynulé a bezpečné drážní dopravy na této dráze^{6b)} a z důvodů zdravotních, není-li v tomto zákoně stanoveno jinak. Kácení z těchto důvodů musí být oznámeno písemně nejméně 15 dnů předem orgánu ochrany přírody, který je může pozastavit, omezit nebo zakázat, pokud odporuje požadavkům na ochranu dřevin; v případě odstraňování dřevin za účelem zajištění provozuschopnosti železniční dráhy nebo zajištění plynulé a bezpečné drážní dopravy na této dráze tak může učinit jen na základě závazného stanoviska drážního správního úřadu.

(3) Povolení není třeba ke kácení dřevin se stanovenou velikostí, popřípadě jinou charakteristikou. Tuto velikost, popřípadě jinou charakteristiku stanoví Ministerstvo životního prostředí obecně závazným právním předpisem.

(4) Povolení není třeba ke kácení dřevin, je-li jejich stavem zřejmě a bezprostředně ohrožen život či zdraví nebo hrozí-li škoda značného rozsahu. Ten, kdo za těchto podmínek provede kácení, oznámí je orgánu ochrany přírody do 15 dnů od provedení kácení.

(5) Ministerstvo životního prostředí stanoví prováděcím právním předpisem nedovolené zásahy do dřevin, které jsou v rozporu s požadavky na jejich ochranu, náležitosti žádosti o povolení kácení dřevin rostoucích mimo les, náležitosti oznámení o kácení dřevin a období, ve kterém se kácení dřevin zpravidla provádí.

(6) Ke kácení dřevin pro účely stavebního záměru povolovaného v územním řízení, v územním řízení s posouzením vlivů na životní prostředí, ve společném územním a stavebním řízení nebo společném územním a stavebním řízení s posouzením vlivů na životní prostředí je nezbytné závazné stanovisko orgánu ochrany přírody. Toto závazné stanovisko vydává orgán ochrany přírody příslušný k povolení kácení dřevin. Povolení kácení dřevin, včetně uložení přiměřené náhradní výsadby, je-li v závazném stanovisku orgánu ochrany přírody stanovena, vydává stavební úřad a je součástí výrokové části rozhodnutí v územním řízení, v územním řízení s posouzením vlivů na životní prostředí, ve společném územním a stavebním řízení nebo společném územním a stavebním řízení s posouzením vlivů na životní prostředí. Odstavce 1 až 5 a § 9 se použijí pro kácení dřevin pro účely stavebního záměru povolovaného v řízeních podle věty první obdobně.

§ 9

Náhradní výsadba a odvody

(1) Orgán ochrany přírody může ve svém rozhodnutí o povolení kácení dřevin uložit žadateli přiměřenou náhradní výsadbu ke kompenzaci ekologické újmy vzniklé pokácením dřevin. Současně může uložit následnou péči o dřeviny po nezbytně nutnou dobu, nejvýše však na dobu pěti let.

(2) Náhradní výsadbu podle odstavce 1 lze uložit na pozemcích, které nejsou ve vlastnictví žadatele o kácení, jen s předchozím souhlasem jejich vlastníka. Obce vedou přehled pozemků vhodných pro náhradní výsadbu ve svém územním obvodu po předběžném projednání s jejich vlastníkem.

(3) Pokud orgán ochrany přírody neuloží provedení náhradní výsadby podle odstavce 1, je ten, kdo kácí dřeviny z důvodů výstavby a s povolením orgánu ochrany přírody povinen zaplatit odvod do rozpočtu obce, která jej použije na zlepšení životního prostředí. Ten, kdo kácel dřeviny protiprávně, je povinen zaplatit odvod do Státního fondu životního prostředí České republiky.⁷⁾ Výši odvodů, podmínky pro jejich ukládání i případné prominutí stanoví zvláštní zákon.

(4) Zajištěním náhradní výsadby podle odstavce 1 nebo zaplacením odvodu podle odstavce 3 je zároveň splněna povinnost náhradního opatření podle § 86 odst. 2 i náhrady ekologické újmy.⁸⁾

§ 10

Ochrana a využití jeskyní

(1) Jeskyně jsou podzemní prostory vzniklé působením přírodních sil, včetně jejich výplní a přírodních jevů v nich.

(2) Ničit, poškozovat nebo upravovat jeskyně nebo jinak měnit jejich dochovaný stav je zakázáno. Výjimku z tohoto zákazu může udělit orgán ochrany přírody pouze v případech, kdy je to v zájmu ochrany jeskyně nebo kdy jiný veřejný zájem chráněný tímto nebo jiným zákonem výrazně převažuje nad zájmem na ochraně jeskyní.

(3) Pro průzkum nebo výzkum jeskyně je třeba povolení orgánu ochrany přírody. Povolení nepotřebují osoby pověřené orgánem ochrany přírody k provádění monitoringu nebo inventarizace, dále osoby při výkonu státní správy, policie, osoby při plnění úkolů obrany státu a osoby při zajišťování veterinární péče, záchranných služeb nebo správy vodních toků.

(4) Stejně ochrany podle odstavců 2 a 3 jako jeskyně požívají i přírodní jevy na povrchu (například krasové závrt, škrapy, ponory a vývěry krasových vod), které s jeskyněmi souvisejí.

(5) Zjištění jeskyně při dobývání nerostných surovin nebo při provádění geologických prací je osoba oprávněná k dobývání⁹⁾ nebo osoba provádějící geologické práce povinna bezodkladně oznámit orgánu ochrany přírody. Osoba oprávněná k dobývání je též povinna po nezbytně nutnou dobu, pokud nebude ohrožena bezpečnost a ochrana zdraví při práci, zastavit dobývací činnosti, které by mohly poškodit zjištěnou jeskyni, a na své náklady zajistit dokumentaci jeskyně. Dokumentaci předá orgánu ochrany přírody. Obsah a rozsah dokumentace stanoví Ministerstvo životního prostředí vyhláškou.

§ 11

Ochrana paleontologických nálezů

(1) Kdo učiní paleontologický nález, který sám rozpozná, je povinen zajistit jeho ochranu před zničením, poškozením nebo odcizením a opatřit jej údaji o nálezových okolnostech, zejména místě nálezu. Dále je povinen na písemné vyzvání orgánu ochrany přírody sdělit údaje o učiněném nálezu a umožnit přístup a dokumentaci tohoto nálezu osobám pověřeným orgánem ochrany přírody.

(2) Vlastník pozemku, na němž byl paleontologický nález učiněn, nebo ten, kdo vykonává činnosti, při nichž k nálezu došlo, je povinen umožnit na žádost orgánu ochrany přírody osobám tímto orgánem pověřeným provedení záchranného paleontologického výzkumu a po dobu jeho konání, nejdéle však po dobu osmi dnů od ohlášení nálezu, nedohodnou-li se strany jinak, zdržet se na místě nálezu činnosti, která by mohla vést k jeho zničení nebo poškození. Po ukončení záchranného paleontologického výzkumu musí být osobám pověřeným orgánem ochrany přírody umožněno provádět odborný paleontologický dohled nad dalšími pracemi.

(3) Vývoz paleontologických nálezů je povolen jen se souhlasem orgánu ochrany přírody.

§ 12

Ochrana krajinného rázu a přírodní park

(1) Krajinný ráz, kterým je zejména přírodní, kulturní a historická charakteristika určitého místa či oblasti, je chráněn před činností snižující jeho estetickou a přírodní hodnotu. Zásahy do krajinného rázu, zejména umístování a povolování staveb, mohou být prováděny pouze s ohledem na zachování významných krajinných prvků, zvláště chráněných území, kulturních dominant krajiny, harmonické měřítko a vztahy v krajině.

(2) K umístování a povolování staveb, jakož i jiných činnostem, které by mohly snížit nebo

změnit krajinný ráz, je nezbytný souhlas orgánu ochrany přírody. Podrobnosti ochrany krajinného rázu může stanovit Ministerstvo životního prostředí obecně závazným právním předpisem.

(3) K ochraně krajinného rázu s významnými soustředěnými estetickými a přírodními hodnotami, který není zvláště chráněn podle části třetí tohoto zákona, může orgán ochrany přírody zřídit obecně závazným právním předpisem přírodní park a stanovit omezení takového využití území, které by znamenalo zničení, poškození nebo rušení stavu tohoto území.

(4) Krajinný ráz se neposuzuje v zastavěném území a v zastavitelných plochách, pro které je územním plánem nebo regulačním plánem stanoveno plošné a prostorové uspořádání a podmínky ochrany krajinného rázu dohodnuté s orgánem ochrany přírody^{9a)}.

§ 13

Přechodně chráněné plochy

(1) Území s dočasným nebo nepředvídaným výskytem významných rostlinných nebo živočišných druhů, nerostů nebo paleontologických nálezů může orgán ochrany přírody svým rozhodnutím vyhlásit za přechodně chráněnou plochu. Přechodně chráněnou plochu lze vyhlásit též z jiných vážných důvodů, zejména vědeckých, studijních či informačních. Přechodně chráněná plocha se vyhlašuje na předem stanovenou dobu, případně na opakované období, například dobu hnízdění. V rozhodnutí o jejím vyhlášení se omezí takové využití území, které by znamenalo zničení, poškození nebo rušení vývoje předmětu ochrany.

(2) Vznikne-li vlastníku či nájemci pozemku v důsledku ochranných podmínek přechodně chráněné plochy újma nikoliv nepatrná, přísluší mu na jeho žádost finanční náhrada od orgánu ochrany přírody, který přechodně chráněnou plochu vyhlásil. Orgán ochrany přírody při rozhodování o výši finanční náhrady může požadovat doložení žádosti doklady či údaji o výnosu pozemku.

ČÁST TŘETÍ

Zvláště chráněná území

HLAVA PRVNÍ

§ 14

Kategorie zvláště chráněných území

(1) Území přírodovědecky či esteticky velmi významná nebo jedinečná lze vyhlásit za zvláště chráněná; přitom se stanoví podmínky jejich ochrany.

(2) Kategorie zvláště chráněných území jsou

- a) národní parky,
- b) chráněné krajinné oblasti,
- c) národní přírodní rezervace,
- d) přírodní rezervace,
- e) národní přírodní památky,
- f) přírodní památky.

HLAVA DRUHÁ

Díl 1

Vymezení národních parků

§ 15

Národní parky

(1) Rozsáhlá území s typickým reliéfem a geologickou stavbou a převažujícím výskytem přirozených nebo člověkem málo pozměněných ekosystémů, jedinečná a významná v národním či mezinárodním měřítku z hlediska ekologického, vědeckého, vzdělávacího nebo osvětového, lze vyhlásit za národní parky.

(2) Veškeré využití národních parků musí být podřízeno zachování jejich ekologicky stabilních přirozených ekosystémů odpovídajících danému stanovišti a dosažení jejich přirozené biologické rozmanitosti a musí být v souladu s cíli ochrany sledovanými jejich vyhlášením.

(3) Dlouhodobým cílem ochrany národních parků je zachování nebo postupná obnova přirozených ekosystémů včetně zajištění nerušeného průběhu přírodních dějů v jejich přirozené dynamice na převažující ploše území národních parků a zachování nebo postupné zlepšování stavu ekosystémů, jejichž existence je podmíněna činností člověka, významných z hlediska biologické rozmanitosti, na zbývajícím území národních parků.

(4) Posláním národních parků je naplňovat dlouhodobé cíle ochrany národních parků a také umožnit využití území národních parků k trvale udržitelnému rozvoji, ke vzdělávání, výchově, výzkumu a k přírodě šetrnému turistickému využití, a to způsoby, které nejsou v rozporu s dlouhodobými cíli ochrany národního parku.

(5) Národní parky a jejich ochranná pásma se vyhláší tímto zákonem.

§ 15a

Národní park České Švýcarsko

Předmět ochrany, slovní vymezení hranic a orientační grafické znázornění průběhu hranic Národního parku České Švýcarsko jsou uvedeny v příloze č. 1 k tomuto zákonu.

§ 15b

Krkonošský národní park

Předmět ochrany, slovní vymezení hranic a orientační grafické znázornění průběhu hranic Krkonošského národního parku a slovní vymezení hranic a orientační grafické znázornění průběhu hranic ochranného pásma Krkonošského národního parku jsou uvedeny v příloze č. 2 k tomuto zákonu.

§ 15c

Národní park Podyjí

Předmět ochrany, slovní vymezení hranic a orientační grafické znázornění průběhu hranic Národního parku Podyjí a slovní vymezení hranic a orientační grafické znázornění průběhu hranic

ochranného pásma Národního parku Podyjí jsou uvedeny v příloze č. 3 k tomuto zákonu.

§ 15d

Národní park Šumava

Předmět ochrany, slovní vymezení hranic a orientační grafické znázornění průběhu hranic Národního parku Šumava jsou uvedeny v příloze č. 4 k tomuto zákonu.

Díl 2

Ochrana národních parků a zajištění péče o národní parky

§ 16

Základní ochranné podmínky národních parků

(1) Na celém území národních parků je zakázáno

- a) umisťovat nebo povolovat důlní díla, včetně souvisejících důlních staveb nebo zařízení, kromě zajištění a likvidace stávajících důlních děl,
- b) vymezovat nové průmyslové zóny,
- c) stanovovat průzkumná území,
- d) těžit nerosty, rašelinu nebo slatinu, kromě těžby stavebního kamene a písku pro stavby na území národního parku,
- e) odstraňovat odpady, které mají původ mimo území národního parku,
- f) povolovat nebo uskutečňovat záměrné rozšiřování geograficky nepůvodních druhů rostlin,
- g) zavádět intenzivní chovy zvířete, jako jsou obory, farmové chovy nebo bažantnice,
- h) měnit stávající vodní režim pozemků,
- i) vypouštět živočichy, kromě vypouštění živočichů na základě schválených záchranných programů nebo živočichů vyléčených záchrannými stanicemi v místě jejich nálezu,
- j) umisťovat světelné zdroje mimo uzavřené objekty, které směřují světelný tok nad vodorovnou rovinu procházející středem světelného zdroje,
- k) provádět ohňostroje nebo používat zábavní pyrotechniku, nebo
- l) létat v rozporu s podmínkami stanovenými v opatření obecné povahy vydaném podle jiného právního předpisu⁴⁹⁾, kromě letů pro zajištění bezpečnosti státu, ochrany osob, majetku nebo veřejného pořádku, a letů pro potřeby orgánů ochrany přírody.

(2) Na území národních parků mimo zastavěná území obcí a zastavitelné plochy obcí je zakázáno

- a) používat prostředky nebo vykonávat činnosti, které mohou způsobit podstatné změny v biologické rozmanitosti, struktuře a funkci ekosystémů v rozporu s cíli ochrany zón národního parku nebo s režimem zón národního parku,

b) umisťovat, povolovat nebo provádět stavby, mimo staveb nevyžadujících územní rozhodnutí nebo územní souhlas a určených pro účely ochrany přírody, péče o zemědělské pozemky a lesy, turistiky, správy vodních toků, požární ochrany a záchranných prací, obrany státu, ochrany státních hranic nebo památkové ochrany,

c) odstraňovat svrchní vrstvu půdy nebo provádět terénní úpravy, mimo staveb nevyžadujících územní rozhodnutí nebo územní souhlas a určených pro účely ochrany přírody, péče o zemědělské pozemky a lesy, turistiky, správy vodních toků, požární ochrany a záchranných prací, obrany státu a ochrany státních hranic, nebo mimo provádění údržby kulturních památek,

d) povolovat nebo provádět geologické práce,

e) sbírat nerosty, rostliny nebo odchyťovat živočichy, s výjimkou běžného obhospodařování pozemků, výzkumu povoleného nebo organizovaného orgánem ochrany přírody, výkonu práva myslivosti, práva rybářství nebo práva obecného užívání lesů podle jiného právního předpisu,

f) používat na pozemcích mimo zahrady umělá hnojiva, kejdu, silážní šťávy nebo pozemky vápnit,

g) vysévat nebo vysazovat rostliny mimo zahrady; to neplatí pro vysazování nebo vysévání stanovištně původních dřevin nebo místních odrůd ovocných dřevin,

h) používat biocidy mimo budovy,

i) skladovat pohonné hmoty nebo chemické přípravky mimo místa vyhrazená orgánem ochrany přírody na časově omezené období,

j) odstraňovat odpady, které mají původ na území národního parku, mimo místa vyhrazená orgánem ochrany přírody,

k) upravovat přirozená koryta vodních toků nebo odstraňovat z přirozených koryt vodních toků splaveniny nebo jiné přirozeně vzniklé překážky, s výjimkou případů bezprostředního ohrožení života nebo zdraví osob nebo hrozby vzniku značných škod na majetku,

l) vjíždět a setrvávat s motorovými vozidly a obytnými přívěsy mimo silnice, místní komunikace a místa vyhrazená orgánem ochrany přírody, s výjimkou jízdy a setrávání vozidel základních složek integrovaného záchranného systému, obecní policie, ozbrojených sil České republiky, Celní správy České republiky, Vězeňské služby České republiky, dalších orgánů veřejné moci, veterinární služby, vozidel správců vodních toků, provozovatelů vodovodů a kanalizací, energetických soustav, ropovodů, produktovodů a veřejných komunikačních sítí při plnění jejich úkolů nebo vozidel potřebných pro lesní a zemědělské hospodaření v národním parku a vozidel vlastníků a nájemců nemovitých věcí v souvislosti s jejich užíváním,

m) jezdit na kole nebo na koni mimo silnice, místní komunikace a místa vyhrazená orgánem ochrany přírody, s výjimkou jízdy prováděné členy základních složek integrovaného záchranného systému, obecní policie, ozbrojených sil České republiky, Celní správy České republiky, Vězeňské služby České republiky, pracovníky dalších orgánů veřejné moci, pracovníky veterinární služby a pracovníky správce vodního toku při plnění jejich úkolů nebo vlastníky a nájemci nemovitých věcí v souvislosti s jejich užíváním,

n) provozovat horolezecké sporty, splouvání vodních toků nebo jiné vodní sporty mimo místa vyhrazená orgánem ochrany přírody,

o) tábořit mimo místa vyhrazená orgánem ochrany přírody,

- p) rozdělovat ohně mimo místa vyhrazená orgánem ochrany přírody,
- q) pořádat nebo organizovat sportovní, turistické nebo jiné veřejné akce mimo místa vyhrazená orgánem ochrany přírody,
- r) provozovat volný nebo stánkový prodej mimo budovy,
- s) provozovat letadla způsobilá létat bez pilota⁵⁰⁾ nebo modely letadel, nebo
- t) provádět chemický posyp cest, s výjimkou údržby silnic I. třídy.

§ 16a

Bližší ochranné podmínky Národního parku České Švýcarsko

(1) Na celém území Národního parku České Švýcarsko je zakázáno

- a) zasahovat do přirozeného vývoje skalních útvarů z jiných důvodů, než je bezprostřední ohrožení lidského života či zdraví nebo bezprostředně hrozící škoda na majetku značného rozsahu,
- b) používat hospodářských zvířat k tahu a jezdit na nich mimo silnice a místní komunikace a místa vyhrazená orgánem ochrany přírody; tento zákaz se nevztahuje na běžné obhospodařování pozemků se souhlasem jejich vlastníka nebo nájemce, nebo
- c) nocovat v přírodě mimo místa vyhrazená orgánem ochrany přírody opatřením obecné povahy.

(2) Na celém území Národního parku České Švýcarsko mimo zastavěná území obcí je zakázáno volné pobíhání domácích zvířat.

(3) Na celém území Národního parku České Švýcarsko lze jen se souhlasem orgánu ochrany přírody

- a) zřizovat nové vyhlídky nebo zpřístupňovat skalní útvary schodišti a žebříky nebo tato zařízení odstraňovat,
- b) umísťovat informační, reklamní a propagační zařízení,
- c) otevírat zemníky, nebo
- d) měnit druhy nebo způsoby využití pozemků, mimo zastavěné území obcí a zastavitelné plochy obcí.

§ 16b

Bližší ochranné podmínky Krkonošského národního parku

Na celém území Krkonošského národního parku lze jen se souhlasem orgánu ochrany přírody

- a) měnit druhy nebo způsoby využití pozemků mimo zastavěné území obcí a zastavitelné plochy obcí, nebo
- b) provádět orbu trvalých travních porostů.

§ 16c

Bližší ochranné podmínky Národního parku Podyjí a jeho ochranného pásma

(1) Na celém území Národního parku Podyjí lze jen se souhlasem orgánu ochrany přírody

a) měnit druhy nebo způsoby využití pozemků mimo zastavěné území obcí a zastavitelné plochy obcí, nebo

b) provádět orbu trvalých travních porostů.

(2) Provozovatel vodní elektrárny ve Vranově nad Dyjí je povinen zajistit ekologicky únosný režim průtoků v řece Dyji.

(3) Účelem ochranného pásma Národního parku Podyjí je vedle zabezpečení území národního parku před rušivými vlivy okolí též ochrana jeho krajinářských a přírodních hodnot a zvýšená péče o sídla na území ochranného pásma Národního parku Podyjí.

§ 16d

Bližší ochranné podmínky Národního parku Šumava

Na celém území Národního parku Šumava lze jen se souhlasem orgánu ochrany přírody

a) provádět úpravu a údržbu koryt vodních toků a jiných vodních ploch,

b) budovat nové či rekonstruovat stávající povrchové odvodnění pozemků, mimo zastavěné území obcí a zastavitelné plochy obcí,

c) měnit druhy nebo způsoby využití pozemků, mimo zastavěné území obcí a zastavitelné plochy obcí, nebo

d) provádět orbu trvalých travních porostů.

§ 17

Klidová území národního parku

(1) Klidová území národního parku jsou území s omezeným pohybem osob z důvodu umožnění nerušeného vývoje ekosystémů nebo jejich složek, které jsou citlivé na nadměrný pohyb osob a zranitelné vlivem rušivých vlivů s ním spojených.

(2) V klidových územích národního parku je zakázáno pohybovat se mimo cesty nebo trasy vyhrazené orgánem ochrany přírody, s výjimkou vlastníků a nájemců pozemků při vstupu na jejich pozemky, členů základních složek integrovaného záchranného systému, obecní policie, ozbrojených sil České republiky, Celní správy České republiky, Vězeňské služby České republiky, pracovníků dalších orgánů veřejné moci, pracovníků odborné organizace státní památkové péče, pracovníků veterinární služby, pracovníků správců vodních toků a provozovatelů vodovodů a kanalizací, energetických soustav, ropovodů, produktovodů a veřejných komunikačních sítí při plnění jejich úkolů. Při vyhrazení cesty nebo trasy může orgán ochrany přírody stanovit podmínky týkající se rozsahu, způsobu a času pohybu na této cestě nebo trase.

(3) Klidová území národního parku stanoví Ministerstvo životního prostředí opatřením obecné povahy.

(4) Hranice klidového území národního parku a informace o podmínkách pohybu na cestách nebo trasách v klidovém území národního parku vyznačí orgán ochrany přírody v terénu způsobem stanoveným vyhláškou Ministerstva životního prostředí.

Členění území národních parků

(1) Území národních parků se člení podle cílů ochrany a stavu ekosystémů na 4 zóny ochrany přírody, a to:

- a) zóna přírodní se vymezí na ucelených plochách, kde převažují přirozené ekosystémy, s cílem je zachovat a umožnit v nich nerušený průběh přírodních procesů,
- b) zóna přírodě blízká se vymezí na plochách, kde převažují člověkem částečně pozměněné ekosystémy, s cílem dosažení stavu odpovídajícího přirozeným ekosystémům,
- c) zóna soustředěné péče o přírodu se vymezí na plochách, kde převažují člověkem významně pozměněné ekosystémy, s cílem zachování nebo postupného zlepšování stavu ekosystémů, významných z hlediska biologické rozmanitosti, jejichž existence je podmíněna trvalou činností člověka nebo obnovy přírodě blízkých ekosystémů, a
- d) zóna kulturní krajiny se vymezí na zastavěných plochách a zastavitelných územích obcí určených k jejich udržitelnému rozvoji a na plochách, kde převažují člověkem pozměněné ekosystémy určené k trvalému využívání člověkem.

(2) Do jednotlivých zón ochrany přírody lze zařadit i území, která nesplňují charakteristiku zón podle odstavce 1, ale jejich zařazení je nezbytné z důvodů udržení jednotného způsobu péče o zónu a dosažení cíle ochrany zóny národního parku.

(3) Do jednotlivých zón ochrany přírody lze zařadit i jednotlivá území do maximální souvislé plochy 5 ha, která nesplňují charakteristiku zón podle odstavce 1 a neslouží k dosažení cíle zóny národního parku, ale jejich zařazení je nezbytné z důvodů udržení celistvosti plochy segmentu zóny; tato území mohou tvořit maximálně jednu desetinu plochy segmentu zóny.

(4) Zóny přírodní se vymezují tak, aby byly minimalizovány nepříznivé vlivy působící na pozemky jiných vlastníků lesa mimo zónu přírodní a přírodě blízkou a na pozemky mimo území národního parku.

(5) Vymezení a změny jednotlivých zón ochrany přírody národního parku, včetně území podle odstavce 3, a jejich charakteristiku podle přírodních podmínek a cílů ochrany stanoví Ministerstvo životního prostředí vyhláškou.

(6) Projednávání změn zón ochrany přírody národního parku lze podle odstavce 5 poprvé zahájit nejdříve 15 let po nabytí účinnosti první vyhlášky, kterou byly zóny ochrany přírody tohoto národního parku podle odstavce 5 vymezeny.

(7) Na části území národního parku, která není součástí žádné ze zón ochrany přírody národního parku a leží mimo zastavěná území obcí a zastavitelné plochy obcí, je zakázáno používat prostředky nebo vykonávat činnosti, které mohou způsobit podstatné změny v biologické rozmanitosti, struktuře a funkci ekosystémů.

Režim zón národních parků

(1) V zóně přírodní lze provádět pouze zásahy, které nejsou v rozporu s cílem ochrany této zóny. Výjimečně lze provádět i jiná opatření, je-li to nezbytné z důvodu ochrany životů a zdraví osob,

ochrany majetku nebo ochrany přírody, a to:

- a) zásahy proti šíření geograficky nepůvodních druhů organismů,
- b) hašení požárů a provádění preventivních opatření proti vzniku lesních požárů podle zákona o požární ochraně; preventivní opatření lze provádět po předchozím projednání s orgánem ochrany přírody a při zohlednění cílů ochrany národního parku,
- c) odstraňování nepotřebných staveb,
- d) regulace početních stavů spárkaté zvěře,
- e) opatření k zajištění bezpečnosti návštěvníků na turistických trasách,
- f) údržba základní cestní sítě stanovené zásadami péče o národní park,
- g) zásahy za účelem ochrany populací zvláště chráněných druhů rostlin nebo živočichů,
- h) monitoring nebo výzkum, který nemění přírodní prostředí,
- i) údržba vyznačených turistických nebo cyklistických tras, nebo
- j) jednorázová obnova nebo zlepšení přirozeného vodního režimu.

(2) V zóně přírodě blízké lze provádět pouze zásahy, které nejsou v rozporu s cílem ochrany této zóny, s výjimkou opatření uvedených v odstavci 1, opatření k podpoře přirozené ekologické stability anebo přirozené biologické rozmanitosti ekosystémů, revitalizačních opatření a opatření na ochranu lesa.

(3) V zóně soustředěné péče o přírodu lze provádět pouze zásahy, které nejsou v rozporu s cílem ochrany této zóny, s výjimkou opatření uvedených v odstavcích 1 a 2, opatření na obnovu nebo zachování ekologické stability a biologické rozmanitosti ekosystémů a opatření na obnovu nebo zachování biotopů a populací vzácných a ohrožených druhů rostlin a živočichů.

(4) V zóně kulturní krajiny lze provádět pouze opatření nebo zásahy, které neohrožují předmět ochrany národního parku a naplňování cílů ochrany národního parku.

(5) Ustanovení § 16 není při provádění zásahů a opatření podle odstavců 1 až 4 dotčeno.

(6) Na územích zařazených do zóny přírodní, zóny přírodě blízké nebo zóny soustředěné péče o přírodu podle § 18 odst. 3 se neuplatní režim zón stanovený v odstavcích 1 až 3 a lze na nich realizovat opatření nebo zásahy, které neohrožují předmět ochrany národního parku a naplňování cílů ochrany národního parku.

§ 19

Omezení činností v národních parcích a návštěvní řád národního parku

(1) Podmínky omezení a výčet turistických a rekreačních činností, které jsou na území národního parku zakázány nebo omezeny právními předpisy, opatřeními obecné povahy nebo rozhodnutími vydanými podle tohoto zákona nebo podle jiných právních předpisů, zveřejňuje orgán ochrany přírody v návštěvním řádu národního parku.

(2) Návštěvní řád národního parku zveřejňuje orgán ochrany přírody ve formě elektronického dokumentu na svých internetových stránkách. Návštěvní řád může být zveřejněn také pro část území

národního parku.

§ 20

Rada národního parku

(1) K projednání a posouzení všech důležitých dokumentů ochrany a řízení národního parku a jeho ochranného pásma, zejména členění území národního parku do zón ochrany přírody a zásad péče o národní park, zřizuje orgán ochrany přírody radu národního parku (dále jen "rada") jako iniciativní a konzultační orgán pro záležitosti příslušného národního parku.

(2) Členy rady jsou delegovaní zástupci všech obcí a krajů, na jejichž území se národní park a jeho ochranné pásmo rozkládá, a v horských oblastech zástupci Horské služby. Další členy rady z významných právnických a fyzických osob, zejména z oblasti ochrany přírody, lesnictví, zemědělství, vodního hospodářství, obchodu a cestovního ruchu, odborníků z vědeckých a odborných pracovišť, popřípadě z jiných orgánů státní správy, jmenuje a odvolává orgán ochrany přírody.

(3) Návrh zón národního parku, návrh klidových území národního parku, cesty a trasy navržené k vyhrazení v klidových územích národního parku a místa navržená k vyhrazení je orgán ochrany přírody národního parku povinen dohodnout s radou. Návrh zásad péče o národní park dohodne orgán ochrany přírody s radou postupem podle § 38a.

(4) Nedojde-li k dohodě podle odstavce 3, předloží rada prostřednictvím orgánu ochrany přírody neprodleně rozpor se svým stanoviskem Ministerstvu životního prostředí, které na základě shromážděných podkladů může návrh upravit. O změně návrhu informuje radu.

§ 21

Právo myslivosti a rybářství v národních parcích

(1) Držitelé a uživatelé honiteb nebo uživatelé rybářských revírů v národních parcích jsou povinni při výkonu práva myslivosti a práva rybářství podle jiných právních předpisů¹⁰⁾ postupovat tak, aby se udržoval nebo zlepšoval stav ekosystémů národního parku a aby byly zachovány nebo podporovány jejich přirozené ekologické funkce.

(2) Při výkonu práva myslivosti nebo práva rybářství na územích zařazených do zóny přírodní nebo zóny přírodě blízké se nepoužijí ustanovení jiného právního předpisu upravujícího povinnost přikrmovat zvěř a o stanovení způsobu hospodaření a postupu zarybňování v rybářském revíru⁵¹⁾.

(3) Výkon práva myslivosti a práva rybářství podle jiných právních předpisů¹⁰⁾ může být v určitých částech národního parku nebo na celém jeho území rozhodnutím nebo, je-li okruh adresátů neurčitý, opatřením obecné povahy orgánu ochrany přírody omezen nebo vyloučen.

§ 22

Lesy národních parků

(1) Lesy v národním parku nejsou lesy hospodářskými.

(2) S lesy, s pozemky určenými k plnění funkcí lesa a s jiným majetkem ve vlastnictví státu souvisejícím s plněním funkcí lesa na území národního parku a jeho ochranného pásma je podle své územní příslušnosti uvedené v § 78 příslušná hospodařit správa národního parku.

§ 22a

Nakládání s lesy v národních parcích

(1) Vlastníci nebo nájemci lesů v národních parcích jsou povinni hospodařit v nich tak, aby byly zachovány nebo podporovány jejich přirozené ekologické funkce a biologická rozmanitost.

(2) Při provádění péče o lesy zařazené do zóny přírodní a do zóny přírodě blízké se nepoužijí ustanovení jiného právního předpisu o povinnosti obnovovat a vychovávat lesní porosty, o lhůtách k zalesnění holin a o lhůtách k zajištění lesních porostů na lesních pozemcích, o povinném provádění meliorací a hrazení bystřin v lesích ani ustanovení o povinném přednostním provádění nahodilé těžby⁵²⁾. Při provádění péče o lesy zařazené do zóny přírodní a do zóny přírodě blízké se dále nepoužijí ustanovení jiného právního předpisu o povinném provádění opatření⁵³⁾ na předcházení nebo zabránění působení škodlivých činitelů a na odstranění nebo zmírnění jejich následků, s výjimkou preventivních opatření proti vzniku lesních požárů.

(3) Lesy zařazené do zóny přírodní se nezahrnují do výpočtu závazných ustanovení lesních hospodářských plánů podle jiného právního předpisu, rovněž se v nich neumisťují těžby a nenavrhují výchovná a pěstební opatření v lesních hospodářských plánech. V lesích zařazených do zóny přírodě blízké se závazné ustanovení lesního hospodářského plánu maximální celková výše těžeb stanoví jako součet těžeb umístěných v jednotlivých lesních porostech.

§ 22b

Nakládání se zemědělskými pozemky v národních parcích

(1) Vlastníci nebo nájemci pozemků, které jsou součástí zemědělského půdního fondu v národních parcích, jsou povinni hospodařit na nich tak, aby byly zachovány nebo podporovány jejich ekologické funkce a biologická rozmanitost.

(2) Při provádění péče o pozemky, které jsou součástí zemědělského půdního fondu v zóně přírodní nebo zóně přírodě blízké, se přednostně uplatňují postupy, které směřují k naplnění cílů ochrany těchto zón podle § 18 odst. 1 písm. a) nebo b). Na tyto pozemky se nevztahují ustanovení zákona o ochraně zemědělského půdního fondu.

§ 23

Omezení zcizitelnosti vlastnického práva státu k některým pozemkům v národních parcích

(1) Na území národních parků nelze zcizit pozemky, které jsou ve vlastnictví státu.

(2) Za zcizení podle odstavce 1 se nepovažují směny pozemků odůvodněné zájmy ochrany přírody.

§ 24

zrušen

HLAVA TŘETÍ

§ 25

Chráněné krajinné oblasti

(1) Rozsáhlá území s harmonicky utvářenou krajinou, charakteristicky vyvinutým reliéfem,

významným podílem přirozených ekosystémů lesních a trvalých travních porostů, s hojným zastoupením dřevin, popřípadě s dochovanými památkami historického osídlení, lze vyhlásit za chráněné krajinné oblasti.

(2) Hospodářské využívání těchto území se provádí podle zón odstupňované ochrany tak, aby se udržoval a zlepšoval jejich přírodní stav a byly zachovány a vytvářeny optimální ekologické funkce těchto území. Rekreační využití je přípustné, pokud nepoškozuje přírodní hodnoty chráněných krajinných oblastí.

(3) Chráněné krajinné oblasti, jejich poslání a bližší ochranné podmínky vyhláší vláda republiky nařízením.

§ 26

Základní ochranné podmínky chráněných krajinných oblastí

(1) Na celém území chráněných krajinných oblastí je zakázáno

- a) zneškodňovat odpady mimo místa vyhrazená se souhlasem orgánu ochrany přírody,
- b) tábořit a rozdělávat ohně mimo místa vyhrazená se souhlasem orgánu ochrany přírody,
- c) vjíždět a setrvávat s motorovými vozidly a obytnými přívěsy mimo silnice a místní komunikace a místa vyhrazená se souhlasem orgánu ochrany přírody, kromě vjezdu a setrávání vozidel orgánů státní správy, vozidel potřebných pro lesní a zemědělské hospodaření, obranu státu a ochranu státních hranic, požární ochranu a zdravotní a veterinární službu,
- d) povolovat nebo uskutečňovat záměrné rozšiřování geograficky nepůvodních druhů rostlin a živočichů,
- e) používat otrávených návnad při výkonu práva myslivosti,
- f) stavět nové dálnice, sídelní útvary a plavební kanály,
- g) pořádat automobilové a motocyklové soutěže,
- h) provádět chemický posyp cest,
- i) měnit dochované přírodní prostředí v rozporu s bližšími podmínkami ochrany chráněné krajinné oblasti.

(2) Na území první zóny chráněné krajinné oblasti je dále zakázáno

- a) umisťovat a povolovat nové stavby,
- b) povolovat a měnit využití území,
- c) měnit současnou skladbu a plochy kultur, nevyplyvá-li změna z plánu péče o chráněnou krajinnou oblast,
- d) hnojit pozemky, používat kejdu, silážní šťávy a ostatní tekuté odpady,
- e) těžit nerosty a humolity.

(3) Na území první a druhé zóny chráněné krajinné oblasti je dále zakázáno

a) hospodařit na pozemcích mimo zastavěná území obcí způsobem vyžadujícím intenzivní technologie, zejména prostředky a činnosti, které mohou způsobit podstatné změny v biologické rozmanitosti, struktuře a funkci ekosystémů anebo nevratně poškodovat půdní povrch, používat biocidy, měnit vodní režim či provádět terénní úpravy značného rozsahu,

b) zavádět intenzivní chovy zvířete, například obory, farmové chovy, bažantnice,

c) pořádat soutěže na jízdních kolech mimo silnice, místní komunikace a místa vyhrazená se souhlasem orgánu ochrany přírody.

§ 27

Členění území chráněných krajinných oblastí

(1) K bližšímu určení způsobu ochrany přírody chráněných krajinných oblastí se vymezují zpravidla 4, nejméně však 3 zóny odstupňované ochrany přírody; první zóna má nejpřísnější režim ochrany. Podrobnější režim zón ochrany přírody chráněných krajinných oblastí upravuje právní předpis, kterým se chráněná krajinná oblast vyhláší.

(2) Vymezení a změny jednotlivých zón ochrany přírody stanoví Ministerstvo životního prostředí vyhláškou.

HLAVA ČTVRTÁ

§ 28

Národní přírodní rezervace

(1) Menší území mimořádných přírodních hodnot, kde jsou na přirozený reliéf s typickou geologickou stavbou vázány ekosystémy významné a jedinečné v národním či mezinárodním měřítku, může orgán ochrany přírody vyhlásit za národní přírodní rezervace; stanoví přitom také jejich bližší ochranné podmínky.

(2) Využívání národní přírodní rezervace je možné jen v případě, že se jím uchová či zlepší dosavadní stav přírodního prostředí.

§ 29

Základní ochranné podmínky národních přírodních rezervací

Na celém území národních přírodních rezervací je zakázáno

a) hospodařit na pozemcích způsobem vyžadujícím intenzivní technologie, zejména prostředky a činnosti, které mohou způsobit změny v biologické rozmanitosti, struktuře a funkci ekosystémů nebo nevratně poškodovat půdní povrch, provádět chemizaci, změnu vodního režimu a terénní úpravy,

b) povolovat a umisťovat stavby,

c) těžit nerosty a humolity,

d) vstupovat a vjíždět mimo cesty vyznačené se souhlasem orgánu ochrany přírody, kromě vlastníků a nájemců pozemků, osob zajišťujících lesní a zemědělské hospodaření, obranu státu a ochranu státních hranic, požární ochranu, zdravotní a veterinární službu, při výkonu této činnosti,

- e) povolovat nebo uskutečňovat záměrné rozšiřování geograficky nepůvodních druhů rostlin a živočichů,
- f) provozovat horolezectví, létání na padácích a závěsných kluzácích a jezdit na kolech mimo silnice, místní komunikace a místa vyhrazená orgánem ochrany přírody,
- g) zavádět intenzivní chovy zvířete, například obory, farmové chovy a bažantnice a používat otrávených návnad při výkonu práva myslivosti,
- h) vjíždět motorovými vozidly, kromě vozidel orgánů státní správy, vozidel potřebných pro lesní a zemědělské hospodaření, obranu státu a ochranu státních hranic, požární ochranu, zdravotní a veterinární službu,
- i) sbírat či odchytávat rostliny a živočichy, nejde-li o případy podle § 30,
- j) tábořit a rozdělávat ohně mimo místa vyhrazená orgánem ochrany přírody,
- k) měnit dochované přírodní prostředí v rozporu s bližšími podmínkami ochrany národní přírodní rezervace.

§ 30

Právo myslivosti a rybářství v národních přírodních rezervacích

Výkon rybářského a mysliveckého práva v národních přírodních rezervacích je možný jen se souhlasem orgánu ochrany přírody.

§ 31

Lesy národních přírodních rezervací

Lesy v národních přírodních rezervacích nelze zařazovat do kategorie lesů hospodářských;¹¹⁾ ustanovení o zásazích proti škůdcům¹²⁾ a o případech mimořádných okolností a nepředvídaných škod³⁾ lze použít jen se souhlasem a v rozsahu stanoveném orgánem ochrany přírody.

§ 32

Právo vlastnictví k některému majetku v národních přírodních rezervacích

Lesy, lesní půdní fond, vodní toky, vodní plochy a nezastavěné pozemky na území národních přírodních rezervací, které jsou ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona ve státním vlastnictví, nelze zcizit. Tím nejsou dotčena práva fyzických a právnických osob podle předpisů o majetkové restituci.¹³⁾

§ 33

Přírodní rezervace

(1) Menší území soustředěných přírodních hodnot se zastoupením ekosystémů typických a významných pro příslušnou geografickou oblast může orgán ochrany přírody vyhlásit za přírodní rezervace; stanoví přitom také jejich bližší ochranné podmínky.

(2) Nezastavěné pozemky na území přírodních rezervací, které jsou ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona ve státním vlastnictví, lze zcizit jen se souhlasem Ministerstva životního prostředí. Tím nejsou dotčena práva fyzických a právnických osob podle předpisů o majetkové restituci.¹³⁾

§ 34

Základní ochranné podmínky v přírodních rezervacích

(1) Na celém území přírodních rezervací je zakázáno

- a) hospodařit na pozemcích způsobem vyžadujícím intenzivní technologie, zejména prostředky a činnosti, které mohou způsobit změny v biologické rozmanitosti, struktuře a funkci ekosystému anebo nevratně poškozovat půdní povrch,
- b) používat biocidy,
- c) povolovat a umisťovat nové stavby,
- d) povolovat nebo uskutečňovat záměrné rozšiřování geograficky nepůvodních druhů rostlin a živočichů,
- e) sbírat či odchyťovat rostliny a živočichy, kromě výkonu práva myslivosti a rybářství či sběru lesních plodů,
- f) měnit dochované přírodní prostředí v rozporu s bližšími podmínkami ochrany přírodní rezervace.

(2) Výkon práva myslivosti a rybářství může příslušný orgán omezit, pokud tento výkon je v rozporu s podmínkami ochrany území přírodní rezervace.

HLAVA PÁTÁ

§ 35

Národní přírodní památka

(1) Přírodní útvar menší rozlohy, zejména geologický či geomorfologický útvar, naleziště nerostů nebo vzácných či ohrožených druhů ve fragmentech ekosystémů, s národním nebo mezinárodním ekologickým, vědeckým či estetickým významem, a to i takový, který vedle přírody formoval svou činností člověk, může orgán ochrany přírody vyhlásit za národní přírodní památku; stanoví přitom také její bližší ochranné podmínky.

(2) Změny či poškozování národních přírodních památek či jejich hospodářské využívání, pokud by tím hrozilo jejich poškození, je zakázáno.

(3) Lesy, lesní půdní fond, vodní toky, vodní plochy a nezastavěné pozemky na území národních přírodních památek, které jsou ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona ve státním vlastnictví, nelze zcizit. Tím nejsou dotčena práva fyzických a právnických osob podle předpisů o majetkové restituci. 13)

§ 36

Přírodní památka

(1) Přírodní útvar menší rozlohy, zejména geologický či geomorfologický útvar, naleziště vzácných nerostů nebo ohrožených druhů ve fragmentech ekosystémů, s regionálním ekologickým, vědeckým či estetickým významem, a to i takový, který vedle přírody formoval svou činností člověk, může orgán ochrany přírody vyhlásit za přírodní památku; stanoví přitom také její bližší ochranné podmínky.

(2) Změna nebo poškozování přírodní památky nebo její hospodářské využívání vedoucí k jejímu poškození jsou zakázány.

(3) Nezastavěné pozemky na území přírodních památek, které jsou ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona ve státním vlastnictví, lze zcizit jen se souhlasem Ministerstva životního prostředí. Tím nejsou dotčena práva fyzických a právnických osob podle předpisů o majetkové restituci.¹³⁾

HLAVA ŠESTÁ

§ 37

Ochranná pásma zvláště chráněných území

(1) Je-li třeba zabezpečit zvláště chráněná území, s výjimkou chráněné krajinné oblasti, před rušivými vlivy z okolí, může být pro ně vyhlášeno ochranné pásmo, ve kterém lze vymezit činnosti a zásahy, které jsou vázány na předchozí souhlas orgánu ochrany přírody. Ochranné pásmo vyhláší orgán, který zvláště chráněné území vyhlásil, a to stejným způsobem. Pokud se ochranné pásmo národní přírodní rezervace, národní přírodní památky, přírodní rezervace nebo přírodní památky nevyhlásí, je jím území do vzdálenosti 50 m od hranic zvláště chráněného území. Orgán ochrany přírody může při vyhlášení zvláště chráněného území stanovit, že se zvláště chráněné území vyhláší bez ochranného pásma.

(2) K umístování, povolování nebo provádění staveb, změně způsobu využití pozemků, terénním úpravám, změnám vodního režimu pozemků nebo k nakládání s vodami, k použití chemických prostředků a ke změnám druhu pozemku v ochranném pásmu zvláště chráněného území je nutný souhlas orgánu ochrany přírody.

(3) V ochranném pásmu národního parku se souhlas orgánu ochrany přírody dále vyžaduje k

- a) táboření mimo místa vyhrazená orgánem ochrany přírody opatřením obecné povahy a mimo zastavěná území obcí,
- b) zemědělskému hospodaření, pokud by tím docházelo k překročení ekologicky únosného režimu přísunu živin do půdy, zejména draslíku, dusíku a fosforu,
- c) odstraňování odpadů, nebo
- d) pořádání hromadných sportovních, turistických a jiných veřejných akcí mimo místa vyhrazená orgánem ochrany přírody opatřením obecné povahy a mimo zastavěná území obcí.

(4) Souhlas k činnostem podle odstavců 2 a 3, k nimž není třeba povolení správního orgánu podle jiného právního předpisu, vydává orgán ochrany přírody rozhodnutím, nebo, je-li okruh adresátů neurčitý, opatřením obecné povahy.

§ 38

Plány péče o národní přírodní rezervace, přírodní rezervace, národní přírodní památky, přírodní památky a chráněné krajinné oblasti

(1) Plán péče o národní přírodní rezervaci, přírodní rezervaci, národní přírodní památku nebo přírodní památku a ochranné pásmo těchto zvláště chráněných území nebo o chráněnou krajinnou oblast (dále jen "plán péče") je odborný a koncepční dokument ochrany přírody, který na základě údajů o dosavadním vývoji a současném stavu zvláště chráněného území navrhuje opatření na zachování nebo zlepšení stavu předmětu ochrany ve zvláště chráněném území a na zabezpečení zvláště

chráněného území před nepříznivými vlivy okolí v jeho ochranném pásmu. Plán péče slouží jako podklad pro jiné druhy plánovacích dokumentů^{14a)} a pro rozhodování orgánů ochrany přírody. Pro fyzické ani právnické osoby není závazný.

(2) Zpracování plánu péče zajišťuje orgán ochrany přírody příslušný k vyhlášení zvláště chráněného území. Zpracování plánů péče o chráněné krajinné oblasti zajišťuje Ministerstvo životního prostředí.

(3) Před schválením plánu péče vydá orgán ochrany přírody oznámení o možnosti seznámit se s návrhem plánu péče. Oznámení zveřejní na portálu veřejné správy a zašle dotčeným obcím, které je zveřejní na své úřední desce.

(4) Návrh plánu péče projedná orgán ochrany přírody rovněž s dotčenými obcemi a kraji. O způsobu vypořádání připomínek vlastníků, obcí a krajů sepíše orgán ochrany přírody protokol, kterým zároveň plán péče schválí. Plán péče schvaluje orgán ochrany přírody zpravidla na období 10 až 15 let.

(5) Schválený plán péče uloží orgán ochrany přírody v ústředním seznamu ochrany přírody (§ 42) a předá v elektronické podobě na technickém nosiči dat dotčeným obcím a krajům.

(6) Realizaci péče o národní přírodní rezervace, přírodní rezervace, národní přírodní památky a přírodní památky a jejich ochranná pásma a o chráněné krajinné oblasti zajišťují orgány ochrany přírody příslušné ke schválení plánu péče, přitom postupují podle schváleného plánu péče.

(7) Ministerstvo životního prostředí stanoví prováděcím právním předpisem obsah plánů péče o jednotlivé kategorie zvláště chráněných území a postup jejich zpracování.

§ 38a

Zásady péče o národní parky

(1) Zásady péče o národní parky a jejich ochranná pásma (dále jen "zásady péče") jsou koncepční odborné dokumenty ochrany přírody, které na základě údajů o dosavadním vývoji a současném stavu ekosystémů národních parků a jejich ochranných pásem stanoví rámcové zásady péče nezbytné pro zachování nebo zlepšení stavu předmětů ochrany národních parků a v ochranných pásmech pro zabezpečení národních parků před nepříznivými vlivy z okolí. Zásady péče dále stanoví postup a způsob naplňování dlouhodobých cílů ochrany národních parků a jejich poslání. Zásady péče slouží jako podklad pro jiné druhy plánovacích dokumentů^{14a)} a pro rozhodování orgánů ochrany přírody.

(2) Zpracování zásad péče zajišťuje orgán ochrany přírody.

(3) Orgán ochrany přírody se souhlasem Ministerstva životního prostředí vydá oznámení o možnosti seznámit se s návrhem zásad péče, který zveřejní na portálu veřejné správy a zašle dotčeným obcím, které jej zveřejní na svých úředních deskách, a dále jej zašle dotčeným krajům. Připomínky k návrhu zásad péče může podat každý ve lhůtě 60 dnů ode dne zveřejnění oznámení na portálu veřejné správy.

(4) Orgán ochrany přírody vyhodnotí připomínky došlé ve lhůtě podle odstavce 3 a upraví návrh zásad péče. Vypořádání došlých připomínek zveřejní orgán ochrany přírody na svých internetových stránkách a na portálu veřejné správy. Upravený návrh zásad péče dohodne s radou. Dohodnuté zásady péče předloží orgán ochrany přírody Ministerstvu životního prostředí ke schválení.

(5) Nedojde-li k dohodě podle odstavce 4, předloží rada prostřednictvím orgánu ochrany přírody neprodleně rozpor se svým stanoviskem Ministerstvu životního prostředí, které na základě shromážděných podkladů může návrh upravit. O změně návrhu informuje radu.

(6) Zásady péče schvaluje Ministerstvo životního prostředí zpravidla na období 15 až 20 let. Schválené zásady péče uloží Ministerstvo životního prostředí v ústředním seznamu ochrany přírody a předá v elektronické podobě na technickém nosiči dat dotčeným obcím a krajům.

(7) Péči o národní parky a jejich ochranná pásma podle zásad péče zajišťuje orgán ochrany přírody.

(8) Ministerstvo životního prostředí stanoví vyhláškou obsah zásad péče a postup jejich zpracování a projednání."

§ 39

Smluvní ochrana

(1) Ochrana evropsky významných lokalit je zajišťována přednostně v součinnosti s vlastníky pozemků. Pro evropsky významné lokality lze namísto vyhlášení národní přírodní rezervace, národní přírodní památky, přírodní rezervace, přírodní památky nebo památného stromu, včetně jejich ochranných pásem, prohlásit území za chráněné nebo strom za památný, pokud již nejsou zvláště chráněny podle tohoto zákona, na základě písemné smlouvy uzavřené mezi vlastníkem dotčeného pozemku a příslušným orgánem ochrany přírody. Smluvně lze dále chránit i stromy nebo jiná území se soustředěnými přírodními hodnotami, kde jsou zastoupeny významné či jedinečné ekosystémy v rámci příslušné biogeografické oblasti nebo stanoviště vzácných či ohrožených druhů živočichů a rostlin, pokud již nejsou zvláště chráněny podle tohoto zákona. Smlouva musí obsahovat zejména

a) vymezení ochranných podmínek chráněného území nebo památného stromu,

b) způsob péče o chráněné území nebo strom.

Takto zřízená ochrana je na základě smlouvy vázána k pozemku formou věcného břemene, o jehož zápis do katastru nemovitostí požádá příslušný orgán ochrany přírody. Náležitosti obsahu smlouvy upraví Ministerstvo životního prostředí prováděcím právním předpisem.

(2) Chráněné území označí, nestanoví-li to smlouva jinak, na svůj náklad orgán, který je oprávněn k jejich vyhlášení. Způsob označení chráněného území a památného stromu v terénu i v mapových podkladech stanoví Ministerstvo životního prostředí prováděcím obecně závazným právním předpisem. Označené chráněné území nebo označený památný strom je zakázáno poškozovat.

Postup při projednávání záměrů na vyhlášení zvláště chráněných území

§ 40

nadpis vypuštěn

(1) Je-li třeba vyhlásit chráněné území nebo jeho ochranné pásmo podle části třetí tohoto zákona, zajistí orgán ochrany přírody zpracování záměru na vyhlášení zvláště chráněného území nebo jeho ochranného pásma. V záměru orgán ochrany přírody vyhodnotí stav dochovaného přírodního prostředí v území a navrhne vhodný způsob a rozsah ochrany území včetně jeho bližších ochranných podmínek.

(2) Záměr na vyhlášení národní přírodní rezervace, přírodní rezervace, národní přírodní památky, přírodní památky nebo ochranného pásma těchto zvláště chráněných území zašle orgán ochrany přírody příslušný k jejich vyhlášení obcím a krajům, jejichž území se záměr dotýká. Vlastníkům nemovitých věcí dotčených záměrem, zapsaným v katastru nemovitostí, dále zašle písemné oznámení o předložení záměru k projednání spolu s informací o tom, kde je možno se seznámit s jeho úplným zněním, kdo je oprávněn podat k němu námitky a kdy uplyne lhůta pro jejich

podání. Oznámení zároveň zveřejní na portálu veřejné správy.

(3) Záměr na vyhlášení národního parku, chráněné krajinné oblasti nebo ochranného pásma národního parku zašle Ministerstvo životního prostředí obcím a krajům, jejichž území se záměr dotýká. Vlastníkům nemovitých věcí dotčených záměrem, zapsaným v katastru nemovitostí, doručí Ministerstvo životního prostředí formou veřejné vyhlášky písemné oznámení o předložení záměru k projednání spolu s informací o tom, kde je možno se seznámit s jeho úplným zněním, kdo je oprávněn podat k němu námitky a kdy uplyne lhůta pro jejich podání. Ministerstvo životního prostředí zveřejní oznámení o předložení záměru k projednání spolu s informací o tom, kde je možno se seznámit s jeho úplným zněním, kdo je oprávněn podat k němu námitky a kdy uplyne lhůta pro jejich podání, na portálu veřejné správy. Dotčené obce zveřejní na žádost Ministerstva životního prostředí oznámení do 5 dnů ode dne, kdy jim oznámení bylo doručeno, na úředních deskách obcí.

(4) Písemné námitky k předloženému záměru mohou uplatnit dotčené obce a kraje ve lhůtě 90 dnů od obdržení záměru a vlastníci nemovitých věcí dotčených navrhovanou ochranou ve lhůtě 90 dnů od doručení písemného oznámení o předložení záměru k projednání podle odstavce 2, jinak ve lhůtě 90 dnů ode dne doručení oznámení veřejnou vyhláškou podle odstavce 3 na portálu veřejné správy. Námitky proti návrhu podle odstavce 2 se podávají orgánu ochrany přírody příslušnému k vyhlášení zvláště chráněného území nebo jeho ochranného pásma, námitky podle odstavce 3 Ministerstvu životního prostředí; k námitkám uplatněným po uvedené lhůtě se nepřihlíží. Vlastník je oprávněn uplatnit námitky jen proti takovému navrženému způsobu nebo rozsahu ochrany, jímž by byl dotčen ve výkonu svých práv nebo povinností. Orgán ochrany přírody rozhodne o došlých námitkách do 60 dnů od uplynutí lhůty pro uplatnění námitek. Orgán ochrany přírody uvede záměr do souladu s námitkami, kterým bylo vyhověno.

(5) Od doby zveřejnění záměru na vyhlášení části přírody podle odstavců 2 a 3 za zvláště chráněné území až do vyhlášení zvláště chráněného území, nejdéle však po dobu dvou let, se musí každý zdržet všech zásahů, které by negativně měnily či poškozovaly dochovaný stav přírody území navrhovaného ke zvláštní ochraně.

(6) Rozsah dotčených nemovitostí nebo rozsah omezení vlastníků nemovitých věcí vyplývající z vymezení zvláště chráněného území nebo jeho ochranného pásma nebo zón ochrany přírody národního parku anebo chráněné krajinné oblasti, z bližších ochranných podmínek zvláště chráněného území nebo z výčtu činností vázaných na souhlas v ochranném pásmu uvedených v návrhu právního předpisu, kterým se vyhláší nebo mění zvláště chráněné území nebo jeho ochranné pásmo, nesmí přesáhnout rozsah omezení nebo rozsah ochrany vyplývajících ze záměru podle odstavce 1, upraveného podle rozhodnutí o námitkách podle odstavce 4.

(7) Náležitosti a obsah záměru podle odstavce 1 stanoví Ministerstvo životního prostředí vyhláškou.

§ 41

nadpis vypuštěn

V případě, že je potřeba u již vyhlášeného zvláště chráněného území nebo jeho ochranného pásma změnit jejich vymezení, bližší ochranné podmínky zvláště chráněného území nebo činnosti vázané na souhlas v ochranném pásmu, projedná orgán ochrany přírody navrženou změnu obdobně podle § 40 odst. 2 až 4. Změna se projednává pouze s těmi vlastníky nemovitých věcí zapsaných v katastru nemovitostí, obcemi a kraji, jichž se dotýká.

§ 42

Evidence a označování zvláště chráněných území

(1) Zvláště chráněná území jsou evidována v ústředním seznamu ochrany přírody (dále jen "ústřední seznam"). V ústředním seznamu se evidují též evropsky významné lokality, ptačí oblasti a chráněná území podle § 39.

(2) Ústřední seznam je informační systém veřejné správy, do kterého může každý nahlížet v přítomnosti pověřeného pracovníka nebo způsobem využívajícím dálkový přístup. Správcem ústředního seznamu je Ministerstvo životního prostředí a jeho provozovatelem je Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky (dále jen "Agentura"). Ministerstvo životního prostředí stanoví vyhláškou členění ústředního seznamu, jeho obsah a náležitosti, výčet, způsob a podmínky předávání dokumentů do ústředního seznamu, způsob a podmínky nakládání s dokumenty a daty v ústředním seznamu včetně způsobu a podmínek jejich zveřejňování.

(3) Orgán ochrany přírody po vyhlášení zvláště chráněného území nebo jeho ochranného pásma ohlásí příslušnému katastrálnímu úřadu údaje, popřípadě změny těchto údajů týkající se ochrany nemovitých věcí podle tohoto zákona k zápisu do katastru nemovitostí¹⁶⁾.

(4) K označení národních parků, chráněných krajinných oblastí, národních přírodních rezervací a národních přírodních památek se užívá velkého státního znaku České republiky. Na označení přírodních rezervací a přírodních památek se užívá malého státního znaku České republiky.

(5) Podrobnosti o způsobu označení zvláště chráněných území v terénu i mapových podkladech stanoví Ministerstvo životního prostředí obecně závazným právním předpisem.

§ 43

Výjimky ze zákazů ve zvláště chráněných územích

(1) Výjimky ze zákazů ve zvláště chráněných územích podle § 16, § 16a odst. 1, § 16a odst. 2, § 17 odst. 2, § 26, § 29, § 34, § 35 odst. 2 a § 36 odst. 2 může orgán ochrany přírody povolit v případě, kdy jiný veřejný zájem převažuje nad zájmem ochrany přírody, nebo v zájmu ochrany přírody anebo tehdy, pokud povolovaná činnost významně neovlivní zachování stavu předmětu ochrany zvláště chráněného území.

(2) Orgán ochrany přírody může výjimku podle odstavce 1, která se týká blíže neurčeného okruhu osob, povolit též opatřením obecné povahy.

(3) Vyhrazení míst a tras podle § 16a odst. 1 písm. c), § 16 odst. 2, § 17 odst. 2, § 29 a § 37 odst. 3 písm. a) a d) stanoví orgán ochrany přírody opatřením obecné povahy.

§ 44

Závazné stanovisko k některým činnostem ve zvláště chráněných územích

(1) Bez závazného stanoviska orgánu ochrany přírody nelze učinit ohlášení stavby, vydat územní rozhodnutí, územní souhlas, stavební povolení, rozhodnutí o změně užívání stavby, kolaudační souhlas, je-li spojen se změnou stavby, povolení k odstranění stavby či k provedení terénních úprav podle stavebního zákona, povolení k nakládání s vodami a k vodním dílům, povolení k některým činnostem či udělit souhlas podle vodního zákona na území národního parku nebo chráněné krajinné oblasti.

(2) Závazné stanovisko podle odstavce 1 se nevydává, jde-li o stavby

a) v zastavěném území obce ve čtvrté zóně chráněné krajinné oblasti,

b) v zastavěném území města, které se nachází na území chráněné krajinné oblasti.

(3) V bližších ochranných podmínkách zvláště chráněných území lze vymezit činnosti a zásahy, které jsou vázány na předchozí souhlas orgánu ochrany přírody.

§ 44a

Územní plánování a stavební činnost ve zvláště chráněných územích a jejich ochranných pásmech

Orgány územního plánování a stavební úřady vykonávají svoji působnost tak, aby byly zachovány a vytvářeny optimální ekologické funkce zvláště chráněných území a jejich ochranných pásem, prostupnost krajiny a aby byla zachována a podporována biologická rozmanitost. Urbanistické a architektonické řešení musí respektovat měřítko, charakter a strukturu zástavby s cílem zachování rázu sídel.

§ 44b

Souhlasy k činnostem vymezeným v bližších ochranných podmínkách

Souhlas k činnostem vymezeným v bližších ochranných podmínkách, k nimž není třeba povolení správního orgánu podle jiného právního předpisu, vydává orgán ochrany přírody rozhodnutím nebo, pokud je okruh adresátů neurčitý, opatřením obecné povahy.

§ 45

Zrušení zvláště chráněných území a jejich ochranných pásem

(1) Orgán, který vyhlásil území včetně ochranného pásma za zvláště chráněné, je oprávněn zrušit ochranu stejným způsobem, jakým bylo provedeno její vyhlášení, a to pouze z důvodů, pro něž lze udělit výjimku z bližších podmínek ochrany (§ 43) anebo pokud důvody pro zvláštní ochranu zanikly.

(2) Smluvní zvláštní ochranu území vyhlášenou podle § 39 lze zrušit na základě písemné dohody uzavřené mezi vlastníkem pozemku a orgánem ochrany přírody oprávněným k vyhlásování. V případě nesouhlasu vlastníka pozemku rozhoduje o zrušení orgán ochrany přírody, který je dohodu oprávněn uzavřít.

ČÁST ČTVRTÁ

NATURA 2000

HLAVA PRVNÍ

POSTUP PŘI VYTVÁŘENÍ SOUSTAVY NATURA 2000 A JEJÍ OCHRANA

Oddíl první

Evropsky významné lokality

§ 45a

Vytvoření národního seznamu

(1) Jako evropsky významné lokality budou do národního seznamu zařazeny ty lokality, které v biogeografické oblasti nebo oblastech, k nimž náleží, významně přispívají

a) k udržení nebo obnově příznivého stavu alespoň jednoho typu evropských stanovišť nebo alespoň jednoho evropsky významného druhu z hlediska jejich ochrany, nebo

b) k udržení biologické rozmanitosti biogeografické oblasti.

U druhů živočichů vyskytujících se v rozsáhlých areálech evropsky významné lokality odpovídají vybraným místům v přirozeném areálu rozšíření těchto druhů, jež se vyznačují fyzikálními a biologickými faktory nezbytnými pro jejich život a rozmnožování.

(2) Lokality, které budou zařazeny do národního seznamu, stanoví vláda nařízením, kde stanoví hranice biogeografických oblastí na území České republiky a pro každou z nich uvede zejména:

a) název lokality, její zeměpisnou polohu včetně mapy lokality a její rozlohu,

b) které typy evropských stanovišť a které evropsky významné druhy, vyžadující územní ochranu, se na lokalitě přirozeně vyskytují a

c) v jaké kategorii podle § 14 včetně ochranných pásem bude navrženo lokalitu po zařazení do evropského seznamu vyhlásit, pokud nebude chráněna smluvně podle § 39 nebo pokud pro zachování předmětu ochrany nebude dostatečná ochrana podle § 45c odst. 2. Národní seznam odlišuje lokality s výskytem prioritních typů přírodních stanovišť a prioritních druhů.

(3) Ministerstvo životního prostředí předloží národní seznam spolu s dalšími požadovanými informacemi o každé lokalitě Komisi.

(4) Sporné lokality oznámí Ministerstvo životního prostředí ve Sbírce zákonů formou sdělení.

§ 45b

Předběžná ochrana evropsky významných lokalit

(1) Poškozování evropsky významné lokality zařazené do národního seznamu a sporné lokality je zakázáno. Za poškozování se nepovažuje řádné hospodaření prováděné v souladu s platnými právními předpisy^{19a)} a smlouvami uzavřenými dle § 69 tohoto zákona. Výjimku z tohoto zákazu může udělit orgán ochrany přírody pouze z naléhavých důvodů převažujícího veřejného zájmu. Tím nejsou dotčeny § 45h a 45i a ochranné podmínky zvláště chráněných území. Orgán ochrany přírody, který výjimku udělil, o tom neprodleně informuje Ministerstvo životního prostředí.

(2) Předběžná ochrana lokalit podle odstavce 1 přestává platit dnem následujícím po dni jejich vyhlášení podle § 45c odst. 1 za evropsky významnou lokalitu zařazenou do evropského seznamu, nebo po zveřejnění v přehledu evropsky významných lokalit, které nebyly zařazeny do evropského seznamu, vyhlášeném Ministerstvem životního prostředí formou sdělení ve Sbírce zákonů.

§ 45c

Ochrana evropsky významných lokalit

(1) Evropsky významné lokality zařazené do evropského seznamu vyhlásí ve lhůtě 90 dnů od účinnosti příslušného rozhodnutí Komise vláda nařízením, ve kterém u každé evropsky významné lokality uvede její název, zeměpisnou polohu a rozlohu. Způsob označení vyhlášených evropsky významných lokalit v terénu a mapových podkladech stanoví Ministerstvo životního prostředí vyhláškou.

(2) Evropsky významné lokality vyhlášené podle odstavce 1 jsou chráněny před

poškozováním a ničením. Využívají se pouze tak, aby nedošlo k závažnému nebo nevratnému poškození nebo ke zničení evropských stanovišť anebo stanovišť evropsky významných druhů vyžadujících územní ochranu tvořících jejich předmět ochrany a aby nebyla narušena jejich celistvost. K zásahům, které by mohly vést k takovým nežádoucím důsledkům, si musí ten, kdo tyto zásahy zamýšlí, předem opatřit souhlas orgánu ochrany přírody. Tento odstavec se na území evropsky významné lokality vyhlášené podle odstavce 1 vztahuje jen tehdy, neplatí-li pro ně ochrana podle části třetí tohoto zákona. Ochrana podle částí druhé a páté tohoto zákona a ustanovení § 45h a 45i nejsou dotčeny.

(3) Pro zachování nebo zlepšení dochovaného stavu předmětů ochrany v evropsky významných lokalitách zajišťuje Ministerstvo životního prostředí zpracování souhrnů doporučených opatření pro evropsky významné lokality. Souhrny doporučených opatření pro evropsky významné lokality a ptačí oblasti předává Ministerstvo životního prostředí do Ústředního seznamu ochrany přírody a zveřejňuje je na portálu veřejné správy.

(4) K zajištění udržení příznivého stavu evropských stanovišť nebo stanovišť evropsky významných druhů, které jsou předmětem ochrany evropsky významných lokalit, lze území evropsky významných lokalit nebo jejich části vyhlásit za zvláště chráněná území nebo zde zřídit smluvně chráněná území podle § 39. Vyžaduje-li udržení příznivého stavu předmětu ochrany evropsky významné lokality přísnější ochranu než podle odstavce 2, stanoví vláda nařízením u této evropsky významné lokality nebo její části kategorie zvláště chráněných území, ve kterých je příslušné orgány ochrany přírody vyhlásí, nebude-li tato ochrana zajištěna smluvně. Takto vláda postupuje v případě, že tato evropsky významná lokalita není dosud vyhlášena za zvláště chráněné území a její ochrana není zajištěna ani smluvně podle § 39.

(5) Orgány ochrany přírody do 30 dnů ode dne vyhlášení nařízení vlády podle odstavce 1 ve Sbírce zákonů upozorní formou veřejné vyhlášky podle § 25 správního řádu vlastníky pozemků v evropsky významných lokalitách nebo jejich částech, jejichž ochranu je podle nařízení vlády podle § 45a odst. 2 třeba zajistit vyhlášením zvláště chráněného území, že jejich ochrana na dotčeném pozemku v případě, že to § 39 připouští, může být zajištěna smluvně. Pokud vlastník pozemku ve lhůtě 60 dnů ode dne doručení upozornění neučiní žádný písemný úkon směřující k uzavření smlouvy, nebo na základě tohoto úkonu nedojde ve lhůtě dvou let k uzavření smlouvy podle § 39, bude evropsky významná lokalita vyhlášena jako zvláště chráněné území v kategorii ochrany stanovené národním seznamem, a to postupem stanoveným tímto zákonem pro vyhlášení zvláště chráněného území příslušné kategorie. Vyhlášení zvláště chráněných území podle odstavce 4 provedou příslušné orgány ochrany přírody nejpozději do 6 let od přijetí lokality do evropského seznamu.

§ 45d

Pokud při vytváření návrhu národního seznamu podle § 45a přesáhnou evropsky významné lokality s výskytem jednoho nebo více typů prioritních přírodních stanovišť a prioritních druhů 5 % rozlohy území České republiky, Ministerstvo životního prostředí v souladu s právem Evropských společenství^{1g)} projedná s Komisí odpovídající návrh na redukované uplatnění kritérií pro výběr všech lokalit významných pro Společenství.

Oddíl druhý

§ 45e

Ptačí oblasti

(1) Jako ptačí oblasti se vymezí území nejvhodnější pro ochranu z hlediska výskytu, stavu a početnosti populací těch druhů ptáků vyskytujících se na území České republiky a stanovených právními předpisy Evropských společenství,^{4c)} které stanoví vláda nařízením.

(2) Ptačí oblasti vymezí vláda nařízením s cílem zajistit přežití druhů ptáků uvedených v odstavci 1 a rozmnožování v jejich areálu rozšíření, přičemž vezme v úvahu požadavky těchto druhů na ochranu; přitom může stanovit činnosti, ke kterým je třeba souhlas orgánu ochrany přírody, přičemž zohlední hospodářské požadavky, požadavky rekreace, sportu a rozvojové záměry dotčených obcí a krajů podle územně plánovací dokumentace; na území vojenských újezdů zohlední požadavky na zajištění obrany státu.

(3) Vymezení ptačích oblastí podle odstavce 2 na území, které není dosud zvláště chráněno podle části třetí tohoto zákona, je možné pouze po projednání s dotčenými kraji a obcemi. O projednání se sepíše zápis s informací o způsobu vypořádání všech připomínek. Vypořádání bude respektovat požadavky právních předpisů Evropských společenství.

(4) O způsobu hospodaření v ptačích oblastech je možno s vlastníkem nebo nájemcem pozemku uzavřít smlouvu. Pokud vlastníci nebo nájemci pozemků projeví písemně o uzavření takové smlouvy zájem, orgán ochrany přírody je s nimi povinen ve lhůtě 90 dnů zahájit o této smlouvě jednání. Orgán ochrany přírody smlouvu uzavře, pokud tato smlouva nebude v rozporu s právními předpisy Evropských společenství a tímto zákonem. Pokud smlouva na základě požadavků vlastníka nebo nájemce pozemku obsahuje ustanovení o provádění činností podmíněných souhlasem orgánu ochrany přírody podle odstavce 2, tento souhlas se pro danou činnost prováděnou vlastníkem nebo nájemcem pozemku nevyžaduje.

(5) O případných sporech mezi orgánem ochrany přírody na straně jedné a ostatními subjekty uvedenými v odstavcích 3 a 4 na straně druhé, zejména z hlediska ochrany jejich práv ve vztahu k požadavkům právních předpisů Evropských společenství a ustanovení odstavců 3 a 4, rozhodne soud.

(6) Ministerstvo životního prostředí v případě potřeby zajistí zpracování souhrnu doporučených opatření k zachování příznivého stavu populací těchto druhů z hlediska ochrany.

(7) Způsob označení ptačích oblastí v terénu stanoví Ministerstvo životního prostředí prováděcím právním předpisem.

Oddíl třetí

§ 45f

Sledování stavu ptačích oblastí, evropsky významných lokalit a evropsky významných druhů

(1) Orgány ochrany přírody sledují stav ptačích oblastí, evropsky významných druhů a jednotlivých typů evropských stanovišť, zejména evropsky významných lokalit; získané informace předávají Ministerstvu životního prostředí. Na základě tohoto sledování Ministerstvo životního prostředí vypracuje každé 3 roky zprávu o plnění ustanovení § 5a, 5b a 45e a každých 6 let zprávu o realizaci opatření podle § 5 odst. 7, § 10, 45a, 45b, 45c, 45g, 45h, 45i, 49, 50, 54 a 56, která musí obsahovat zejména informace o těchto opatřeních, jakož i zhodnocení jejich vlivu na stav evropských stanovišť a jejich jednotlivých typů a evropsky významných druhů z hlediska jejich ochrany a hlavní výsledky sledování jejich stavu se zvláštním zřetelem na prioritní typy přírodních stanovišť a prioritní druhy. Zprávu předloží Komisi a veřejnosti.

(2) Vláda nařízením v souladu s právními předpisy Evropských společenství¹⁹⁾ a § 3 odst. 1 písm. q) a r) tohoto zákona stanoví, jaký stav evropského stanoviště a jaký stav evropsky významného druhu se z hlediska ochrany považuje za příznivý.

Oddíl čtvrtý

§ 45g

Podmínky pro vydávání povolení, souhlasů, stanovisek nebo výjimek ze zákazů

Povolení, souhlas, kladné stanovisko nebo výjimku ze zákazu podle tohoto zákona pro evropsky významnou lokalitu nebo ptačí oblast může udělit orgán ochrany přírody pouze v případě, že bude vyloučeno závažné nebo nevratné poškození přírodních stanovišť a biotopů druhů, k jejichž ochraně je evropsky významná lokalita nebo ptačí oblast určena, ani nedojde k soustavnému nebo dlouhodobému vyrušování druhů, k jejichž ochraně jsou tato území určena, pokud by takové vyrušování mohlo být významné z hlediska účelu tohoto zákona, nestanoví-li §45i jinak.

Hodnocení důsledků koncepcí a záměrů na evropsky významné lokality a ptačí oblasti

§ 45h

(1) Jakákoliv koncepce^{19b)} nebo záměr,^{19c)} který může samostatně nebo ve spojení s jinými významně ovlivnit předmět ochrany nebo celistvost evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti, podléhá hodnocení jeho důsledků na toto území a stav jeho ochrany z uvedených hledisek. To se nevztahuje na plány péče zpracované orgánem ochrany přírody pro toto území.

(2) Při hodnocení důsledků koncepcí a záměrů podle odstavce 1 se postupuje podle zvláštních právních předpisů o posuzování vlivů na životní prostředí,^{19d)} pokud § 45i nebo § 4 odst. 4 nestanoví jiný postup.

§ 45i

(1) Ten, kdo zamýšlí pořídit koncepci nebo uskutečnit záměr uvedený v § 45h odst. 1 (dále jen „předkladatel“), je povinen návrh koncepce nebo záměru předložit orgánu ochrany přírody ke stanovisku, zda může mít samostatně nebo ve spojení s jinými koncepcemi nebo záměry významný vliv na předmět ochrany nebo celistvost evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti. Orgán ochrany přírody vydá odůvodněné stanovisko do 30 dnů ode dne doručení žádosti. V případě politiky územního rozvoje a územně plánovací dokumentace se předkládá zpráva o jejím uplatňování, nebo její zadání, anebo návrh obsahu aktualizace či změny územně plánovací dokumentace.

(2) Jestliže orgán ochrany přírody svým stanoviskem podle odstavce 1 významný vliv podle § 45h odst. 1 nevyloučí, musí být daná koncepce nebo záměr předmětem posouzení podle tohoto odstavce postupem podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí^{3b)}. Nevyloučí-li výsledek posouzení podle tohoto odstavce významný negativní vliv koncepce nebo záměru na předmět ochrany nebo celistvost evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti, musí předkladatel zpracovat varianty řešení, jejichž cílem je významný negativní vliv vyloučit, nebo v případě, že vyloučení není možné, alespoň zmírnit; tyto varianty musí být také předmětem posouzení podle tohoto odstavce postupem podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí. Politika územního rozvoje a územně plánovací dokumentace se posuzují podle zvláštního právního předpisu¹⁷⁾.

(3) Posouzení podle odstavce 2 nebo hodnocení podle § 67 mohou provádět pouze fyzické osoby, které jsou držiteli zvláštní autorizace (dále jen "autorizace"). Podmínkou pro udělení autorizace je bezúhonnost, vysokoškolské vzdělání odpovídajícího zaměření a vykonání zkoušky odborné způsobilosti. Autorizaci uděluje a odnímá Ministerstvo životního prostředí. Autorizace se uděluje na dobu 5 let a prodlužuje se opakovaně o dalších 5 let za podmínek stanovených prováděcím právním předpisem. Rozsah požadovaného vzdělání, obsah zkoušky a důvody pro odnětí autorizace stanoví Ministerstvo životního prostředí prováděcím právním předpisem. Při posuzování odborné kvalifikace státních příslušníků členských států Evropské unie se postupuje podle zvláštního právního předpisu.^{19e)} Autorizace k činnostem podle § 45h a 67 vzniká též marným uplynutím lhůty a způsobem podle § 28 až 30 zákona o volném pohybu služeb.

(4) Za bezúhonného se pro účely tohoto zákona považuje ten, kdo nebyl pravomocně odsouzen pro trestný čin spáchaný z nedbalosti, jehož skutková podstata souvisí s autorizovanou

činností, nebo pro trestný čin spáchaný úmyslně, anebo se na něj podle zvláštního právního předpisu nebo rozhodnutí prezidenta republiky hledí, jako by nebyl odsouzen. Ministerstvo si za účelem doložení bezúhonnosti vyžádá podle zvláštního právního předpisu^{19h)} výpis z evidence Rejstříku trestů. Žádost o vydání výpisu z evidence Rejstříku trestů a výpis z evidence Rejstříku trestů se předávají v elektronické podobě, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup. Při posuzování bezúhonnosti státních příslušníků členských států Evropské unie se postupuje podle zvláštního právního předpisu.^{19f)}

(5) V souladu se zvláštním právním předpisem^{19g)} se autorizace podle odstavce 3 nevyžaduje u osoby, která je usazena v jiném členském státě Evropské unie a na území České republiky hodlá dočasně nebo ojedinele vykonávat činnosti uvedené v odstavci 3, pokud prokáže, že

a) je státním příslušníkem členského státu Evropské unie a

b) je oprávněna k výkonu činností uvedených v odstavci 3 podle právních předpisů jiného členského státu Evropské unie.

(6) O nesplnění požadavků podle odstavce 5 písm. a) a b) vydá Ministerstvo životního prostředí rozhodnutí ve lhůtě 15 dnů ode dne, kdy mu byly předloženy úplné doklady podle odstavce 5 písm. a) a b).

(7) Pokud nebylo vydáno rozhodnutí podle odstavce 6, činnosti podle odstavce 3 mohou být vykonávány nejdéle po dobu jednoho roku ode dne následujícího po dni, kdy uplynula lhůta pro vydání tohoto rozhodnutí.

(8) Orgán, který je příslušný ke schválení koncepce nebo záměru uvedeného v § 45h, jej může schválit, jen pokud na základě stanoviska, případně závěru zjišťovacího řízení, podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí^{3b)} taková koncepce nebo záměr nebude mít významný negativní vliv na předmět ochrany nebo celistvost evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti, anebo za podmínek stanovených v odstavci 9, popřípadě v odstavci 10. Ochrana podle částí druhé, třetí a páté tohoto zákona tím není dotčena.

(9) Pokud posouzení podle odstavce 2 prokáže významný negativní vliv na předmět ochrany nebo celistvost evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti a neexistuje variantní řešení bez významného negativního vlivu, lze schválit jen variantu s nejmenším možným významným negativním vlivem, a to pouze z naléhavých důvodů převažujícího veřejného zájmu a až po uložení kompenzačních opatření nezbytných pro zajištění celkové soudržnosti soustavy ptačích oblastí a evropsky významných lokalit podle odstavce 11. Kompenzačními opatřeními pro účely koncepce se rozumí zajištění možnosti nahradit lokalitu dotčenou realizací koncepce v obdobném rozsahu a kvalitě a se stejnou mírou závaznosti a konkrétnosti, jakou má schvalovaná koncepce nebo její jednotlivé části. Kompenzačními opatřeními pro účely záměru se rozumí vytvoření podmínek pro zachování nebo zlepšení záměrem ovlivněných předmětů ochrany ve stejné lokalitě nebo nahrazení lokality jinou lokalitou v obdobném rozsahu a kvalitě a jejich součástí mohou být opatření směřující k nahrazení možných dočasných ztrát na předmětu ochrany.

(10) Jde-li o významný negativní vliv na lokalitu s prioritními typy stanovišť nebo prioritními druhy, lze koncepci nebo záměr schválit jen z důvodů týkajících se veřejného zdraví, veřejné bezpečnosti nebo příznivých důsledků nesporného významu pro životní prostředí. Jiné naléhavé důvody převažujícího veřejného zájmu mohou být důvodem ke schválení jen v souladu se stanoviskem Komise. Ministerstvo životního prostředí v tom případě na základě dožádání příslušného orgánu požádá Komisi o stanovisko; ode dne odeslání podnětu do dne doručení stanoviska lhůty v příslušných řízeních neběží. Dále se postupuje podle odstavce 9 obdobně.

(11) Kompenzační opatření podle odstavce 9 pro účely koncepce, včetně návrhu opatření k jejich zajištění, stanoví orgán ochrany přírody. Tato kompenzační opatření musí být zahrnuta do

koncepce před jejím schválením. Kompenzační opatření podle odstavce 9 pro účely záměru, včetně způsobu a doby sledování nezbytných pro vyhodnocení jejich účinnosti, stanoví rozhodnutím orgán ochrany přírody na základě podnětu orgánu příslušného ke schválení záměru. Kompenzační opatření může v případě negativního ovlivnění prioritních typů přírodních stanovišť anebo prioritních druhů jen z důvodů souvisejících s ochranou lidského zdraví a veřejné bezpečnosti s nesporně příznivými důsledky mimořádného významu pro životní prostředí nebo jiných naléhavých důvodů převažujícího veřejného zájmu na základě stanoviska Komise orgán ochrany přírody stanovit pouze v případě, že shledá naplnění naléhavých důvodů převažujícího veřejného zájmu podle odstavce 9 nebo důvodů týkajících se veřejného zdraví, veřejné bezpečnosti nebo příznivých důsledků nesporného významu pro životní prostředí podle odstavce 10. Ode dne odeslání podnětu do doby uložení kompenzačních opatření orgánem ochrany přírody lhůty v příslušných řízeních neběží. Uložená kompenzační opatření musí být zajištěna před realizací záměru. Kompenzační opatření jsou zajištěna, pokud jsou funkční. Nelze-li očekávat, že plnohodnotné funkčnosti kompenzačních opatření bude dosaženo v přiměřené době, považují se kompenzační opatření za zajištěná, pokud existuje odůvodněná záruka, že tato opatření budou plnohodnotně funkční a celková soudržnost soustavy ptáčích oblastí a evropsky významných lokalit bude zajištěna. Zajištění kompenzačních opatření potvrdí vyjádřením orgán ochrany přírody, který je stanovil. Uložení kompenzačních opatření je důvodem pro stanovení odkladu vykonatelnosti rozhodnutí, kterým se záměr schvaluje, a to ke dni vydání vyjádření orgánu ochrany přírody, kterým bude zajištění kompenzačních opatření potvrzeno.

(12) O uložení kompenzačních opatření a způsobu jejich zajištění informuje příslušný orgán ochrany přírody neprodleně Ministerstvo životního prostředí, které informuje Komisi.

(13) Náležitosti posouzení podle odstavce 2 stanoví Ministerstvo životního prostředí vyhláškou.

ČÁST PÁTÁ

Památné stromy, zvláště chráněné druhy rostlin, živočichů a nerostů

HLAVA PRVNÍ

§ 46

Památné stromy a jejich ochranná pásma

(1) Mimořádně významné stromy, jejich skupiny a stromořadí lze vyhlásit rozhodnutím orgánu ochrany přírody za památné stromy.

(2) Památné stromy je zakázáno poškozovat, ničit a rušit v přirozeném vývoji; jejich ošetřování je prováděno se souhlasem orgánu, který ochranu vyhlásil.

(3) Je-li třeba památné stromy zabezpečit před škodlivými vlivy z okolí, vymezí pro ně orgán ochrany přírody, který je vyhlásil, ochranné pásmo, ve kterém lze stanovené činnosti a zásahy provádět jen s předchozím souhlasem orgánu ochrany přírody. Pokud tak neučiní, má každý strom základní ochranné pásmo ve tvaru kruhu o poloměru desetinásobku průměru kmene měřeného ve výši 130 cm nad zemí. V tomto pásmu není dovolena žádná pro památný strom škodlivá činnost, například výstavba, terénní úpravy, odvodňování, chemizace.

(4) Zrušit ochranu památného stromu může orgán ochrany přírody jen z důvodu, pro který lze udělit výjimku dle § 56.

§ 47

Evidence a označování památných stromů

(1) Památné stromy jsou evidovány v ústředním seznamu (§ 42 odst. 1 a 2).

(2) Na označení památných stromů se užívá malého státního znaku České republiky.

(3) Bližší podmínky o způsobu označení památných stromů v terénu i mapových podkladech stanoví Ministerstvo životního prostředí obecně závazným právním předpisem.

§ 48

Zvláště chráněné rostliny a živočichové

(1) Druhy rostlin a živočichů, které jsou ohrožené nebo vzácné, vědecky či kulturně velmi významné, lze vyhlásit za zvláště chráněné.

(2) Zvláště chráněné druhy rostlin a živočichů se dle stupně jejich ohrožení člení na

a) kriticky ohrožené,

b) silně ohrožené,

c) ohrožené.

(3) Seznam a stupeň ohrožení zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů podle odstavců 1 a 2 stanoví Ministerstvo životního prostředí obecně závazným právním předpisem.

(4) Stejně jako zvláště chráněný živočich nebo zvláště chráněná rostlina je chráněn i mrtvý jedinec tohoto druhu, jeho část nebo výrobek z něho, u něhož je patrné z průvodního dokumentu, obalu, značky, etikety nebo z jiných okolností, že je vyroben z částí takového živočicha nebo rostliny.

(5) Ministerstvo životního prostředí stanoví prováděcím právním předpisem způsob hodnocení stavu zvláště chráněných druhů a jejich stanovišť včetně evropsky významných druhů z hlediska jejich ochrany.

§ 49

Základní podmínky ochrany zvláště chráněných rostlin

(1) Zvláště chráněné rostliny jsou chráněny ve všech svých podzemních a nadzemních částech a všech vývojových stádiích; chráněn je rovněž jejich biotop. Je zakázáno tyto rostliny sbírat, trhat, vykopávat, poškozovat, ničit nebo jinak rušit ve vývoji. Je též zakázáno je držet, pěstovat, dopravovat, prodávat, vyměňovat nebo nabízet za účelem prodeje nebo výměny.

(2) Ochrana podle odstavce 1 se na rostliny nevztahuje, pokud

a) rostou přirozeně uvnitř jiných kultur a jsou-li ničeny, poškozovány nebo rušeny v přirozeném vývoji v souvislosti s běžným obhospodařováním těchto kultur,

b) jsou pěstovány v kulturách získaných povoleným způsobem,

c) pocházejí z dovozu a nejsou předmětem ochrany podle mezinárodních úmluv.

(3) Za běžné obhospodařování podle odstavce 2 písm. a) se nepovažují zásahy, při kterých může dojít ke změně hydrologických půdních poměrů, půdního povrchu či chemických vlastností prostředí, kromě zásahů při obvyklém hospodaření v lesích podle platného lesního hospodářského

plánu.

(4) Ustanovení odstavce 2 písm. a) neplatí pro druhy kriticky a silně ohrožené. V případě běžného obhospodařování pozemků s výskytem kriticky nebo silně ohrožených druhů rostlin mohou orgány ochrany přírody s vlastníkem nebo nájemcem pozemků uzavřít dohodu o způsobu hospodaření. Pokud vlastník nebo nájemce pozemku projeví o uzavření dohody písemně zájem, orgán ochrany přírody je s ním povinen ve lhůtě 30 dnů zahájit o této dohodě jednání. Orgán ochrany přírody při uzavírání dohody prověří, že neexistuje jiné uspokojivé řešení, je dán některý z důvodů uvedených v § 56 odst. 1 nebo 2 a navrhovaný způsob hospodaření neovlivní dosažení či udržení příznivého stavu druhu, který je na dané lokalitě předmětem ochrany podle práva Evropských společenství¹⁰⁾, z hlediska ochrany. Tyto skutečnosti musí být v dohodě výslovně uvedeny. Dohoda nahrazuje výjimku podle § 56.

(5) Bližší podmínky ochrany zvláště chráněných rostlin stanoví Ministerstvo životního prostředí obecně závazným právním předpisem.

§ 50

Základní podmínky ochrany zvláště chráněných živočichů

(1) Zvláště chránění živočichové jsou chráněni ve všech svých vývojových stádiích. Chráněna jsou jimi užívaná přirozená i umělá sídla a jejich biotop. Vybrané živočichy, kteří jsou chráněni i uhynulí, stanoví Ministerstvo životního prostředí obecně závazným právním předpisem.

(2) Je zakázáno škodlivě zasahovat do přirozeného vývoje zvláště chráněných živočichů, zejména je chytat, chovat v zajetí, rušit, zraňovat nebo usmrcovat. Není dovoleno sbírat, ničit, poškozovat či přemísťovat jejich vývojová stadia nebo jimi užívaná sídla. Je též zakázáno je držet, chovat, dopravovat, prodávat, vyměňovat, nabízet za účelem prodeje nebo výměny.

(3) Ochrana podle tohoto zákona se nevztahuje na případy, kdy je zásah do přirozeného vývoje zvláště chráněných živočichů prokazatelně nezbytný v důsledku běžného obhospodařování nemovitostí nebo jiného majetku nebo z důvodů hygienických, ochrany veřejného zdraví a veřejné bezpečnosti anebo leteckého provozu. V těchto případech je ke způsobu a době zásahu nutné předchozí stanovisko orgánu ochrany přírody, pokud nejde o naléhavý zásah z hlediska veřejného zdraví a veřejné bezpečnosti nebo bezpečnosti leteckého provozu. V tomto stanovisku orgán ochrany přírody může uložit náhradní ochranné opatření, například záchranný přenos živočichů.

(4) Ustanovení odstavce 3 neplatí pro druhy silně a kriticky ohrožené.

(5) Bližší podmínky ochrany zvláště chráněných živočichů, zejména pokud se jedná o zoologické zahrady, záchranné chovy, péči o zraněné živočichy a oprávnění k preparaci uhynulých živočichů stanoví Ministerstvo životního prostředí obecně závazným právním předpisem.

(6) Opatření přijímaná na základě tohoto zákona musí brát v úvahu hospodářské, sociální a kulturní požadavky, regionální a místní zvláštnosti.

§ 51

Zvláštní ochrana nerostů

(1) Druhy nerostů, které jsou vzácné nebo vědecky či kulturně hodnotné, lze vyhlásit za zvláště chráněné.

(2) Zvláště chráněné nerosty není dovoleno na místě jejich přirozeného výskytu poškozovat či sbírat bez povolení orgánu ochrany přírody.

(3) Seznam zvláště chráněných nerostů podle odstavce 1 a bližší ochranné podmínky stanoví Ministerstvo životního prostředí obecně závazným právním předpisem.

§ 52

Záchranné programy zvláště chráněných druhů

(1) K ochraně zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů zajišťují všechny orgány ochrany přírody záchranné programy s cílem vytvořit podmínky umožňující takové posílení populací těchto druhů, které by vedlo ke snížení stupně jejich ohrožení. Záchranné programy spočívají v návrhu a uskutečňování zvláštních režimů řízeného vývoje, jakými jsou záchranné chovy, introdukce, reintrodukce, záchranné přenosy a jiné přístupné metody vhodné k dosažení sledovaného cíle.

(2) Ten, kdo se ujal zvláště chráněného živočicha neschopného v důsledku zranění, nemoci nebo jiných okolností dočasně nebo trvale přežít ve volné přírodě, je povinen jej bezodkladně předat k ošetření do záchranné stanice. Záchranná stanice vede evidenci přijatých zvláště chráněných živočichů a záznamy o průběhu jejich ošetření. Termín, místo a způsob vypuštění vyléčeného zvláště chráněného živočicha do volné přírody vždy předem oznámí záchranná stanice příslušnému orgánu ochrany přírody.

§ 53

Vývoz

(1) Vývoz zvláště chráněných nerostů je zakázán. Povolení k vývozu může výjimečně v případech hodných zvláštního zřetele udělit Ministerstvo životního prostředí. Vývoz zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů je upraven zvláštním právním předpisem.^{4a)}

(2) Toto povolení nenahrazuje souhlas podle zvláštních předpisů.²⁰⁾

§ 54

Prokázání původu

(1) Kdo drží, chová, pěstuje, dopravuje, prodává, vyměňuje, nabízí za účelem prodeje nebo výměny nebo zpracovává zvláště chráněnou rostlinu, zvláště chráněného živočicha nebo rostlinu a živočicha chráněného podle mezinárodních úmluv nebo podle zvláštního právního předpisu^{4a)} o dovozu a vývozu ohrožených druhů, je povinen na výzvu orgánu ochrany přírody prokázat jejich zákonný původ (povoleným dovozem, povoleným odebráním z přírody nebo sběrem, pěstováním v kultuře nebo povoleným odchovem z jedinců s původem prokázaným podle tohoto ustanovení a podobně). Bez tohoto prokázání původu je zakázáno zvláště chráněnou rostlinu nebo živočicha nebo rostlinu a živočicha chráněného podle mezinárodních úmluv nebo podle zvláštního právního předpisu^{4a)} o dovozu a vývozu ohrožených druhů držet, chovat, pěstovat, dopravovat, prodávat, vyměňovat a nabízet za účelem prodeje nebo výměny. U nezaměnitelně označených nebo identifikovatelných jedinců pravomocně odebraných podle § 89 nebo podle zvláštního právního předpisu^{4a)} o dovozu a vývozu ohrožených druhů se za zákonný původ považuje pravomocné rozhodnutí o odebrání.

(2) Kdo drží, nabízí k prodeji či zpracovává věc uvedenou v odstavci 1, nebo s ní jinak nakládá podle odstavce 1, je povinen na vyžádání orgánů ochrany přírody nebo stráže přírody (§ 81) prokázat svoji totožnost.

(3) Vypouštět zvláště chráněné živočichy odchované v lidské péči do přírody a vysévat či

vysazovat uměle vypěstované^{20a)} zvláště chráněné rostliny mimo kultury a zastavěná území obcí lze pouze se souhlasem orgánu ochrany přírody. Orgán ochrany přírody souhlas udělí v případě, že nehrozí riziko zhoršení stavu volně žijící populace a jedná-li se o vypuštění, vysetí či vysazení v areálu původního výskytu daného druhu za účelem obnovy jeho populace nebo stabilizace či posílení populací stávajících. Orgán ochrany přírody souhlas neudělí v případě, kdy by k vypuštění, vysévání či vysazování mělo dojít na ploše pro umístění vedení dopravní infrastruktury vymezené v územním plánu^{20b)}. Zákazy stanovené v § 5a odst. 1 a 2 a v § 50 odst. 2 se po dobu 2 měsíců od vypuštění nevztahují na vybrané zvláště chráněné druhy živočichů. Seznam vybraných zvláště chráněných druhů živočichů stanoví Ministerstvo životního prostředí prováděcím právním předpisem.

(4) Orgány ochrany přírody vydávají rozhodnutí o tom, že se jedná o živočicha odchovaného v lidské péči (dále jen „osvědčení“^{20c)}). Osvědčení je veřejnou listinou. Na živočicha odchovaného v lidské péči, ke kterému bylo vydáno orgánem ochrany přírody osvědčení, se zákazy stanovené v § 5a odst. 1 a 2 a v § 50 odst. 2 nevztahují. Potvrzení o výjimce ze zákazu obchodních činností vydané pro exemplář živočišného druhu narozený a odchovaný v zajetí v souladu s přímo použitelným předpisem Evropských společenství upravujícím obchodování s ohroženými druhy^{20d)} nahrazuje osvědčení podle tohoto odstavce.

(5) O vydání osvědčení může požádat orgán ochrany přírody ten, kdo

a) odchoval živočicha odchovaného v lidské péči a nezaměnitelně a trvale jej označil značkovací metodou v souladu s přímo použitelným předpisem Evropských společenství upravujícím obchodování s ohroženými druhy^{20e)} (dále jen „nezaměnitelné a trvalé označení“), nebo pokud fyzické vlastnosti exempláře neumožňují označit ho touto metodou, zajistil jiný způsob nezaměnitelné a trvalé identifikace,

b) získal do držení nezaměnitelně a trvale označeného nebo nezaměnitelně identifikovaného živočicha odchovaného v lidské péči z členského státu Evropských společenství v souladu s právem tohoto členského státu, nebo

c) v souladu s předpisy v oblasti obchodování s ohroženými druhy^{1a)} dovezl ze třetí země nezaměnitelně a trvale označeného nebo nezaměnitelně identifikovaného živočicha odchovaného v lidské péči.

(6) Žádost o vydání osvědčení podle odstavce 5 písm. a) je třeba podat nejpozději do 30 dnů po narození živočicha odchovaného v lidské péči. Pokud se jedná o živočicha odchovaného v lidské péči dovezeného nebo získaného podle odstavce 5 písm. b) nebo c), musí být žádost podána do 15 dnů ode dne, kdy k dovozu nebo získání došlo. Spolu s žádostí o vydání osvědčení musí být předloženy informace o provedeném nezaměnitelném a trvalém označení, popřípadě další údaje upřesňující identifikaci živočicha odchovaného v lidské péči a doklady, osvědčující odchov v lidské péči v souladu s tímto zákonem nebo zákonný způsob nabytí živočicha odchovaného v lidské péči. Zákaz držení uvedený v § 5a odst. 1 písm. e) a v § 50 odst. 2 se po dobu stanovenou pro podání žádosti o osvědčení v případech podle věty první a druhé a po dobu od podání žádosti do vydání osvědčení na živočicha odchovaného v lidské péči nevztahuje.

(7) Nemá-li orgán ochrany přírody důvodné pochybnosti o zákonném původu jedince, vydá osvědčení pro živočicha odchovaného v lidské péči podle odstavců 5 a 6, a to do 30 dnů ode dne, kdy mu žádost o vydání osvědčení byla doručena.

(8) Úmyslné předložení nesprávných údajů, změna označení živočicha odchovaného v lidské péči nebo přenos označení na jiného jedince je důvodem, aby orgán ochrany přírody zrušil osvědčení, a to po celou dobu života takového jedince, pro kterého bylo osvědčení vydáno, nebo jedince, který je jako takový označen. Za změnu značení se pro účely tohoto ustanovení nepovažuje změna provedená z důvodu závažného ohrožení života nebo zdraví živočicha odchovaného v lidské péči, pokud byla s odůvodněním oznámena orgánu ochrany přírody do 3 dnů ode dne, kdy k ní došlo.

(9) V případě změny vlastníka nebo držitele živočicha odchovaného v lidské péči přechází osvědčení současně s živočichem odchovaným v lidské péči na nového vlastníka nebo držitele. V případě úhynu nebo vypuštění živočicha odchovaného v lidské péči do volné přírody je jeho držitel povinen odevzdat osvědčení orgánu ochrany přírody, který jej vydal, a to do 30 pracovních dnů ode dne, kdy tato skutečnost nastala nebo kdy se o ní dozvěděl. Osvědčení pozbývá platnosti dnem, kdy uvedená skutečnost nastala nebo byla zjištěna. V případě ztráty nebo odcizení živočicha odchovaného v lidské péči je jeho držitel povinen tuto skutečnost oznámit orgánu ochrany přírody, který vydal osvědčení, a to do 30 pracovních dnů ode dne, kdy tato skutečnost nastala nebo kdy se o ní dozvěděl. Osvědčení v takovém případě pozbývá platnosti do 1 roku ode dne, kdy ke ztrátě nebo odcizení živočicha odchovaného v lidské péči došlo, pokud nedojde k jeho nálezu; po uplynutí této lhůty je držitel živočicha odchovaného v lidské péči povinen odevzdat osvědčení orgánu ochrany přírody, který jej vydal.

(10) Ten, kdo drží živočicha odchovaného v lidské péči, pro kterého bylo vydáno osvědčení, je povinen na požádání orgánu ochrany přírody předložit osvědčení ke kontrole a umožnit prohlídku označení živočicha odchovaného v lidské péči. Je-li důvodná pochybnost o zákonném původu jedince, je jeho vlastník nebo držitel povinen umožnit orgánu ochrany přírody, s poskytnutím aktivní součinnosti, jeho ověření, včetně provedení testu paternity. V případě potvrzení nezákonného původu uhradí náklady na ověření původu vlastník nebo držitel živočicha odchovaného v lidské péči; výši nákladů stanoví rozhodnutím orgán ochrany přírody. V opačném případě uhradí náklady na ověření původu živočicha odchovaného v lidské péči orgán ochrany přírody.

(11) Ministerstvo životního prostředí stanoví prováděcím právním předpisem vzor žádosti o osvědčení, vzor osvědčení, způsoby ověřování původu jedince a podmínky jeho provádění.

HLAVA DRUHÁ

§ 55

Projednávání záměrů na vyhlášení

(1) Záměr na vyhlášení památných stromů projedná orgán ochrany přírody s vlastníky těchto stromů a orgány státní správy dotčenými podle zvláštních předpisů²¹⁾ přiměřeně podle § 40.

(2) Zvláště chráněné druhy rostlin, živočichů a nerostů vyhlašuje orgán ochrany přírody v dohodě s ministerstvem zemědělství a po projednání s ústředními orgány státní správy dotčenými podle zvláštních předpisů.²¹⁾

(3) Dotčené orgány státní správy se musí k návrhům a záměrům předloženým dle odstavce 1 vyjádřit do 30 dnů od jejich předložení.

§ 56

Výjimky ze zákazů u památných stromů a zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů

(1) Výjimky ze zákazů u památných stromů a zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů podle § 46 odst. 2, § 49 a 50 v případech, kdy jiný veřejný zájem převažuje nad zájmem ochrany přírody, nebo v zájmu ochrany přírody, povoluje na žádost toho, kdo zamýšlí uskutečnit škodlivý zásah, orgán ochrany přírody. U zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů, které jsou předmětem ochrany podle práva Evropských společenství¹⁰⁾, lze výjimku podle věty první povolit jen tehdy, pokud je dán některý z důvodů uvedených v odstavci 2, neexistuje jiné uspokojivé řešení a povolená činnost neovlivní dosažení či udržení příznivého stavu druhu z hlediska ochrany. V pochybnostech o škodlivosti zamýšleného zásahu lze požádat o poskytnutí předběžné informace podle správního řádu^{47c)}.

(2) Výjimku ze zákazů u zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů lze povolit

- a) v zájmu ochrany volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin a ochrany přírodních stanovišť,
- b) v zájmu prevence závažných škod, zejména na úrodě, dobytku, lesích, rybolovu, vodách a ostatních typech majetku,
- c) v zájmu veřejného zdraví nebo veřejné bezpečnosti nebo z jiných naléhavých důvodů převažujícího veřejného zájmu, včetně důvodů sociálního a ekonomického charakteru a důvodů s příznivými důsledky nesporného významu pro životní prostředí,
- d) pro účely výzkumu a vzdělávání, opětovného osídlení určitého území populací druhu nebo opětovného vysazení v původním areálu druhu a chovu a pěstování nezbytných pro tyto účely, včetně umělého rozmnožování rostlin,
- e) v případě zvláště chráněných druhů ptáků pro odchyt, držení nebo jiné využívání ptáků v malém množství.

(3) Orgán ochrany přírody v rozhodnutí o výjimce může stanovit povinnost označení živočicha zvláště chráněného druhu nezaměnitelnou a trvalou značkou a rovněž podmínky pro výkon povolované činnosti.

(4) Orgán ochrany přírody může výjimku, která se týká blíže neurčeného okruhu osob, při splnění podmínek uvedených v odstavcích 1 a 2 povolit též opatřením obecné povahy.

(5) K zajišťování činností podle odstavce 2 písm. a) a d) mohou orgány ochrany přírody v zájmu ochrany přírody uzavírat dohody s fyzickými nebo právnickými osobami. Dohodu lze uzavřít jen, pokud neexistuje jiné uspokojivé řešení, navrhovaná činnost neovlivní dosažení nebo udržení příznivého stavu druhu z hlediska ochrany a tyto odůvodněné skutečnosti jsou v dohodě výslovně uvedeny. Tato dohoda nahrazuje výjimku podle odstavce 1.

(6) Zjistí-li se až po zahájení územního řízení, územního řízení s posouzením vlivů na životní prostředí, společného územního a stavebního řízení, společného územního a stavebního řízení s posouzením vlivů na životní prostředí nebo stavebního řízení, že stavebním záměrem povolovaným v tomto řízení budou dotčeny ochranné podmínky zvláště chráněného druhu rostliny nebo živočicha stanovené v § 49 nebo 50, a tato skutečnost nebyla před zahájením tohoto řízení známa, lze rozhodnutí v tomto řízení vydat pouze na základě závazného stanoviska orgánu ochrany přírody příslušného k povolení výjimky ze zákazů u zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů, v němž orgán ochrany přírody posoudí splnění podmínek pro povolení výjimky uvedených v odstavcích 1 a 2 a může stanovit případné další podmínky povolení výjimky podle odstavce 3. Povolení výjimky ze zákazů u zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů včetně stanovení dalších podmínek podle odstavce 3 je součástí výrokové části rozhodnutí vydávaného v územním řízení, v územním řízení s posouzením vlivů na životní prostředí, ve společném územním a stavebním řízení, ve společném územním a stavebním řízení s posouzením vlivů na životní prostředí nebo ve stavebním řízení.

(7) V případě povolení výjimky ze zákazů u zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů platí pro obsah rozhodnutí podle odstavce 1 nebo 6, obsah opatření obecné povahy podle odstavce 4 a pro obsah dohody podle odstavce 5 obdobně § 5b odst. 3. Povinnosti uvedené v § 5b odst. 5 platí obdobně pro orgán ochrany přírody při povolování výjimky ze zákazů u zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů a pro osobu, které byla povolena výjimka ze zákazů u zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů podle odstavce 1 nebo 6, která postupuje podle výjimky povolené opatřením obecné povahy podle odstavce 4 nebo se kterou byla uzavřena dohoda podle odstavce 5 nebo podle § 49 odst. 4. V případě výjimky povolené podle odstavce 6 informuje orgán ochrany přírody Ministerstvo životního prostředí o povolení podle § 5b odst. 5 poté, co od stavebního úřadu obdrží stejnopis písemného

vyhotovení rozhodnutí, jehož je povolení výjimky součástí, s vyznačením právní moci.

§ 57

Souhlas k některým činnostem týkajícím se zvláště chráněných druhů rostlin, živočichů a nerostů

V bližších ochranných podmínkách zvláště chráněných druhů rostlin či živočichů (§ 50 odst. 5) a nerostů (§ 51 odst. 3) lze vymezit činnosti a zásahy, které jsou vázány na předchozí souhlas orgánů ochrany přírody.

ČÁST ŠESTÁ

Některá omezení vlastnických práv, finanční příspěvky při ochraně přírody, přístup do krajiny, účast veřejnosti a právo na informace v ochraně přírody

HLAVA PRVNÍ

§ 58

Náhrada za ztížení zemědělského nebo lesního hospodaření

(1) Ochrana přírody a krajiny je veřejným zájmem. Každý je povinen při užívání přírody a krajiny strpět omezení vyplývající z tohoto zákona.

(2) Pokud vlastníku zemědělské půdy^{21b)} nebo lesního pozemku^{21c)} nebo rybníka s chovem ryb nebo vodní drůbeže,^{21d)} nebo nájemci, který tyto pozemky oprávněně užívá, vznikne nebo trvá v důsledku omezení vyplývajícího z části třetí až páté tohoto zákona včetně prováděcích právních předpisů nebo rozhodnutí vydaného na jejich základě a nebo z omezení vyplývajícího z opatření v plánech systémů ekologické stability krajiny podle § 4 odst. 1 újma, má nárok na její finanční náhradu. Tento nárok trvá i v případě převodu nebo přechodu vlastnického práva nebo práva nájmu. Nájemce pozemku může nárok uplatnit v případě zachovaného nároku vlastníka pozemku. Finanční náhradu nelze poskytnout současně vlastníkově a nájemci téhož pozemku. Požádají-li o náhradu včas oba, poskytne se finanční náhrada pouze vlastníkově pozemku. Nárok na finanční náhradu náleží vlastníku zemědělské půdy nebo lesního pozemku nebo rybníka s chovem ryb nebo vodní drůbeže nebo nájemci, který tyto pozemky oprávněně užívá, též v případě, že mu vznikne nebo trvá újma v důsledku omezení vyplývajícího z rozhodnutí, závazného stanoviska nebo souhlasu vydaného podle tohoto zákona.

(3) Finanční náhradu podle odstavce 2 poskytne z prostředků státního rozpočtu příslušný orgán ochrany přírody na základě písemného uplatnění nároku vlastníka zemědělské půdy nebo lesního pozemku nebo rybníka s chovem ryb nebo vodní drůbeže, nebo nájemce uvedeného v odstavci 2, jestliže je nárok na finanční náhradu a její výše prokázán doklady a podklady potřebnými pro posouzení nároku. Finanční náhradu nelze poskytnout současně vlastníkově a nájemci téhož pozemku. Požádají-li o náhradu včas oba, poskytne se finanční náhrada pouze vlastníkově pozemku. Nárok na finanční náhradu zaniká, pokud uplatnění nároku nebylo příslušnému orgánu ochrany přírody doručeno do 3 měsíců od skončení kalendářního roku, v němž újma vznikla nebo trvala.

(4) Pokud je vlastníku uvedenému v odstavci 2 nebo nájemci uvedenému v odstavci 2 poskytnut finanční příspěvek za omezení z důvodů ochrany přírody podle § 69 nebo náhrada podle zvláštního právního předpisu,^{21d)} náhrada podle odstavce 2 se o takto poskytnutou částku snižuje. Finanční náhradu nelze poskytnout současně vlastníkově a nájemci téhož pozemku. Požádají-li o náhradu včas oba, poskytne se finanční náhrada pouze vlastníkově pozemku.

(5) Ministerstvo životního prostředí společně s Ministerstvem zemědělství stanoví prováděcím

právním předpisem podmínky poskytování finanční náhrady, vzor uplatnění nároku, jeho náležitosti a způsob určení výše náhrady v případech, kdy není stanoven zvláštním právním předpisem.^{21e)} Celková výše náhrady podle odstavce 2 nesmí přesáhnout částku, která je rozdílem mezi situací při uplatnění omezení podle odstavce 2 a situací, kdy by tato omezení nebyla uplatněna. Ve smlouvě podle § 39 nebo § 45c lze finanční náhradu upravit odchylně; finanční náhrada však nemůže být vyšší, než umožňuje prováděcí právní předpis.

(6) Náhrada újmy podle odstavce 2 se neposkytne za omezení vyplývající z opatření uložených v důsledku nesplnění povinností stanovených tímto zákonem nebo jeho prováděcími předpisy.

§ 59

Zajištění pozemků k tvorbě systému ekologické stability

(1) K zajištění podmínek pro vytváření systému ekologické stability se v dohodě s vlastníkem pozemku uskuteční opatření, projekty a plány podle § 4 odst. 1.

(2) Vyžaduje-li vytváření systému ekologické stability změnu v užívání pozemku, se kterou jeho vlastník nesouhlasí, nabídne mu pozemkový úřad²²⁾ výměnu jeho pozemku za jiný ve vlastnictví státu v přiměřené výměře a kvalitě, jako je původní pozemek, a to pokud možno v téže obci, ve které se nachází převážná část pozemku původního.

(3) Na pozemky nezbytné k uskutečnění opatření, projektů a plánů tvorby systému ekologické stability podle § 4 odst. 1 se nevztahují ustanovení o ochraně zemědělského půdního fondu.²³⁾

§ 60

Vyvlastnění a obligatorní převod příslušnosti hospodařit s majetkem

(1) Vyvlastnit nemovitost či práva k ní za účelem ochrany přírody a krajiny lze v případech stanovených zvláštním předpisem.²⁴⁾

(2) Při vyvlastňování podle odstavce 1 se postupuje podle zvláštních předpisů o vyvlastnění,²⁵⁾ a to na návrh orgánu ochrany přírody.

(3) Příslušnost hospodařit s majetkem k nemovitosti ve státním vlastnictví může převést orgán ochrany přírody z důvodů a v rozsahu uvedeném v odstavci 1 na sebe. Převod příslušnosti hospodařit s majetkem je bezúplatný; úplatně lze příslušnost hospodařit s majetkem převést pouze v případech, kdy převádějící nabyl nemovitost úplatně.

(4) Podrobnosti postupu při převezech příslušnosti hospodařit s majetkem podle odstavce 3 upraví Ministerstvo životního prostředí obecně závazným právním předpisem.

§ 61

Předkupní právo státu a financování výkupu pozemků

(1) Česká republika má předkupní právo k nezastavěným pozemkům ležícím mimo zastavěná území obcí na území národních parků, národních přírodních rezervací, národních přírodních památek a pozemkům souvisejícím s jeskyněmi. Ministerstvo životního prostředí podá neprodleně návrh na zápis předkupního práva do katastru nemovitostí. Vlastníci těchto pozemků jsou povinni v případě jejich zamýšleného prodeje přednostně nabídnout tyto pozemky ke koupi orgánu ochrany přírody, a to i v případě, že se tyto pozemky nacházejí v předmětných územích jen zčásti. Pokud orgán ochrany přírody neprojeví o tyto pozemky do 60 dnů od doručení nabídky pozemku ke koupi písemný zájem,

mohou vlastníci zamýšlený prodej uskutečnit.

(2) V případě, že o pozemky uvedené v odstavci 1 projeví stát prostřednictvím Ministerstva životního prostředí písemně ve lhůtě uvedené v odstavci 1 zájem, bude smlouvu za Českou republiku uzavírat Agentura nebo správa národního parku, které budou podle své územní působnosti uvedené v § 78 odst. 1 a 2 s tímto majetkem státu příslušné hospodařit.

(3) K zajištění výkupu pozemků zvláště chráněných území či významných krajinných prvků do vlastnictví státu lze poskytnout příspěvek ze Státního fondu životního prostředí České republiky.⁷⁾

(4) Jeskyně nejsou součástí pozemku a nejsou předmětem vlastnictví.

§ 61a

Organizační složka státu může přenechat pozemek sloužící k zajištění cílů ochrany přírody a krajiny do dlouhodobého užívání právnické osobě, která se nezabývá podnikáním a jejímž hlavním posláním je ochrana přírody a krajiny. Lesní pozemky^{21c)} může takto přenechat pouze po dohodě s Ministerstvem zemědělství, nejde-li o pozemky na území národních parků nebo jejich ochranných pásem, kde je může přenechat pouze po dohodě s Ministerstvem životního prostředí. Ustanovení zvláštního právního předpisu^{21c)} o vydávání předběžného souhlasu k nakládání s lesy ve vlastnictví státu tím nejsou dotčena. Ustanovení zvláštního právního předpisu^{25a)} omezující dobu užívání se na tyto případy nepoužije.

§ 62

Vstup na pozemky

(1) Pracovníci všech orgánů ochrany přírody, kteří se při výkonu své pracovní činnosti prokáží služebním průkazem, mají právo vstupovat v nezbytných případech na cizí pozemky při plnění úkolů vyplývajících z tohoto zákona a dalších předpisů na úseku ochrany přírody a krajiny. Mohou přitom provádět potřebná měření, sledování, dokumentaci a požadovat informace nezbytné ke zjištění stavu přírodního prostředí. Při výkonu této činnosti jsou pracovníci orgánu ochrany přírody povinni co nejvíce šetřit vstupem dotčené pozemky, jakož i všechna práva vlastníka.

(2) Za škody způsobené pracovníky orgánů ochrany přírody při výkonu jejich činnosti podle odstavce 1 odpovídá stát. Této odpovědnosti se nemůže zprostit.

(3) Vstup do prostorů a objektů užívaných ozbrojenými silami a ozbrojenými sbory se řídí zvláštními předpisy.²⁶⁾

§ 63

Přístup do krajiny

(1) Veřejně přístupné účelové komunikace,²⁷⁾ stezky a pěšiny mimo zastavěné území není dovoleno zřizovat nebo rušit bez souhlasu příslušného orgánu ochrany přírody. Obce vedou přehled o veřejně přístupných účelových komunikacích, stezkách a pěšinách v obvodu své územní působnosti.

(2) Každý má právo na volný průchod přes pozemky ve vlastnictví či nájmu státu, obce nebo jiné právnické osoby, pokud tím nezpůsobí škodu na majetku či zdraví jiné osoby a nezasahuje-li do práv na ochranu osobnosti²⁸⁾ či sousedských práv.²⁹⁾ Je přitom povinen respektovat jiné oprávněné zájmy vlastníka či nájemce pozemku a obecně závazné právní předpisy.³⁰⁾

(3) Práva podle odstavce 2 se nevztahují na zastavěné či stavební pozemky, dvory, zahrady, sady, vinice, chmelnice a pozemky určené k faremním chovům zvířat. Orná půda, louky a pastviny

jsou z oprávnění vyloučeny v době, kdy může dojít k poškození porostů či půdy nebo při pastvě dobytka. Zvláštní předpisy nebo tento zákon mohou oprávnění podle odstavce 2 omezit nebo upravit odchylně.³¹⁾

(4) Při oplocování či ohrazování pozemků, které nejsou vyloučeny z práva volného průchodu podle odstavce 3, musí vlastník či nájemce zajistit technickými nebo jinými opatřeními možnost jejich volného průchodu na vhodném místě pozemku.

(5) Každý je povinen při pohybu na cizích pozemcích včetně pohybu na pozemních komunikacích, stezkách a pěšinách, vyznačených cyklostezkách, odpočinkových místech, tábořištích a v altáncích mimo zastavěná území obcí dbát své osobní bezpečnosti nebo bezpečnosti osob svěřených a přizpůsobit své jednání stavu přírodního prostředí na těchto pozemcích a nebezpečím v přírodě obvyklým. Vlastníci pozemků neodpovídají za škody na majetku, zdraví nebo životě, vzniklé jiným osobám působením přírodních sil nebo vlastním zaviněním těchto osob.

§ 64

Omezení vstupu z důvodu ochrany přírody

Hrozí-li poškozování území v národních parcích, národních přírodních rezervacích, národních přírodních památkách a v první zóně chráněných krajinných oblastí nebo poškozování jeskyně, zejména nadměrnou návštěvností, může orgán ochrany přírody po projednání s dotčenými obcemi opatřením obecné povahy omezit nebo zakázat přístup veřejnosti do těchto území nebo jejich částí. Zakaz či omezení vstupu musí být řádně vyznačeny na všech přístupových cestách a vhodným způsobem i na jiných místech v terénu.

§ 65

Dotčení zájmů ochrany přírody

Orgán státní správy vydávající rozhodnutí podle zvláštních předpisů,³²⁾ jimiž mohou být dotčeny zájmy chráněné tímto zákonem, tak činí jen po dohodě s orgánem ochrany přírody, není-li v zákoně předepsán jiný postup.

§ 66

Omezení a zákaz činnosti

(1) Orgán ochrany přírody je oprávněn stanovit fyzickým a právnickým osobám podmínky pro výkon činnosti, která by mohla způsobit nedovolenou změnu obecně nebo zvláště chráněných částí přírody, popřípadě takovou činnost zakázat.

(2) Ustanovení odstavce 1 nelze uplatnit v případě již vydaného platného pravomocného rozhodnutí.

HLAVA DRUHÁ

§ 67

Povinnosti investorů

(1) Ten, kdo v rámci výstavby nebo jiného užívání krajiny zamýšlí uskutečnit závažné zásahy, které by se mohly dotknout zájmů chráněných podle částí druhé, třetí a páté tohoto zákona (dále jen "investor"), je povinen předem zajistit na svůj náklad provedení hodnocení vlivu zamýšleného zásahu na tyto chráněné zájmy³³⁾. V případě pochybností o závažnosti zásahu a jeho rozsahu z hlediska zájmů

chráněných tímto zákonem může ten, kdo jej zamýšlí uskutečnit, požádat o stanovisko příslušný orgán ochrany přírody. Orgán ochrany přírody vydá odůvodněné stanovisko k závažnosti zásahu a rozsahu dotčených zájmů chráněných tímto zákonem do 30 dnů ode dne doručení žádosti. Součástí hodnocení podle věty první je návrh opatření k vyloučení nebo alespoň zmírnění negativního vlivu na obecně nebo zvláště chráněné části přírody, nebo návrh náhradních opatření. Náležitosti hodnocení stanoví Ministerstvo životního prostředí vyhláškou.

(2) Hodnocení podle odstavce 1 se použije jako součást posouzení vlivů na životní prostředí podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, pokud splňuje zároveň požadavky tohoto zákona.

(3) Hodnocení podle odstavce 1 je součástí žádosti o vydání povolení, souhlasu či závazného stanoviska podle tohoto zákona. Hodnocení investor předloží také v elektronické podobě.

(4) Vyplyne-li z tohoto zákona, z jiných právních předpisů nebo z výsledku hodnocení podle odstavce 1 potřeba zajištění přiměřených opatření k vyloučení nebo zmírnění negativních vlivů zamýšleného zásahu nebo náhradních opatření, je investor povinen tato opatření realizovat na svůj náklad. Rozsah a nezbytnost těchto opatření stanoví orgán ochrany přírody v rozhodnutí nebo závazném stanovisku vydávaném podle tohoto zákona.

§ 68

Opatření ke zlepšování přírodního prostředí

(1) Vlastníci a nájemci pozemků zlepšují podle svých možností stav dochovaného přírodního a krajinného prostředí za účelem zachování druhového bohatství přírody a udržení systému ekologické stability.

(2) K provádění péče o pozemky z důvodů ochrany přírody mohou uzavírat orgány ochrany přírody či obce s vlastníky či nájemci pozemků písemné dohody. Písemnou dohodou lze upravit rovněž způsob hospodaření ve zvláště chráněných územích a ptačích oblastech.

(3) Orgány ochrany přírody jsou oprávněny provádět samy či prostřednictvím jiného zásahy ke zlepšení přírodního a krajinného prostředí podle odstavce 1, neučiní-li tak k výzvě orgánu ochrany přírody vlastník či nájemce pozemku sám, zejména pokud jde o ochranu zvláště chráněných částí přírody a významných krajinných prvků.

(4) Vlastníci a nájemci dotčených pozemků jsou povinni strpět provádění zásahů podle odstavce 3 a umožnit osobám, které je zajišťují, vstup na pozemky. Orgán ochrany přírody je povinen předem vyzoomět vlastníky či nájemce o rozsahu a době zásahu. Za případné škody vzniklé vlastníkům či nájemcům pozemků v souvislosti s těmito zásahy odpovídá orgán ochrany přírody, který zásahy nařídil. Tím není dotčena odpovědnost osob provádějících tyto zásahy.

§ 69

Finanční příspěvek

(1) K uskutečnění záměrů uvedených v § 68 odst. 2 lze poskytnout finanční příspěvek vlastníkům nebo nájemcům dotčených pozemků za předpokladu, že se tyto zdrží určité činnosti nebo provedou dohodnuté práce v zájmu zlepšení přírodního prostředí.

(2) Finanční příspěvek lze též poskytnout osobě, která provede náhradní ochranné opatření podle § 49 či 50.

(3) Příspěvek podle odstavce 1 může poskytnout na základě písemné dohody orgán ochrany

přírody nebo obec. Bližší podrobnosti o podmínkách poskytování příspěvku i náležitosti dohody o jeho poskytování stanoví Ministerstvo životního prostředí obecně závazným právním předpisem.

(4) Příspěvek podle odstavce 1 lze poskytovat i ze Státního fondu životního prostředí České republiky.⁷⁾

HLAVA TŘETÍ

§ 70

Účast občanů

(1) Ochrana přírody podle tohoto zákona se uskutečňuje za přímé účasti občanů, prostřednictvím jejich občanských sdružení³⁴⁾ a dobrovolných sborů či aktivů.

(2) Občanské sdružení nebo jeho organizační jednotka, jehož hlavním posláním podle stanov je ochrana přírody a krajiny (dále jen "občanské sdružení"), je oprávněno, pokud má právní subjektivitu, požadovat u příslušných orgánů státní správy, aby bylo předem informováno o všech zamýšlených zásazích a zahajovaných správních řízeních, při nichž mohou být dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny chráněné podle tohoto zákona, s výjimkou řízení navazujících na posuzování vlivů na životní prostředí podle § 3 písm. g) zákona o posuzování vlivů na životní prostředí. Tato žádost je platná jeden rok ode dne jejího podání, lze ji podávat opakovaně. Musí být věcně a místně specifikována.

(3) Občanské sdružení je oprávněno za podmínek a v případech podle odstavce 2 účastnit se řízení podle tohoto zákona, pokud oznámí svou účast písemně do osmi dnů ode dne, kdy mu bylo příslušným správním orgánem zahájení řízení oznámeno; v tomto případě má postavení účastníka řízení.³⁵⁾ Dnem sdělení informace o zahájení řízení se rozumí den doručení jejího písemného vyhotovení nebo první den jejího zveřejnění na úřední desce správního orgánu a současně způsobem umožňujícím dálkový přístup.

§ 71

Účast obcí

(1) Obce se prostřednictvím svých orgánů zapojují do ochrany přírody a krajiny ve svých územních obvodech. Vyjadřují se zejména k vyhlásování a rušení zvláště chráněných území, památných stromů a jejich ochranných pásem.

(2) Orgány státní ochrany přírody jsou povinny spolupracovat s obcemi, předkládat jim požadované podklady a informace, poskytovat potřebná vysvětlení k zásahům do přírody i způsobům její ochrany, zejména pokud takové zásahy mohou nepříznivě ovlivnit prostředí v obci nebo omezit výkon práv jejích obyvatel.

(3) Obce jsou ve svém územním obvodu účastníkem řízení podle tohoto zákona, pokud v téže věci nerozhodují jako orgány ochrany přírody.

(4) Obce ve svém územním obvodu mají při projednávání návrhu opatření obecné povahy podle části třetí tohoto zákona postavení dotčeného orgánu podle správního řádu.

§ 72

Právo na informace v ochraně přírody a krajiny

Orgány, které vykonávají státní správu v ochraně přírody podle tohoto zákona a prováděcích

předpisů, jsou povinny v rozsahu své působnosti vést přehled informací, který obsahuje zejména

- a) normativní správní akty v ochraně přírody,
- b) návrhy na zahájení správního řízení,
- c) vydaná rozhodnutí včetně rozhodnutí v odvolacím nebo přezkumném řízení,
- d) všechny písemné a jiné podklady pro vydaná rozhodnutí, zejména zápisy, protokoly, svědecké výpovědi, písemné důkazy, odborné posudky,
- e) návrhy na vyhlášení části přírody za zvláště chráněnou a vyjádření vlastníků či nájemců pozemků k tomuto záměru (§ 40 a 55),
- f) jiné důležité informace, které se vztahují k výkonu a řízení ochrany přírody známé příslušnému orgánu, zejména údaje o stavu a vývoji přírodního prostředí.

§ 73

Věda a výzkum

(1) Při ochraně přírody a krajiny, zejména při vyhlásování a ochraně zvláště chráněných částí přírody, popřípadě při upuštění od jejich ochrany, v přípravě plánu péče o vybraná zvláště chráněná území spolupracují orgány ochrany přírody s odborně kvalifikovanými právníckými a fyzickými osobami.

(2) Odborné expertízy v ochraně přírody a krajiny a výzkum zvláště chráněných částí přírody, vyžadující zásahy do jejich ochranných podmínek, mohou orgány ochrany přírody zadat nebo povolit jen těm fyzickým či právníckým osobám, které mají pro tuto činnost kvalifikační předpoklady.

(3) Provádění výzkumu ve zvláště chráněném území nevyžadující zásahy do předmětů ochrany zvláště chráněného území, které jsou v rozporu s jejich ochrannými podmínkami, musí být oznámeno písemně nejméně 30 dnů předem orgánu ochrany přírody, který je může omezit nebo zakázat, pokud by přitom mohlo dojít k poškození předmětu ochrany zvláště chráněného území.

§ 74

Spolupráce při ochraně přírody

(1) Orgány ochrany přírody se aktivně podílejí na mezinárodní spolupráci v ochraně přírody, zajišťují závazky vyplývající z mezinárodních úmluv, programů a projektů přijatých k ochraně přírody. K zajištění úkolů vyplývajících z mezinárodních závazků může v mezích své působnosti Ministerstvo životního prostředí vydat obecně závazný právní předpis.

(2) Zvláštní péči věnují orgány ochrany přírody vyhlásování a ochraně území hraničících se zvláště chráněnými územími Slovenské republiky a států sousedících s Českou republikou, jakož i ochraně živočichů pohybujících se volně přes státní hranice a přírodních zdrojů přesahujících hranice České republiky.

ČÁST SEDMÁ

Orgány a státní správa v ochraně přírody

HLAVA PRVNÍ

Orgány ochrany přírody

(1) Orgány ochrany přírody jsou

- a) obecní úřady,
- b) pověřené obecní úřady,
- c) obecní úřady obcí s rozšířenou působností,
- d) krajské úřady,
- e) Agentura,
- f) správy národních parků,
- g) Česká inspekce životního prostředí,³⁷⁾
- h) Ministerstvo životního prostředí,
- i) újezdní úřady, Ministerstvo obrany.

(2) Zřizuje se Agentura jako správní úřad, který je podřízený Ministerstvu životního prostředí. V jejím čele je ředitel; jeho výběr, jmenování a odvolání se řídí zákonem o státní službě. Sídlem Agentury je Praha. Agentura vykonává státní správu v ochraně přírody a krajiny v rozsahu stanoveném tímto zákonem a jinými zákony.

(3) Orgány ochrany přírody vykonávají státní správu na úseku ochrany přírody a krajiny podle tohoto zákona.

§ 75a

(1) Ministerstvo vnitra nebo Policie České republiky poskytuje orgánům ochrany přírody

- a) referenční údaje ze základního registru obyvatel,
- b) údaje z agendového informačního systému evidence obyvatel,
- c) údaje z agendového informačního systému cizinců.

(2) Poskytovanými údaji podle odstavce 1 písm. a) jsou

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení,
- b) datum, místo a okres narození; u subjektu údajů, který se narodil v cizině, datum, místo a stát, kde se narodil,
- c) datum a místo úmrtí; jde-li o úmrtí subjektu údajů mimo území České republiky, datum úmrtí, místo a stát, na jehož území k úmrtí došlo; je-li vydáno rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého, den, který je v rozhodnutí uveden jako den smrti nebo den, který subjekt údajů prohlášený za mrtvého nepřežil, a datum nabytí právní moci tohoto rozhodnutí,
- d) adresa místa pobytu,

e) státní občanství, popřípadě více státních občanství.

(3) Poskytovanými údaji podle odstavce 1 písm. b) jsou

a) jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné příjmení,

b) datum, místo a okres narození; u subjektu údajů, který se narodil v cizině, datum, místo a stát, kde se narodil,

c) rodné číslo,

d) adresa místa trvalého pobytu,

e) státní občanství, popřípadě více státních občanství.

(4) Poskytovanými údaji podle odstavce 1 písm. c) jsou

a) jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné příjmení,

b) datum, místo a okres narození; u subjektu údajů, který se narodil v cizině, datum, místo a stát, kde se narodil,

c) státní občanství, popřípadě více státních občanství,

d) druh a adresa místa pobytu,

e) počátek pobytu, případně datum ukončení pobytu.

(5) Údaje, které jsou vedeny jako referenční údaje v základním registru obyvatel, se využijí z agendového informačního systému evidence obyvatel nebo agendového informačního systému cizinců, pouze pokud jsou ve tvaru předcházejícím současný stav.

(6) Z poskytovaných údajů lze v konkrétním případě použít vždy jen takové údaje, které jsou nezbytné ke splnění daného úkolu.

§ 76

nadpis vypuštěn

(1) Obecní úřady

a) s výjimkou území národních parků, národních přírodních rezervací, národních přírodních památek, přírodních rezervací, přírodních památek a ochranných pásem těchto zvláště chráněných území povolují kácení dřevin podle § 8 odst. 1, ukládají náhradní výsadbu podle § 9 a vedou přehled pozemků vhodných k náhradní výsadbě podle § 9 odst. 2,

b) s výjimkou území národních parků a jejich ochranných pásem vedou přehled o veřejně přístupných účelových komunikacích, stezkách a pěšinách podle § 63 odst. 1 ve svém správním obvodu.

(2) Pověřené obecní úřady³⁸⁾, s výjimkou území národních parků, chráněných krajinných oblastí, národních přírodních rezervací, přírodních rezervací, národních přírodních památek, přírodních památek a jejich ochranných pásem,

a) vydávají závazná stanoviska k zásahům do registrovaných krajinných prvků podle § 4 odst. 2,

pokud se zároveň nejedná o území evropsky významné lokality, a registrují významné krajinné prvky podle § 6 odst. 1,

b) sjednávají a zrušují smlouvy o smluvně chráněném památném stromu podle § 39 a § 45 odst. 2; projednávají záměry na vyhlášení památných stromů podle § 55 odst. 1, vydávají rozhodnutí o vyhlášení památných stromů podle § 46 odst. 1, vymezení jejich ochranných pásem podle § 46 odst. 3 a zrušení ochrany památných stromů podle § 46 odst. 4; předávají dokumentaci o památných stromech a smluvně chráněných památných stromech do ústředního seznamu podle § 47 odst. 1,

c) vydávají souhlasy k ošetřování památných stromů podle § 46 odst. 2, souhlasy ke stanoveným činnostem v ochranných pásmech památných stromů podle § 46 odst. 3, povolují výjimky ze zákazů u památných stromů podle § 56 odst. 1 a uzavírají dohody podle § 56 odst. 5, jde-li o památné stromy,

d) vydávají souhlas ke zřizování nebo rušení veřejně přístupných účelových komunikací, stezek a pěšin mimo zastavěné území obcí podle § 63 odst. 1.

§ 77

Působnost obecních úřadů obcí s rozšířenou působností

(1) Obecní úřady obcí s rozšířenou působností ve svém správním obvodu, nejde-li o zvláště chráněná území nebo jejich ochranná pásma,

a) vydávají závazná stanoviska k zásahům, které by mohly vést k poškození nebo zničení významného krajinného prvku nebo ohrožení či oslabení jeho ekologicko-stabilizační funkce, pokud se nejedná o registrovaný významný krajinný prvek podle § 6 odst. 1 a pokud se zároveň nejedná o území evropsky významné lokality,

b) vydávají závazná stanoviska k odlesňování a zalesňování pozemků nad 0,5 ha a k výstavbě lesních cest a lesních melioračních systémů podle § 4 odst. 3,

c) vydávají opatření obecné povahy, pokud jde o blíže neurčený okruh osob, nebo rozhodují o omezení nebo zákazu rušivé činnosti podle § 5 odst. 1, pokud se nejedná o zvláště chráněné druhy,

d) rozhodují o zajištění či použití prostředků k zabránění nadměrnému úhynu rostlin a zraňování nebo úhynu živočichů nebo ničení jejich biotopů podle § 5 odst. 3, pokud se nejedná o zvláště chráněné druhy,

e) vydávají povolení k rozšiřování geograficky nepůvodních druhů rostlin a živočichů a k rozšiřování kříženců do krajiny podle § 5 odst. 4 a 5,

f) rozhodují o stanovení odchylného postupu při ochraně ptáků podle § 5b odst. 1,

g) ukládají provedení nezbytných zásahů včetně pokácení dřevin podle § 7 odst. 2,

h) přijímají oznámení o kácení dřevin a rozhodují o pozastavení, omezení nebo zákazu kácení dřevin podle § 8 odst. 2 a 4,

i) požadují údaje o paleontologických nálezech a žádají o umožnění přístupu k paleontologickým nálezům podle § 11,

j) vydávají souhlasy k umístění a povolování staveb a k jiným činnostem, které by mohly snížit nebo změnit krajinný ráz podle § 12 odst. 2,

k) rozhodují o vyhlášení přechodně chráněné plochy podle § 13 odst. 1,

l) mohou vyzvat k prokázání zákonného původu zvláště chráněných rostlin, zvláště chráněných živočichů, ptáků nebo rostlin či živočichů chráněných podle mezinárodních úmluv podle § 54 odst. 1 a vyzvat k prokázání totožnosti podle § 54 odst. 2,

m) v případě ptáků chráněných podle § 5a vydávají osvědčení podle § 54 odst. 4 až 11 o tom, že se jedná o živočicha odchovaného v lidské péči, vedou evidenci vydaných osvědčení podle § 54 odst. 4 až 10, ověřují původ a vydávají rozhodnutí, kterým se stanoví výše nákladů v případě potvrzení nezákonného původu živočicha odchovaného v lidské péči podle § 54 odst. 10,

n) v rozsahu své působnosti ukládají podmínky pro výkon činností, které by mohly způsobit nedovolenou změnu obecně nebo zvláště chráněných částí přírody nebo takové činnosti zakazují podle § 66,

o) vykonávají státní dozor v ochraně přírody a krajiny podle § 85 odst. 1,

p) rozhodují o možnostech a podmínkách uvedení do původního stavu podle § 86 odst. 1, ukládají provedení přiměřených náhradních opatření podle § 86 odst. 2 a projednávají přestupky podle § 87 a 88,

q) uplatňují stanoviska k územním plánům a regulačním plánům z hlediska své přenesené působnosti a dále z hlediska přenesené působnosti obecních úřadů a pověřených obecních úřadů.

(2) Obecní úřady obcí s rozšířenou působností vymezují a hodnotí místní systém ekologické stability podle § 4 odst. 1 mimo území národních parků, chráněných krajinných oblastí a ochranných pásem národních parků.

(3) Obecní úřady obcí s rozšířenou působností vydávají závazná stanoviska z hlediska tohoto zákona k řízením podle zákona o myslivosti^{39d}).

(4) Obecní úřady obcí s rozšířenou působností dále ve svém správním obvodu, nejde-li o zvláště chráněná území nebo jejich ochranná pásma anebo o vojenské újezdy, vykonávají státní správu v ochraně přírody a krajiny, není-li příslušný jiný orgán ochrany přírody.

§ 77a

Působnost krajů a krajských úřadů

(1) Kraje zpracovávají ve spolupráci s Ministerstvem životního prostředí prognózy, koncepce a strategie ochrany přírody ve své územní působnosti, nejde-li o národní park nebo chráněnou krajinnou oblast, národní přírodní rezervaci, národní přírodní památku a ochranná pásma těchto zvláště chráněných území anebo o vojenské újezdy.

(2) Kraje mohou vydávat pro svůj správní obvod, nejde-li o národní parky, chráněné krajinné oblasti, národní přírodní rezervace, národní přírodní památky a ochranná pásma těchto zvláště chráněných území anebo o vojenské újezdy, nařízení o zřízení či zrušení přírodních parků a o omezení využití jejich území podle § 12 odst. 3, nařízení o zřízení přírodních rezervací podle § 33, přírodních památek podle § 36 nebo jejich ochranných pásem podle § 37 odst. 1 a zajišťují péči o tato území, dále mohou ve svém správním obvodu vydat nařízení o zrušení přírodních rezervací, přírodních památek nebo ochranných pásem těchto zvláště chráněných území podle § 45 odst. 1.

(3) Krajské úřady na území přírodních rezervací, přírodních památek a ochranných pásem těchto zvláště chráněných území vykonávají státní správu v ochraně přírody a krajiny v rozsahu působnosti obecních úřadů, pověřených obecních úřadů, a obecních úřadů obcí s rozšířenou působností, není-li podle tohoto zákona příslušné Ministerstvo životního prostředí.

(4) Krajské úřady dále ve svém správním obvodu, nejde-li o národní parky, chráněné krajinné oblasti, národní přírodní rezervace, národní přírodní památky a ochranná pásma těchto zvláště chráněných území anebo o vojenské újezdy

a) vydávají závazná stanoviska ke schválení lesních hospodářských plánů a k lesním hospodářským osnovám podle § 4 odst. 3,

b) povolují výjimky ze zákazů stanovených v § 10 odst. 2 pro jeskyně, vydávají povolení pro průzkum nebo výzkum jeskyní podle § 10 odst. 3, přijímají oznámení o zjištění jeskyní, přebírají dokumentaci jeskyní a vedou evidenci převzaté dokumentace jeskyní podle § 10 odst. 5,

c) rozhodují o omezení výkonu práva myslivosti a rybářství v přírodních rezervacích podle § 34 odst. 2,

d) vydávají souhlasy k činnostem a zásahům vázaným na předchozí souhlas orgánu ochrany přírody v ochranných pásmech přírodních rezervací a přírodních památek podle § 37 odst. 1 a k činnostem podle § 37 odst. 2,

e) zajišťují zpracování plánů péče a schvalují plány péče o přírodní rezervace, přírodní památky a ochranná pásma těchto zvláště chráněných území a zajišťují jejich realizaci podle § 38,

f) sjednávají a zrušují smluvní ochranu podle § 39 a § 45 odst. 2 a předávají dokumentaci o těchto územích do ústředního seznamu a na základě uzavřených smluv podle § 39 odst. 1 zveřejňují ve Věstníku právních předpisů kraje území, která jsou smluvně chráněná,

g) zajišťují zpracování, oznamují a projednávají záměry na vyhlášení a návrhy právních předpisů, kterými se vyhláší přírodní rezervace, přírodní památky a ochranná pásma těchto zvláště chráněných území,

h) povolují výjimky ze zákazů v přírodních rezervacích a přírodních památkách podle § 43,

i) předávají dokumentaci vyhlášených přírodních rezervací, přírodních památek a jejich ochranných pásem do ústředního seznamu; po vyhlášení přírodních rezervací, přírodních památek nebo jejich ochranných pásem ohlašují příslušnému katastrálnímu úřadu údaje, popřípadě změny těchto údajů, týkající se ochrany nemovitých věcí podle tohoto zákona k zápisu do katastru nemovitostí,

j) vydávají souhlasy k činnostem a zásahům vymezeným v bližších ochranných podmínkách přírodních rezervací a přírodních památek podle § 44 odst. 3,

k) povolují výjimky ze zákazu poškozovat evropsky významné lokality a sporné lokality podle § 45b odst. 1,

l) zajišťují péči o evropsky významné lokality, označují evropsky významné lokality, vydávají závazná stanoviska k zásahům, které by mohly vést k poškození nebo narušení obnovy evropsky významných lokalit nebo jejich předmětů ochrany podle § 45c odst. 2, a na jejich území vydávají i stanoviska podle § 4odstavce 2,

m) vydávají souhlasy k činnostem v ptačích oblastech podle § 45e odst. 2, uzavírají smlouvy o způsobu hospodaření v ptačích oblastech podle § 45e odst. 4 a zajišťují péči o ptačí oblasti,

n) vydávají stanoviska ke koncepcím nebo k záměrům podle § 45i odst. 1, ukládají kompenzační opatření a informují o uložených kompenzačních opatřeních Ministerstvo životního prostředí,

o) povolují výjimky ze zákazů u zvláště chráněných nerostů podle § 51 odst. 2,

p) přijímají oznámení o vypuštění vyléčených zvláště chráněných živočichů ze záchranné stanice podle § 52 odst. 2,

q) mohou požadovat prokázání zákonného původu zvláště chráněných rostlin, zvláště chráněných živočichů, ptáků nebo rostlin či živočichů chráněných podle mezinárodních úmluv podle § 54 odst. 1 a mohou požadovat prokázání totožnosti podle § 54 odst. 2,

r) vydávají opatření obecné povahy k omezení nebo zákazu vstupu podle § 64,

s) v rozsahu své působnosti ukládají podmínky pro výkon činností, které by mohly způsobit nedovolenou změnu obecně nebo zvláště chráněných částí přírody nebo takové činnosti zakazují podle § 66,

t) ustanovují stráž přírody ve svém územním obvodu podle § 81 odst. 1,

u) vykonávají státní dozor v ochraně přírody a krajiny podle § 85 odst. 1,

v) rozhodují o možnostech a podmínkách uvedení do původního stavu a ukládají provedení náhradních opatření k nápravě podle § 86 odst. 1 a 2,

w) spolupracují s ostatními správními úřady a orgány na zajišťování ekologické výchovy a vzdělávání,

x) uplatňují stanoviska k zásadám územního rozvoje a k územním plánům obcí s rozšířenou působností z hlediska zájmů chráněných tímto zákonem a dále k ostatním územním plánům a regulačním plánům z hlediska zájmů chráněných tímto zákonem, není-li příslušný jiný orgán ochrany přírody.

(5) Krajské úřady dále v obvodu své územní působnosti podle odstavců 3 a 4

a) vydávají opatření obecné povahy, pokud jde o blíže neurčený okruh osob, nebo rozhodují o omezení nebo zákazu rušivé činnosti podle § 5 odst. 1, pokud se jedná o zvláště chráněné druhy,

b) ukládají rozhodnutím zajištění či použití prostředků k zabránění nadměrnému úhynu rostlin a zraňování nebo úhynu živočichů nebo ničení jejich biotopů podle § 5 odst. 3, pokud se jedná o zvláště chráněné druhy,

c) uzavírají dohody podle § 49 odst. 4,

d) vydávají předchozí stanoviska k nezbytným zásahům do přirozeného vývoje ohrožených druhů živočichů podle § 50 odst. 3,

e) spolupracují s Ministerstvem životního prostředí při přípravě záchranných programů zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů podle § 52,

f) vydávají souhlasy k vypouštění zvláště chráněných živočichů odchovaných v lidské péči do přírody a k vysévání či vysazování uměle vypěstovaných zvláště chráněných rostlin do přírody podle § 54 odst. 3,

g) s výjimkou ptáků chráněných podle § 5a vydávají osvědčení o tom, že se jedná o živočicha odchovaného v lidské péči, vedou evidenci vydaných osvědčení podle § 54 odst. 4 až 10, ověřují původ a vydávají rozhodnutí, kterým se stanoví výše nákladů v případě potvrzení nezákonného původu živočicha odchovaného v lidské péči podle § 54 odst. 10,

h) povolují rozhodnutím nebo opatřením obecné povahy, pokud jde o blíže neurčený okruh osob,

výjimky ze zákazů u zvláště chráněných druhů rostlin a zvláště chráněných druhů živočichů podle § 56,

i) uzavírají dohody podle § 56 odst. 5,

j) vydávají předchozí souhlasy k činnostem stanoveným v bližších ochranných podmínkách zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů podle § 57,

k) odebírají nedovoleně držené jedince zvláště chráněných rostlin, nebo zvláště chráněných živočichů, ptáků, nebo rostlin či živočichů chráněných podle mezinárodních úmluv podle § 89.

(6) Krajské úřady vymezují a hodnotí regionální systém ekologické stability podle § 4 odst. 1 mimo území národních parků, chráněných krajinných oblastí a ochranných pásem těchto zvláště chráněných území.

(7) Krajské úřady jsou dotčenými orgány ochrany přírody a vydávají v rozsahu své působnosti vyjádření k poskytování plateb podle jiných právních předpisů^{39c)}.

§ 78

Působnost Agentury a správ národních parků

(1) Agentura na území chráněných krajinných oblastí, nejde-li o vojenské újezdy, vykonává státní správu v ochraně přírody a krajiny v rozsahu působnosti pověřených obecních úřadů, obecních úřadů obcí s rozšířenou působností a krajských úřadů, není-li podle tohoto zákona příslušné Ministerstvo životního prostředí. Agentura dále na území národních přírodních rezervací, národních přírodních památek a ochranných pásem těchto zvláště chráněných území, nejde-li o vojenské újezdy nebo o území národních parků a jejich ochranných pásem, vykonává státní správu v ochraně přírody a krajiny v rozsahu působnosti obecních úřadů, pověřených obecních úřadů, obecních úřadů obcí s rozšířenou působností a krajských úřadů, není-li podle tohoto zákona příslušné Ministerstvo životního prostředí.

(2) Správy národních parků na území národních parků a jejich ochranných pásem vykonávají státní správu v ochraně přírody a krajiny v rozsahu působnosti obecních úřadů, pověřených obecních úřadů, obecních úřadů obcí s rozšířenou působností a krajských úřadů a Agentury, není-li podle tohoto zákona příslušné Ministerstvo životního prostředí. Správa Národního parku Šumava vykonává státní správu v rozsahu působnosti Agentury též na území Chráněné krajinné oblasti Šumava a Správa Národního parku České Švýcarsko vykonává státní správu též na území Chráněné krajinné oblasti Labské pískovce, není-li podle tohoto zákona příslušné Ministerstvo životního prostředí. Správy národních parků, jejich sídla a jejich správní obvody tvořené národními parky a jejich ochrannými pásmy a chráněnými krajinnými oblastmi jsou uvedeny v příloze č. 5 tohoto zákona.

(3) Agentura a správy národních parků dále v obvodu své územní působnosti podle odstavců 1 a 2

a) vydávají souhlasy k vyhrazení míst ke zneškodňování odpadů na území chráněných krajinných oblastí,

b) vydávají souhlasy k vyhrazení míst k táboření a rozdělávání ohňů na území chráněných krajinných oblastí,

c) vydávají souhlasy k vyhrazení míst k vjezdu a setrvávání motorových vozidel a obytných přívěsů na území chráněných krajinných oblastí,

d) vydávají souhlasy k vyhrazení míst pro pořádání soutěží na jízdních kolech na území chráněných

krajinných oblastí,

e) vydávají souhlasy k vyznačení cest na území národních přírodních rezervací,

f) rozhodují o omezení nebo vyloučení výkonu práva myslivosti a práva rybářství v národních parcích a o vydání souhlasu k výkonu rybářského a mysliveckého práva na území národních přírodních rezervací,

g) vydávají souhlasy k činnostem nebo zásahům v ochranných pásmech národních parků, národních přírodních rezervací a národních přírodních památek,

h) povolují výjimky ze zákazů u národních parků, chráněných krajinných oblastí, národních přírodních rezervací a národních přírodních památek,

i) vyhrazují místa a stanovují přitom podmínky týkající se rozsahu, způsobu a času prováděných činností podle § 16, § 16a odst. 1 písm. c), § 17 odst. 2, § 29 a § 37 odst. 3 opatřením obecné povahy,

j) vydávají závazné stanovisko k ohlášení stavby, vydání územního rozhodnutí, územního souhlasu, stavebního povolení, rozhodnutí o změně užívání stavby, kolaudačního souhlasu, je-li spojen se změnou stavby, povolení k odstranění stavby či k provedení terénních úprav podle stavebního zákona, povolení k nakládání s vodami a k vodním dílům, povolení k některým činnostem či udělení souhlasu podle vodního zákona,

k) vydávají souhlasy k činnostem a zásahům vymezeným v bližších ochranných podmínkách národních parků, chráněných krajinných oblastí, národních přírodních rezervací a národních přírodních památek podle § 16a odst. 3, § 16b, 16c, 16d a 44a,

l) vydávají opatření obecné povahy k omezení nebo zákazu vstupu podle § 64.

(4) Agentura na celém území České republiky, mimo území národních parků a jejich ochranných pásem a mimo území Chráněné krajinné oblasti Šumava a Chráněné krajinné oblasti Labské pískovce, a správy národních parků v obvodu své územní působnosti podle odstavce 2, poskytují finanční náhradu za ztížení zemědělského nebo lesního hospodaření z prostředků státního rozpočtu podle § 58 odst. 3.

(5) Agentura na celém území České republiky a správy národních parků v obvodu své územní působnosti podle odstavce 2 dále za účelem podpory výkonu státní správy na úseku ochrany přírody a krajiny provádějí potřebné inventarizační přírodovědné průzkumy, monitoring, dokumentaci a šetření v ochraně přírody, ukládají, zpracovávají, vyhodnocují a poskytují data v ochraně přírody; přitom spolupracují s odbornými, výzkumnými a vědeckými pracovišti a zajišťují informační a osvětovou činnost. Agentura a správy národních parků plní zároveň úkoly odborných organizací ochrany přírody podle požadavků Ministerstva životního prostředí.

(6) Agentura může vydávat nařízení pro obvod své územní působnosti podle odstavce 1, a to podle § 33 odst. 1, § 36 odst. 1, § 37 odst. 1 a § 45 odst. 1, není-li k tomu příslušné Ministerstvo životního prostředí.

(7) Návrh nařízení Agentura projednává s obcemi, jejichž územních obvodů se týká. Nařízení Agentury musí být vyvěšeno na úřední desce Agentury po dobu 15 dnů. Za den vyhlášení se považuje první den vyvěšení nařízení na úřední desce. Nařízení Agentury nabývá účinnosti patnáctým dnem ode dne jeho vyhlášení, pokud v něm není stanovena účinnost pozdější. V případech, kdy to vyžaduje naléhavý veřejný zájem, může nařízení Agentury nabýt účinnosti již dnem vyhlášení. Nařízení Agentury musí být každému přístupné na obecních úřadech v obcích, jejichž územních obvodů se týká. Nařízení Agentura zašle do 15 dnů ode dne vyhlášení Ministerstvu životního prostředí a předá do ústředního seznamu. Dozor nad vydáváním a obsahem nařízení Agentury vykonává Ministerstvo

životního prostředí. Odporuje-li nařízení Agentury zákonu nebo jinému právnímu předpisu, vyzve Ministerstvo životního prostředí Agenturu ke zjednání nápravy.

(8) Správy národních parků zajišťují zpracování a předkládají ke schválení zásady péče o národní parky podle § 38a a Agentura a správy národních parků v obvodu své územní působnosti podle odstavců 1 a 2 zajišťují zpracování a předkládají ke schválení plány péče o chráněné krajinné oblasti, národní přírodní rezervace, národní přírodní památky a jejich ochranná pásma podle § 38 nebo záchranné programy zvláště chráněných druhů podle § 52.

(9) Agentura a správy národních parků v obvodu své územní působnosti podle odstavců 1 a 2 v souladu se schválenými plány péče, zásadami péče o národní parky nebo záchrannými programy zvláště chráněných druhů zajišťují péči o přírodní a krajinné prostředí, ekosystémy a jejich složky. K zajištění těchto povinností jsou příslušné hospodařit s majetkem státu.

(10) Agentura a správy národních parků jsou v obvodu své územní působnosti podle odstavců 1 a 2 odvolacím orgánem proti rozhodnutím orgánů obcí vydaným podle tohoto zákona.

(11) Správy národních parků na území národních parků vykonávají působnost pověřených obecních úřadů, obecních úřadů obcí s rozšířenou působností a krajských úřadů na úseku ochrany zemědělského půdního fondu^{21b)}. Správy národních parků zřizují radu národního parku a jmenují a odvolávají její další členy podle § 20.

§ 78a

Působnost orgánů ochrany přírody na území vojenských újezdů

(1) Na území vojenských újezdů²⁶⁾ vykonávají státní správu v ochraně přírody a krajiny újezdní úřady²⁶⁾ v rozsahu působnosti obecních úřadů, pověřených obecních úřadů, obcí s rozšířenou působností, orgánů krajů, Agentury a správ národních parků, není-li k ní příslušné Ministerstvo obrany.

(2) Ministerstvo obrany na území vojenských újezdů

a) zpracovává ve spolupráci s Ministerstvem životního prostředí prognózy, koncepce a strategie ochrany přírody,

b) zajišťuje zpracování a schvaluje plány péče o přírodní rezervace a přírodní památky a jejich ochranná pásma a zajišťuje jejich realizaci ve spolupráci s újezdními úřady podle § 38,

c) sjednává smlouvy o ochraně území podle § 39, prohlašuje tato území za chráněná a ruší smluvní ochranu těchto území postupem podle § 45 odst. 2,

d) vydává prováděcí právní předpisy, kterými se vyhlásují nebo zrušují přírodní rezervace a přírodní památky a ochranná pásma těchto zvláště chráněných území a jimiž se stanoví bližší podmínky jejich ochrany; prohlašuje území za chráněná podle § 39,

e) předává dokumentaci zvláště nebo smluvně chráněných území do Ústředního seznamu ochrany přírody; oznamuje vyhlášení přírodních rezervací, přírodních památek a ochranných pásem těchto zvláště chráněných území katastrálním úřadům,

f) uplatňuje předkupní právo státu k pozemkům podle § 61 odst. 1,

g) spolupracuje s ostatními správními úřady při zajišťování ekologické výchovy a vzdělávání,

h) vykonává státní dozor v ochraně přírody a krajiny podle § 85 odst. 1,

i) vydává stanoviska k územně plánovací dokumentaci jako dotčený orgán ochrany přírody z hlediska své působnosti,

j) je odvolacím orgánem proti rozhodnutím vydaným podle tohoto zákona újezdními úřady.

§ 79

Působnost Ministerstva životního prostředí

(1) Ministerstvo životního prostředí je ústředním orgánem státní správy ochrany přírody v České republice.

(2) Ministerstvo životního prostředí

a) zpracovává ve spolupráci s kraji prognózy a koncepce strategie ochrany přírody v České republice,

b) koordinuje státní vědeckovýzkumnou činnost v oboru ochrany přírody a krajiny,

c) spolupracuje s Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy České republiky v zajišťování ekologické výchovy a vzdělávání,

d) zabezpečuje mezinárodní spolupráci České republiky v oboru ochrany přírody a krajiny,

e) podává Komisi zprávy a informace požadované právními předpisy Evropských společenství v oblasti ochrany volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin a jejich stanovišť,

f) vykonává vrchní státní dozor v ochraně přírody a krajiny,

g) řídí činnost České inspekce životního prostředí, Agentury a správ národních parků a plní jiné úkoly stanovené tímto zákonem.

(3) Ministerstvo životního prostředí dále

a) provádí vymezení a hodnocení nadregionálního systému ekologické stability podle § 4 odst. 1,

b) vydává povolení k vývozu a dovozu ohrožených rostlin a živočichů chráněných mezinárodními úmluvami podle § 5 odst. 7,

c) rozhoduje o povolení k provozování záchranné stanice a jeho změně nebo zrušení, vede přehled záchranných stanic a zveřejňuje jej způsobem umožňujícím dálkový přístup podle § 5 odst. 8 až 11,

d) vydává souhlasy s použitím ustanovení o zásazích proti škůdcům a o případech mimořádných okolností a nepředvídaných škod a stanoví přitom rozsah jejich použití v národních přírodních rezervacích,

e) zajišťuje zpracování a oznamuje a projednává záměry na vyhlášení a návrhy právních předpisů, kterými se vyhláší národní parky, chráněné krajinné oblasti, národní přírodní rezervace, národní přírodní památky nebo ochranná pásma těchto zvláště chráněných území a kterými se vyhláší přírodní památky a přírodní rezervace nebo jejich ochranná pásma na území národních parků a jejich ochranných pásem a na území Chráněné krajinné oblasti Šumava a Chráněné krajinné oblasti Labské pískovce,

f) vydává souhlasy k vývozu paleontologických nálezů podle § 11 odst. 3 a vydává povolení k vývozu zvláště chráněných nerostů podle § 53,

g) vydává vyhlášky, kterými se stanoví klidová území národních parků podle § 17 odst. 3, vymezují nebo mění zóny ochrany přírody národního parku podle § 18 odst. 5 nebo zóny ochrany přírody chráněné krajinné oblasti podle § 27 odst. 2,

h) vydává souhlasy ke zřízení nezastavěných pozemků ve vlastnictví státu na území přírodních rezervací a přírodních památek,

i) zajišťuje zpracování a schvaluje plány péče o národní přírodní rezervace, národní přírodní památky, chráněné krajinné oblasti a o ochranná pásma těchto zvláště chráněných území a zajišťuje jejich realizaci ve spolupráci s Agenturou a se správami národních parků podle § 38,

j) schvaluje zásady péče o národní parky a jejich ochranná pásma podle § 38a odst. 6,

k) předává dokumentaci vyhlášených národních parků, chráněných krajinných oblastí, národních přírodních rezervací, národních přírodních památek a ochranných pásem těchto zvláště chráněných území, dále přírodních památek a přírodních rezervací nebo jejich ochranných pásem na území národních parků a jejich ochranných pásem a dále ptačích oblastí a evropsky významných lokalit do ústředního seznamu; po vyhlášení národních parků, chráněných krajinných oblastí, národních přírodních rezervací, národních přírodních památek a ochranných pásem těchto zvláště chráněných území a dále přírodních památek a přírodních rezervací nebo jejich ochranných pásem na území národních parků a jejich ochranných pásem ohlašuje příslušnému katastrálnímu úřadu údaje, popřípadě změny těchto údajů, týkající se ochrany nemovitých věcí podle tohoto zákona k zápisu do katastru nemovitostí,

l) oznamuje lokality, které nebyly zařazeny do evropského seznamu podle § 45a odst. 4 a vyhlašuje sporné lokality podle § 45b odst. 2,

m) zajišťuje zpracování souhrnů doporučených opatření pro evropsky významné lokality a ptačí oblasti podle § 45c odst. 3, § 45e odst. 6, předává je do ústředního seznamu a zveřejňuje je prostřednictvím internetu,

n) podává žádosti o stanovisko Komisi podle § 45i odst. 10,

o) ve spolupráci s ostatními orgány ochrany přírody, vlastníky a nájemci pozemků, občanskými sdruženími a dalšími odbornými subjekty zajišťuje a schvaluje záchranné programy podle § 52,

p) uplatňuje předkupní právo státu k pozemkům podle § 61 odst. 1,

q) vydává osvědčení o zvláštní odborné způsobilosti podle § 79a odst. 2 písm. b),

r) je odvolacím orgánem proti rozhodnutím vydaným orgány krajů v přenesené působnosti, Agenturou, správami národních parků a Českou inspekcí životního prostředí,

s) uplatňuje stanoviska k politice územního rozvoje a k zásadám územního rozvoje z hlediska zájmů chráněných tímto zákonem,

t) zřizuje správy národních parků jako státní příspěvkové organizace^{40b)}, pokud nebyly zřízeny jiným zákonem⁴¹⁾,

u) je oprávněno zřídit státní příspěvkovou organizaci za účelem zajištění ochrany, péče a provozu veřejnosti zpřístupněných jeskyní,

v) vykonává působnost orgánů ochrany přírody na pozemcích a stavbách, které tvoří součást objektů důležitých pro obranu státu mimo vojenské újezdy^{41aa)}; jsou-li tyto pozemky a stavby na území

správních obvodů správ, národních parků nebo Agentury, vykonávají působnost orgánů ochrany přírody správy národních parků nebo Agentura.

(4) Ministerstvo životního prostředí je dotčeným orgánem při posuzování zralosti projektů společného zájmu energetické infrastruktury⁴⁹⁾ a ve společném územním a stavebním řízení pro stavby projektů společného zájmu energetické infrastruktury vykonává státní správu v ochraně přírody a krajiny v rozsahu působnosti pověřených obecních úřadů, obecných úřadů obcí s rozšířenou působností, krajských úřadů a Agentury.

(5) Ministerstvo životního prostředí dále vydává vyhlášky, kterými se

a) stanoví seznam typů evropských stanovišť, prioritních typů evropských stanovišť, evropsky významných druhů a prioritních evropsky významných druhů, vyskytujících se na území České republiky,

b) stanoví podrobnosti vymezení a hodnocení systému ekologické stability a podrobnosti plánů, projektů a opatření v procesu jeho vytváření podle § 4 odst. 1,

c) stanoví podrobnosti ochrany významných krajinných prvků podle § 4 odst. 2,

d) stanoví velikost, popřípadě jiné charakteristiky dřevin, k jejichž kácení není třeba povolení podle § 8 odst. 3, jestliže rostou na pozemcích ve vlastnictví fyzických osob, které tyto pozemky užívají, a podrobnosti ochrany dřevin a podmínek povolování jejich kácení podle § 8 odst. 5,

e) stanoví podrobnosti o obsahu a rozsahu dokumentace jeskyně při jejím zjištění provozovatelem při dobývání nerostných surovin nebo při provádění geologických prací podle § 10 odst. 5,

f) vymezují zóny ochrany přírody národních parků a chráněných krajinných oblastí podle § 17 odst. 2 a § 27 odst. 2,

g) vyhlášují národní přírodní rezervace, národní přírodní památky nebo ochranná pásma těchto zvláště chráněných území a stanoví bližší podmínky jejich ochrany a dále vyhlášují nebo zrušují přírodní památky a přírodní rezervace nebo jejich ochranná pásma na území národních parků a jejich ochranných pásem a na území Chráněné krajinné oblasti Šumava a Chráněné krajinné oblasti Labské pískovce a stanoví bližší podmínky jejich ochrany,

h) stanoví obsah plánů péče a postup jejich zpracování podle § 38 odst. 7, stanoví obsah zásad péče o národní parky a jejich ochranná pásma a postup jejich zpracování a projednání podle § 38a odst. 8, náležitosti a obsah záměru podle § 40 odst. 7, stanoví členění ústředního seznamu, obsah a náležitosti, výčet, způsob a podmínky předávání dokumentů do ústředního seznamu, způsob a podmínky nakládání s dokumenty a daty v ústředním seznamu včetně způsobu a podmínek jejich zveřejňování podle § 42 odst. 2, podrobnosti o způsobu označení a vymezení zvláště chráněných území v terénu i mapových podkladech podle § 42 odst. 5 a bližší podmínky o způsobu označení památných stromů v terénu i mapových podkladech podle § 47 odst. 3,

i) stanoví náležitosti obsahu smlouvy podle § 39 odst. 1, způsob označení smluvně chráněného území a smluvně chráněného území památného stromu v terénu i mapových podkladech podle § 39 odst. 2,

j) stanoví způsob označení vyhlášených evropsky významných lokalit v terénu i mapových podkladech podle § 45c odst. 1 a způsob označení ptačích oblastí v terénu i mapových podkladech podle § 45e odst. 7,

k) stanoví náležitosti posouzení podle § 45i odst. 13,

l) stanoví rozsah požadovaného vzdělání, obsah zkoušky, podmínky prodloužení autorizace a důvody

pro odnětí autorizace podle § 45i odst. 3,

m) stanoví seznam a stupeň ohrožení zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů podle § 48, seznam zvláště chráněných nerostů podle § 51 a míst jejich přirozeného výskytu a dále bližší podmínky jejich ochrany,

n) stanoví způsoby ověřování původu, náležitosti žádosti o osvědčení a vzor osvědčení podle § 54 odst. 11,

o) stanoví podmínky poskytování finanční náhrady podle § 58 odst. 4, vzor uplatnění nároku, jeho náležitosti a způsob určení výše náhrady v případech, kdy není stanoven jiným předpisem,

p) stanoví podrobnosti postupu při převezech práva hospodaření podle § 60 odst. 3 zákona,

q) stanoví podrobnosti o přírodovědném průzkumu dotčených pozemků a biologickém hodnocení a jejich ukládání podle § 67 odst. 1,

r) stanoví bližší podrobnosti o podmínkách poskytování příspěvku podle § 69 odst. 3 a náležitosti dohody o jeho poskytování,

s) zajišťují podle § 74 odst. 1 úkoly vyplývající z mezinárodních závazků,

t) stanoví podle § 81 odst. 9 podrobnosti o organizaci, úkolech a předpokladech pro výkon stráže přírody, vzor služebního odznaku se státním znakem a průkazu stráže přírody,

u) stanoví podrobnosti o způsobu zavedení a užívání stejnokroje a označení pracovníků ochrany přírody podle § 82 odst. 2,

v) stanoví převod zvláště chráněných území zřízených podle zákona č. 40/1956 Sb. do kategorií podle § 90 odst. 5 až 7,

w) zrušuje podle § 90 odst. 11 dosavadní ochrana zvláště chráněných území vyhlášených podle tohoto zákona do dne 1. března 2009 ústředními orgány státní správy.

(6) Ministerstvo životního prostředí zveřejní ve Věstníku Ministerstva životního prostředí nařízení Agentury do 60 dnů od jeho obdržení.

§ 79a

Zvláštní odborná způsobilost

(1) Správní činnosti v ochraně přírody a krajiny, pokud je vykonává správa národního parku, musí být zajišťovány prostřednictvím zaměstnanců, kteří prokázali zvláštní odbornou způsobilost.

(2) Správní činnosti uvedené v odstavci 1 může výjimečně vykonávat i zaměstnanec, který nemá zvláštní odbornou způsobilost,

a) nejdéle však po dobu 18 měsíců od vzniku pracovního poměru ke správě národního parku nebo ode dne, kdy začal vykonávat činnost, pro jejíž výkon je prokázání zvláštní odborné způsobilosti předpokladem, nebo

b) na jehož žádost nebo na žádost správy národního parku vydá Ministerstvo životního prostředí doklad o vzdělání nebo jeho části získaného zaměstnancem v jiném studijním programu nebo v jiném oboru, popřípadě kurzu, pokud žadatel prokáže, že obsah a rozsah vzdělání, o jehož uznání žádá, jsou rovnocenné obsahu a rozsahu zkoušky zvláštní odborné způsobilosti podle odstavce 4.

(3) Zvláštní odborná způsobilost se ověřuje zkouškou a prokazuje se dokladem o vykonání zkoušky. Zaměstnanec je povinen prokázat zvláštní odbornou způsobilost k výkonu správních činností uvedených v odstavci 1 do 18 měsíců od vzniku pracovního poměru ke správě národního parku nebo ode dne, kdy začal vykonávat činnost, pro jejíž výkon je prokázání zvláštní odborné způsobilosti předpokladem.

(4) Zkouška zvláštní odborné způsobilosti má obecnou a zvláštní část. Obecná část zahrnuje znalost základů veřejné správy, zvláště obecných principů organizace a činnosti veřejné správy, znalost zákona o obcích, zákona o krajích a správního řádu, a schopnost aplikace těchto předpisů. Zvláštní část zahrnuje znalosti nezbytné k výkonu správních činností uvedených v odstavci 1, zvláště znalost působnosti správy národního parku vztahující se k těmto činnostem, a schopnost jejich aplikace.

(5) Správa národního parku je povinna přihlásit zaměstnance, který vykonává správní činnosti uvedené v odstavci 1, k vykonání zkoušky do 6 měsíců od vzniku pracovního poměru nebo do 3 měsíců ode dne, kdy začal vykonávat správní činnost, pro jejíž výkon je prokázání zvláštní odborné způsobilosti předpokladem.

(6) Provádění zkoušek o zvláštní odborné způsobilosti zabezpečuje Ministerstvo životního prostředí ve spolupráci s příslušnými ministerstvy a s ostatními ústředními správními úřady. O zabezpečení a průběhu zkoušky, o zkušební komisi, o dokladu o vykonání zkoušky a o řízení o námitkách platí obdobně § 22 až 26 zákona o zvláštní odborné způsobilosti úředníků územních samosprávných celků^{41a}).

(7) Povinnost prokázat zvláštní odbornou způsobilost z obecné i zvláštní části se nevztahuje na fyzickou osobu, která vykonala úřednickou zkoušku podle zákona o státní službě pro obor služby ochrana přírody a krajiny nebo podle zákona o zvláštní odborné způsobilosti úředníků územních samosprávných celků pro správní činnost v ochraně přírody a krajiny.

§ 80

Působnost České inspekce životního prostředí

(1) Česká inspekce životního prostředí (dále jen "inspekce") kontroluje, jak jsou orgány veřejné správy vyjma ústředních orgánů, právníckými a fyzickými osobami dodržována ustanovení právních předpisů a rozhodnutí týkající se ochrany přírody a krajiny. Inspekce zjišťuje a eviduje případy ohrožení a poškození přírody a krajiny, jejich příčiny a osoby odpovědné za jejich vznik nebo trvání. Inspekce je oprávněna vyžadovat prokazování původu a totožnosti podle § 54, ukládat opatření podle § 66, rozhodovat o možnosti a podmínkách uvedení do původního stavu podle § 86 odst. 1, ukládat povinnost provést přiměřená náhradní opatření podle § 86 odst. 2 a odebírat nedovoleně držené jedince podle § 89. Inspekce dále provádí kontroly podmíněnosti podle zákona o zemědělství^{41c}) v souladu s přímo použitelným předpisem Evropských společenství upravujícím prováděcí pravidla pro podmíněnost, odlišení a integrovaný administrativní a kontrolní systém^{41d}), s výjimkou těchto kontrol podmíněnosti v oblasti povrchových nebo podzemních vod.

(2) Inspekce je oprávněna v případech hrozící škody nařídit omezení, případně zastavení škodlivé činnosti až do doby odstranění jejich nedostatků a příčin.

(3) Inspekce projednává přestupky podle tohoto zákona. Inspekce může zahájit řízení o přestupku pouze tehdy, nezačal-li je již obecní úřad obce s rozšířenou působností, krajský úřad, Agentura nebo správa národního parku. Pokud řízení o přestupku zahájí obecní úřad obce s rozšířenou působností, krajský úřad, Agentura nebo správa národního parku a inspekce ve stejný den, provede řízení o přestupku obecní úřad obce s rozšířenou působností, krajský úřad, Agentura nebo správa národního parku. O zahájení řízení o přestupku se inspekce a obecní úřad obce s rozšířenou

působností, krajský úřad, Agentura nebo správa národního parku vzájemně informují. O odvolání proti rozhodnutí inspekce rozhoduje Ministerstvo životního prostředí.

§ 81

Stráž přírody

(1) Krajské úřady, Agentura a správy národních parků (dále jen "ustanovující úřady") ustanovují stráž přírody z řad zaměstnanců orgánů ochrany přírody nebo dobrovolných spolupracovníků. Posláním stráže přírody je kontrola dodržování předpisů o ochraně přírody a krajiny.

(2) Stráž přírody se skládá ze strážců a zpravodajů, které jmenuje a odvolává územně příslušný ustanovující úřad.

(3) Stráž přírody může být ustanovena fyzická osoba, která

a) je občanem České republiky,

b) je starší 21 let,

c) nebyla pravomocně odsouzena pro úmyslný trestný čin,

d) má způsobilost k právním úkonům,

e) je zdravotně způsobilá,

f) prokázala znalost práv a povinností stráže přírody podle tohoto zákona a znalost souvisejících předpisů,

g) složila před ustanovujícím úřadem slib tohoto znění: "Slibuji, že jako stráž přírody budu s největší pečlivostí a svědomitostí plnit povinnosti při kontrole dodržování předpisů o ochraně přírody a krajiny, že budu při výkonu této činnosti dodržovat právní předpisy a nepřekročím oprávnění příslušející strážní přírody."

(4) Stráž přírody vydá ustanovující úřad služební odznak se státním znakem a průkaz stráže přírody. V průkazu stráže přírody současně stanoví obvod její působnosti. Ustanovující úřad vede evidenci strážní přírody.

(5) Stráž přírody je povinna oznámit ustanovujícímu úřadu do 30 dnů od jejich vzniku všechny změny týkající se podmínek uvedených v odstavci 3.

(6) Ustanovující úřad ustanovení stráže přírody zruší, pokud fyzická osoba přestala tuto funkci vykonávat, splňovat podmínky stanovené v odstavci 3 nebo se prokáže, že byla ustanovena na podkladě nesprávných nebo nepravdivých údajů. Ustanovující úřad může ustanovení stráže přírody zrušit též z vlastního podnětu z jiných důvodů nebo na žádost osoby, která je ustanovena strážní přírody. Osoba, u níž ustanovující úřad zrušil ustanovení strážní přírody, je povinna neprodleně odevzdat tomuto úřadu služební odznak a průkaz stráže přírody.

(7) Strážci jsou oprávněni

a) zjišťovat totožnost osob, které porušují předpisy na ochranu přírody,

b) projednat příkazem na místě přestupky podle tohoto zákona,

c) vstupovat na cizí pozemky za podmínek stanovených v § 62,

d) zadržet ke zjištění totožnosti osobu, kterou přistihnou při porušování právních předpisů o ochraně přírody a krajiny, a odevzdat ji orgánu Policie České republiky; přistižené osoby jsou povinny uposlechnout,

e) požadovat pomoc nebo součinnost orgánů Policie České republiky, popřípadě obecní policie, pokud nemohou splnění svých povinností zajistit vlastními silami a prostředky.

(8) V případě bezprostředního ohrožení zájmů chráněných podle části druhé až páté tohoto zákona je strážce přírody oprávněn k pozastavení rušivé činnosti. O svém opatření bezodkladně vyrozumí územně příslušný orgán ochrany přírody. Opatření potvrdí, změní nebo zruší orgán ochrany přírody nejpozději do 15 dnů od jeho vydání.

(9) Podrobnosti o organizaci, úkolech a předpokladech pro výkon stráže přírody stanoví Ministerstvo životního prostředí vyhláškou. Ministerstvo životního prostředí stanoví v této vyhlášce též vzor služebního odznaku se státním znakem a průkazu stráže přírody.

§ 81a

Stráž přírody je při své činnosti povinna

a) prokázat se průkazem stráže přírody a nosit služební odznak,

b) dohlížet na dodržování povinností spojených s kontrolou dodržování předpisů o ochraně přírody a krajiny,

c) oznamovat neodkladně zjištěné závady, nedostatky a škody orgánu, který ji ustanovil, popřípadě v neodkladných případech též orgánům Policie České republiky nebo příslušným orgánům státní správy.

§ 81b

(1) Stát odpovídá za škodu osobě, která poskytla pomoc stráži přírody na její žádost nebo s jejím vědomím, (dále jen "poškozený"). Stát se této odpovědnosti může zprostit jen tehdy, způsobil-li si tuto škodu poškozený úmyslně.

(2) Došlo-li u poškozeného k újmě na zdraví nebo smrti, určí se rozsah a výše náhrady škody podle předpisů o odškodňování pracovních úrazů pracovníků.

(3) Stát odpovídá i za škodu na věcech, která poškozenému vznikla v souvislosti s poskytnutím této pomoci. Přitom se hradí skutečná škoda, a to uvedením v předešlý stav; není-li to možné nebo účelné, hradí se v penězích. Poškozenému může být přiznána i úhrada nákladů spojených s pořízením nové věci náhradou za věc poškozenou.

(4) Stát odpovídá i za škodu, kterou osoba způsobila v souvislosti s pomocí poskytnutou stráži přírody.

(5) Stát odpovídá obdobně podle odstavců 2 a 3 též za škodu způsobenou stráží přírody v souvislosti s plněním jejích úkolů.

(6) Stát odpovídá i za škodu způsobenou stráží přírody v souvislosti s plněním jejích úkolů; to neplatí, pokud se jedná o škodu způsobenou osobě, která svým protiprávním jednáním oprávněný a přiměřený zákrok vyvolala.

(7) Náhradu škody poskytuje v zastoupení státu orgán, který stráž přírody ustanovil.

§ 82

Používání stejnokroje a označení pracovníků ochrany přírody

(1) Nosit stejnokroje ochrany přírody mohou pracovníci Agentury, správ národních parků a inspekce.

(2) Podrobnosti o způsobu zavedení a užívání stejnokroje a označení pracovníků ochrany přírody stanoví Ministerstvo životního prostředí obecně závazným právním předpisem.

HLAVA DRUHÁ

§ 83

Řízení ve věcech ochrany přírody

(1) K ústnímu jednání přizve orgán ochrany přírody všechny jemu známé účastníky řízení. V případech, kdy rozhodnutí orgánů ochrany přírody může ovlivnit přírodní poměry v územních obvodech několika obcí, oznámí orgán ochrany přírody termín a předmět ústního jednání také veřejnou vyhláškou vyvěšenou v těchto obcích.

(2) Jestliže je nařízeno ústní jednání, je povinen orgán ochrany přírody doručit předvolání k tomuto jednání účastníku řízení nejméně 15 dnů, ve zvláště složitých případech 30 dnů přede dnem ústního jednání. Stejnou dobu musí být vyvěšena veřejná vyhláška o ústním jednání.

(3) V jednoduchých věcech rozhodne orgán státní ochrany přírody bezodkladně. V ostatních případech rozhodne do 60 dnů od zahájení řízení, ve zvláště složitých případech do 90 dnů od zahájení řízení.

(4) Nevylučuje-li to povaha věci nebo nebrání-li tomu důležitý zájem některého z účastníků řízení, může orgán ochrany přírody spojit různá řízení podle tohoto zákona a vydat žadateli nebo osobě, již má být uložena povinnost, několik rozhodnutí společně.

§ 84

Změny a zrušení rozhodnutí

(1) Orgán ochrany přírody může z vlastního podnětu nebo na návrh po provedeném řízení jím vydané rozhodnutí nebo opatření obecné povahy změnit, popřípadě zrušit

a) dojde-li ke změně skutečností rozhodných pro vydání rozhodnutí nebo opatření obecné povahy,

b) vyžadují-li to zájmy přírody a krajiny chráněné tímto zákonem, zejména vznikla-li nebo hrozí-li vážná ekologická újma,

c) nedodržuje-li oprávněný opětovně podmínky rozhodnutí nebo povinnosti stanovené v něm orgánem ochrany přírody,

d) nevyužívá-li oprávněný rozhodnutí bez zvláštního důvodu po dobu delší dvou let,

e) dochází-li při činnosti vykonávané na základě rozhodnutí nebo opatření obecné povahy k porušování ustanovení tohoto zákona nebo k podstatnému poškození jiných oprávněných zájmů v ochraně přírodního prostředí.

(2) Ministerstvo životního prostředí si může změnu či zrušení rozhodnutí nebo opatření

obecné povahy vyhradit, jde-li o rozhodnutí nebo opatření obecné povahy nižšího orgánu ochrany přírody z důvodů uvedených v odstavci 1 písm. b) nebo e).

§ 85

Státní dozor v ochraně přírody

(1) Krajské úřady, Agentura a správy národních parků kontrolují, zda v obvodu jejich působnosti nedochází k ohrožování zájmů ochrany přírody a krajiny, kontrolují dodržování tohoto zákona a prováděcích předpisů a v rozsahu své působnosti ukládají opatření k odstranění zjištěných závad. Tyto orgány zejména kontrolují, jak jsou dodržována vydaná rozhodnutí a závazná stanoviska na úseku ochrany přírody a krajiny, plněny povinnosti fyzických a právnických osob vyplývající z předpisů na ochranu přírody a krajiny, zajišťovány ochranné podmínky zvláště chráněných částí přírody a dodržována ochrana významných krajinných prvků, připravovány a naplňovány plány, projekty a opatření k obnově systému ekologické stability.

(2) Ministerstvo životního prostředí v rámci vrchního dozoru v ochraně přírody kontroluje, jak orgány ochrany přírody, stráž přírody, fyzické i právnické osoby provádějí ustanovení tohoto zákona a prováděcích předpisů. Ministerstvo životního prostředí kontroluje, jak jsou dodržována rozhodnutí a závazná stanoviska orgánů ochrany přírody, plněny povinnosti vyplývající ze zákona o ochraně přírody a krajiny, zpracovávány a zajišťovány plány péče o zvláště chráněná území a záchranné programy rostlin a živočichů, dodržovány podmínky ochrany národních parků, chráněných krajinných oblastí, národních přírodních rezervací a národních přírodních památek. Zjistí-li Ministerstvo životního prostředí závady, uloží potřebná opatření k jejich odstranění.

(3) Pověření zaměstnanci orgánů ochrany přírody se při výkonu kontrolní činnosti prokazují průkazem vydaným příslušným orgánem ochrany přírody, který je dokladem o jejich pověření ke kontrole.

ČÁST OSMÁ

Odpovědnost na úseku ochrany přírody

§ 86

Odstranění následků neoprávněných zásahů

(1) Kdo poškodí, zničí nebo nedovoleně změní části přírody a krajiny chráněné podle tohoto zákona, je povinen navrátit ji do původního stavu, pokud je to možné a účelné. O možnosti a podmínkách uvedení do původního stavu rozhoduje orgán ochrany přírody.

(2) Jestliže uvedení do původního stavu není možné a účelné, může orgán ochrany přírody uložit povinnému, aby provedl přiměřená náhradní opatření k nápravě. Jejich účelem je kompenzovat, byť jen zčásti, následky nedovoleného jednání.

(3) Uložením povinnosti uvedení do původního stavu či náhradního opatření není dotčena povinnost náhrady škody podle jiných předpisů ani možnost postihu za přestupek nebo protiprávní jednání či trestný čin.

§ 87

Přestupky fyzických osob

(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

- a) nedovoleně mění či ruší dochovaný stav přírody ve zvláště chráněném území nebo nedovoleně mění dochovaný stav památného stromu,
- b) nedovoleně zasahuje do přirozeného vývoje zvláště chráněných druhů rostlin,
- c) zraňuje, chová bez povolení zvláště chráněné živočichy nebo ptáky nebo jinak nedovoleně zasahuje do jejich přirozeného vývoje,
- d) neumožní osobám oprávněným podle § 62 nebo § 68 odst. 4 a § 81 vstup na pozemky, které vlastní nebo užívá,
- e) nesplní ohlašovací povinnost určenou tímto zákonem,
- f) vykonává činnost zakázanou v ochranném pásmu určeném k zabezpečení zvláště chráněných částí přírody,
- g) neprovede uloženou náhradní výsadbu dřevin podle § 9,
- h) nedodržuje omezení nebo zákaz vstupu vyhlášený podle § 64,
- i) nesplní některou z povinností k paleontologickému nálezů podle § 11 odst. 1,
- j) vysazuje či vysévá uměle vypěstované zvláště chráněné rostliny nebo vypouští zvláště chráněné živočichy narozené a odchované v zajetí do volné přírody bez souhlasu orgánu ochrany přírody,
- k) nevede řádně záznamy o chovu zvláště chráněných živočichů nebo ptáků či pěstování zvláště chráněných rostlin,
- l) nesplní povinnost nezaměnitelného označení zvláště chráněného živočicha nebo ptáka, nepožádá ve stanovených lhůtách o vydání osvědčení nebo osvědčení ve stanovené lhůtě neodevzdá příslušnému orgánu ochrany přírody.

(2) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

- a) zničí součást přírody ve zvláště chráněném území nebo zničí zařízení určená k ochraně, označení a vybavení zvláště chráněného území,
- b) zničí zvláště chráněné rostliny zařazené do kategorie ohrožených buď přímo nebo způsobí jejich úhyn nedovoleným zásahem do jejich životního prostředí,
- c) usmrcuje ptáky s výjimkou těch, kteří mohou být loveni, nebo zvláště chráněné živočichy zařazené do kategorie ohrožených přímo nebo způsobí jejich úhyn nedovoleným zásahem do jejich životního prostředí nebo chytá zvláště chráněné živočichy,
- d) ohrožuje nad nezbytnou míru zvláště chráněné části přírody při zásazích proti škůdcům, rostlinným chorobám, plevelům a při hygienických opatřeních,
- e) poškodí nebo bez povolení pokácí dřevinu rostoucí mimo les,
- f) provádí škodlivý zásah do významného krajinného prvku bez souhlasu orgánu ochrany přírody,
- g) poškozuje nebo ničí jeskyni nebo její součást, nebo porušuje jiné povinnosti stanovené k ochraně jeskyní podle § 10,
- h) naruší krajinný ráz nesplněním povinnosti podle § 12 odst. 2,

i) porušuje ustanovení návštěvního řádu národního parku vydaného podle § 19.

(3) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

a) poškodí nebo zničí památný strom nebo zvláště chráněné území či jeho část,

b) usmrtí zvláště chráněného živočicha kriticky nebo silně ohroženého druhu nebo způsobí jeho úhyn zásahem do jeho životního prostředí,

c) zničí zvláště chráněnou rostlinu kriticky nebo silně ohroženého druhu nebo způsobí její úhyn zásahem do jejího životního prostředí,

d) pokácí bez povolení nebo závažně poškodí skupinu dřevin rostoucích mimo les,

e) neuvede poškozenou část přírody chráněnou dle tohoto zákona do původního stavu nebo nesplní opatření k nápravě tohoto stavu podle § 86 či přiměřená náhradní opatření podle § 67 odst. 4,

f) nesplní povinnost vlastníka či nájemce pozemku zdržet se negativních zásahů na pozemcích připravovaných k vyhlášení zvláštní ochrany podle § 40 odst. 4,

g) nepostupuje tak, aby nedocházelo k nadměrnému úhynu rostlin a živočichů podle § 5 odst. 3,

h) nedodržuje omezení či zákaz činnosti vyslovený podle § 66,

i) nedovoleně obchoduje s jedinci druhů, jejichž obchod je omezen nebo zakázán podle mezinárodních úmluv, nebo nedovoleně vyváží zvláště chráněné nerosty; je-li naplněna skutková podstata přestupku podle zvláštního předpisu,^{4a)} toto ustanovení se nepoužije,

j) nedovoleně sbírá nebo poškozuje zvláště chráněné nerosty,

k) porušuje podmínky stanovené k ochraně přechodně chráněných ploch (§ 13),

l) neplní podmínky výjimky udělené podle § 43 a 56 nebo podmínky souhlasu podle § 44 a 57,

m) závažně poškodí nebo zničí významný krajinný prvek,

n) vykonává ve zvláště chráněném území, označeném smluvně chráněném území, evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti činnost zakázanou nebo vykonává činnost, pro kterou je vyžadován souhlas orgánu ochrany přírody, bez tohoto souhlasu,

o) neprokáže předepsaným způsobem původ ptáka nebo původ zvláště chráněné rostliny nebo živočicha nebo rostliny a živočicha chráněného podle mezinárodní úmluvy, popřípadě zvláštního právního předpisu,^{4a)} popřípadě jinak poruší povinnost nebo zákaz stanovený v § 54.

(4) Za přestupek lze uložit pokutu do

a) 10 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1,

b) 20 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 2,

c) 100 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 3.

(5) Za přestupky v ochraně zvláště chráněných rostlin a živočichů, dřevin a památných stromů lze uložit pokutu až dvojnásobnou, pokud byly spáchány ve zvláště chráněných územích.

(6) Přestupky podle odstavců 1 až 3 projednává orgán ochrany přírody.

§ 88

Přestupky právnických a podnikajících fyzických osob

(1) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

- a) poškodí součást přírody ve zvláště chráněném území, nedovoleně změní nebo ohrožuje jeho dochovaný stav,
- b) poškodí nebo zničí památný strom,
- c) poškodí nebo zničí bez povolení dřevinu nebo skupinu dřevin rostoucích mimo les,
- d) nedovoleně zasahuje do přirozeného vývoje zvláště chráněných druhů rostlin,
- e) usmrcuje nebo chová ptáky s výjimkou těch, kteří mohou být loveni, nebo zvláště chráněné živočichy bez povolení, anebo jinak nedovoleně zasahuje do jejich přirozeného vývoje,
- f) vykonává činnost zakázanou v ochranném pásmu určeném k zabezpečení zvláště chráněných částí přírody,
- g) neumožní osobám oprávněným podle § 62 nebo § 68 odst. 4 a § 81 vstup na pozemky, které vlastní nebo užívá,
- h) nesplní ohlašovací povinnost podle tohoto zákona nebo nesplní povinnost náhradní výsadby podle § 9,
- i) provádí škodlivý zásah do významného krajinného prvku bez souhlasu orgánu ochrany přírody,
- j) porušuje podmínky stanovené k ochraně přechodně chráněných ploch,
- k) nedodržuje omezení nebo zákaz vstupu vyhlášený podle § 64 nebo porušuje ustanovení návštěvního řádu národního parku,
- l) poškozuje nebo ničí jeskyni nebo její součást nebo porušuje jiné povinnosti stanovené k ochraně jeskyní podle § 10,
- m) nesplní některou z povinností k paleontologickému nálezu podle § 11 odst. 1,
- n) vysazuje či vysévá uměle vypěstované zvláště chráněné rostliny nebo vypouští zvláště chráněné živočichy narozené a odchované v zajetí do volné přírody bez souhlasu orgánu ochrany přírody.

(2) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

- a) naruší krajinný ráz nesplněním povinností podle § 12 odst. 2,
- b) závažně poškodí nebo zničí významný krajinný prvek,
- c) zničí součást přírody ve zvláště chráněném území nebo zničí zařízení určená k ochraně, označení a vybavení zvláště chráněného území,
- d) zničí jedince zvláště chráněného druhu rostlin buď přímo nebo nedovoleným zásahem do jejich

prostředí,

e) usmrcuje zvláště chráněné živočichy přímo nebo způsobí jejich úhyn nedovoleným zásahem do jejich prostředí,

f) ohrožuje nad nezbytnou míru zvláště chráněné části přírody při zásazích proti škůdcům, rostlinným chorobám, plevelům a při hygienických opatřeních,

g) neuvede poškozenou část přírody chráněnou podle tohoto zákona do původního stavu nebo nesplní opatření k nápravě podle § 86 či přiměřená náhradní opatření podle § 67 odst. 4,

h) nesplní povinnosti vlastníka či nájemce pozemku zdržet se negativních zásahů na pozemcích připravovaných k vyhlášení zvláštní ochrany podle § 40 odst. 4,

i) nepostupuje tak, aby nedocházelo k nadbytečnému úhynu rostlin a živočichů podle § 5 odst. 3, nedovoleně sbírá nebo poškozuje zvláště chráněné nerosty,

j) nedodržuje omezení či zákaz činnosti vyslovené podle § 66,

k) nedovoleně obchoduje s jedinci druhů, jejichž obchod je omezen nebo zakázán podle mezinárodních úmluv, nebo nedovoleně vyváží zvláště chráněné nerosty; je-li naplněna skutková podstata přestupku podle zvláštního předpisu,^{4a)} toto ustanovení se nepoužije,

l) nezajistí ochranu paleontologického nálezu před zničením, poškozením nebo odcizením podle § 11,

m) překročí nezbytně nutnou míru při poškozování obecně či zvláště chráněných částí přírody na územích sloužících zájmům obrany státu podle § 90 odst. 2,

n) vykonává ve zvláště chráněném území, označeném smluvně chráněném území, evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti činnost zakázanou nebo vykonává činnost, pro kterou je vyžadován souhlas orgánu ochrany přírody, bez tohoto souhlasu,

o) neprokáže předepsaným způsobem původ ptáka nebo původ zvláště chráněné rostliny nebo živočicha nebo rostliny a živočicha chráněného podle mezinárodní úmluvy, popřípadě zvláštního právního předpisu,^{4a)} popřípadě jinak poruší povinnost nebo zákaz stanovený v § 54,

p) neplní podmínky výjimky udělené podle § 43 a 56 nebo podmínky souhlasu podle § 44 a 57.

(3) Za přestupek lze uložit pokutu do

a) 1 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1,

b) 2 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 2.

(4) Přestupky podle odstavců 1 a 2 projednává orgán ochrany přírody.

§ 88a

Vybírání a vymáhání pokut

Pokutu uloženou inspekcí, Agenturou nebo správou národního parku podle § 87 nebo § 88 anebo újezdním úřadem vybírají tyto úřady. V ostatních případech pokutu vybírá a vymáhá orgán ochrany přírody, který ji uložil. Výnosy pokut uložených obecním úřadem obce s rozšířenou působností jsou příjmem rozpočtu obce a výnosy pokut uložených krajským úřadem jsou příjmem rozpočtu kraje. Výnosy pokut uložených Agenturou, správou národního parku a inspekcí se dělí

způsobem upraveným zvláštním zákonem,⁷⁾ s výjimkou území vojenských újezdů, kde je výnos pokut příjmem státního rozpočtu. Výnosy z pokut může obec užít jen pro zlepšení životního prostředí a pro ochranu přírody a krajiny v obci.

§ 89

Odebrání nedovoleně držených jedinců zvláště chráněných druhů

(1) Orgán ochrany přírody může nedovoleně držené jedince zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů a ptáků odebrat. Odebrat může i jedince zvláště chráněných rostlin a živočichů nebo rostlin a živočichů chráněných podle mezinárodních úmluv, pokud držitel takového jedince neprokáže jeho původ podle § 54 odst. 1 nebo je-li obchod s nimi omezen nebo zakázán podle mezinárodních úmluv. V případě odebrání na základě zvláštního předpisu^{4a)} se toto ustanovení nepoužije.

(2) Písemné rozhodnutí o odebrání podle odstavce 1 musí orgán ochrany přírody vydat nejpozději do 15 dnů ode dne odebrání, jinak je odebrání neplatné.

(3) Vlastníkem odebrané věci se stává stát. Podrobnosti může stanovit Ministerstvo životního prostředí obecně závazným právním předpisem.

ČÁST DEVÁTÁ

Ustanovení společná, přechodná a závěrečná

§ 90

Ustanovení společná

(1) Souhlasy a závazná stanoviska vydávaná podle tohoto zákona k plánům a politikám, které nejsou schvalovány ve správním řízení, se též nevydávají ve správním řízení. Souhlasy a závazná stanoviska vydávaná podle tohoto zákona jako podklad pro rozhodnutí podle zvláštního právního předpisu jsou závazným stanoviskem podle správního řádu. Odkladný účinek odvolání je vyloučen v případě rozhodnutí o zřízení přechodně chráněné plochy podle § 13, omezení a zákazu činnosti podle § 66 a odebrání rostlin a živočichů podle § 89.

(2) Pokud se v tomto zákoně užívá pojem územní rozhodnutí nebo stavební povolení, rozumí se tím také společné povolení, kterým se stavba umísťuje a povoluje podle stavebního zákona.

(3) Ustanovení § 4 odst. 2, § 6, 7, 8, 12, 63 a 70 se nevztahují na činnosti konané v přímé souvislosti se zajištěním obrany nebo bezpečnosti státu^{43b)}, zejména z důvodu výcviku nebo cvičení ozbrojených sil anebo bezpečnostních sborů. Případné poškozování přírody z důvodu obrany státu v těchto případech nesmí překročit nezbytně nutnou míru. Bude-li docházet k poškozování přírody z důvodů zajišťování obrany nebo bezpečnosti státu, zejména z důvodu výcviku nebo cvičení ozbrojených sil anebo ozbrojených bezpečnostních sborů, Ministerstvo obrany nebo Ministerstvo vnitra v součinnosti s Ministerstvem životního prostředí zabezpečí, aby stupeň poškození přírody nepřekročil nezbytně nutnou míru.

(4) Při hornické činnosti v dobývacím prostoru výhradních ložisek nerostů⁴⁴⁾ lze povinnosti podle § 10 odst. 2, § 11 odst. 1 a 2 a § 51 odst. 2 uplatnit jen v dohodě s osobou oprávněnou k výkonu hornické činnosti podle zvláštního předpisu.⁴⁵⁾

(5) Nápravné opatření podle § 86 se neuloží, pokud bylo k nápravě ekologické újmy na chráněných druzích volně žijících živočichů či planě rostoucích rostlin nebo na přírodních stanovištích vymezených v zákoně o předcházení ekologické újmy a o její nápravě a o změně některých zákonů^{46a)} vydáno rozhodnutí o uložení nápravného opatření podle zákona o předcházení ekologické újmy a o její

nápravě a o změně některých zákonů^{46a}). Zahájené řízení o uložení nápravného opatření podle § 86 orgán ochrany přírody přeruší, pokud bylo k nápravě ekologické újmy na chráněných druzích volně žijících živočichů či planě rostoucích rostlin nebo na přírodních stanovištích vymezených v zákoně o předcházení ekologické újmy a o její nápravě a o změně některých zákonů^{46a}) zahájeno řízení o uložení nápravných opatření podle zákona o předcházení ekologické újmy a o její nápravě a o změně některých zákonů^{46a}).

(6) Státní přírodní rezervace vyhlášené podle § 4 odst. 3 zákona č. 40/1956 Sb., o státní ochraně přírody, se převádějí do kategorie národních přírodních rezervací (§ 28), přírodních rezervací (§ 33), národních přírodních památek (§ 35) nebo přírodních památek (§ 36). Kategorizaci těchto území stanoví Ministerstvo životního prostředí obecně závazným právním předpisem.

(7) Chráněná naleziště, chráněné parky a zahrady a chráněné studijní plochy vyhlášené podle § 5 zákona č. 40/1956 Sb. se vyhláší za národní přírodní památky či přírodní památky (§ 35 a 36). Kategorizaci těchto území stanoví Ministerstvo životního prostředí obecně závazným právním předpisem.

(8) Chráněné přírodní výtvořy a chráněné přírodní památky vyhlášené podle § 6 zákona č. 40/1956 Sb. se tímto prohlašují za přírodní památky (§ 36), pokud nebudou zařazeny do kategorie národních přírodních rezervací (§ 28), přírodních rezervací (§ 33) nebo národních přírodních památek (§ 35) Ministerstvem životního prostředí obecně závazným právním předpisem.

(9) Stromy a jejich skupiny vyhlášené podle § 6 zákona č. 40/1956 Sb. za chráněné přírodní výtvořy nebo chráněné přírodní památky se tímto prohlašují památnými stromy (§ 46).

(10) Národní parky a chráněné krajinné oblasti vyhlášené podle § 8 zákona č. 40/1956 Sb. jsou nadále chráněny jako národní parky (§ 15) a chráněné krajinné oblasti (§ 25).

(11) Oblasti klidu vyhlášené obecně závaznými právními předpisy okresních národních výborů⁴⁷) se tímto prohlašují za přírodní parky (§ 12).

(12) Dosavadní ochranu zvláště chráněného území, vyhlášeného podle dřívějších předpisů před účinností tohoto zákona ústředním orgánem státní správy, jež přešlo do kategorie přírodní rezervace nebo přírodní památka, může Ministerstvo životního prostředí zrušit obecně závazným právním předpisem v případě, kdy je na tomto území nově vyhlášeno zvláště chráněné území okresním úřadem, krajským úřadem, Agenturou nebo správou národního parku podle tohoto zákona, nebo za podmínek stanovených v § 45.

(13) Ustanovení § 4 odst. 2 a 3 a § 12 se nevztahují na činnosti konané v přímé souvislosti se správou státních hranic.^{47a}) Případné poškozování přírody z důvodu správy státních hranic v těchto případech nesmí překročit nezbytně nutnou míru.

(14) K zajištění přehledu o pozemcích v obvodu své působnosti pro účely ochrany přírody a pro vymezení zvláště chráněných území a jejich ochranných pásem jsou orgány ochrany přírody a organizační složka státu pověřená správou ústředního seznamu oprávněny využívat bezplatně údajů katastru nemovitostí.^{47b})

(15) Činnosti zakázané nebo omezené bližšími ochrannými podmínkami uvedenými v právních předpisech, kterými byly vyhlášeny národní parky, chráněné krajinné oblasti, státní přírodní rezervace, chráněné přírodní výtvořy, chráněné přírodní památky, chráněná naleziště, chráněné parky a zahrady a chráněné studijní plochy a jejich ochranná pásma podle zákona č. 40/1956 Sb., o státní ochraně přírody, se nadále považují za činnosti vázané na souhlas orgánu ochrany přírody podle § 44 odst. 3.

(16) V řízeních podle jiných právních předpisů, v nichž mohou být dotčeny zájmy chráněné

tímto zákonem, jsou orgány ochrany přírody dotčenými orgány.

(17) Zákazy vstupu a vjezdu stanovené tímto zákonem se nevztahují na pracovníky orgánů ochrany přírody a strážce ochrany přírody při plnění povinností plynoucích z tohoto zákona.

(18) Orgány ochrany přírody poskytují předběžné informace podle správního řádu^{47c}).

§ 90a

Působnosti stanovené krajskému úřadu, obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností, pověřenému obecnímu úřadu, obecnímu úřadu, magistrátům statutárních měst nebo úřadům městských částí hlavního města Prahy podle tohoto zákona jsou výkonem přenesené působnosti.

§ 91

Ustanovení přechodné

Státní správu lesního hospodářství nad vojenskými lesy⁴⁸⁾ na území Národního parku Šumava, u kterých již pominuly důvody jejich prohlášení za vojenské lesy, vykonává Správa národního parku Šumava v rozsahu podle § 78 odst. 4.

§ 92

Ustanovení zrušovací

Zrušují se:

1. Zákon č. 40/1956 Sb., o státní ochraně přírody, ve znění zákona ČNR č. 146/1971 Sb., zákona ČNR č. 137/1982 Sb., zákona ČNR č. 96/1977 Sb. a zákona ČNR č. 65/1986 Sb.,

2. § 2 odst. 1 písm. f) zákona ČNR č. 68/1990 Sb., o užívání státního znaku a státní vlajky České republiky,

3. § 3, § 5 odst. 1 a § 7 nařízení vlády České republiky č. 163/1991 Sb., kterým se zřizuje Národní park Šumava a stanoví podmínky jeho ochrany,

4. § 3, § 5 odst. 1 a § 7 nařízení vlády České republiky č. 164/1991 Sb., kterým se zřizuje Národní park Podyjí a stanoví podmínky jeho ochrany,

5. § 3, § 5 odst. 1 a § 7 nařízení vlády České republiky č. 165/1991 Sb., kterým se zřizuje Krkonošský národní park a stanoví podmínky jeho ochrany,

6. Vyhláška č. 142/1980 Sb., kterou se stanoví podrobnosti o ochraně stromů rostoucích mimo les, o postupu při výjimečném povolování jejich kácení a o způsobu využití dřevní hmoty těchto stromů,

7. Vyhláška č. 131/1957 Ú.l., o dobrovolných pracovnících státní ochrany přírody (konzervátorech a zpravodajích),

8. Vyhláška č. 228/1959 Ú.l. o evidenci chráněných částí přírody a o náhradě za majetkovou újmu vzniklou z omezení stanovených podmínkami ochrany.

§ 93

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. června 1992.

Burešová v.r.

Pithart v.r.

Příloha 1

Národní park České Švýcarsko

A. Předmět ochrany národního parku

Předmětem ochrany národního parku jsou přírodní ekosystémy vázané na část přírodovědecky nejhodnotnějšího území Labských pískovců. Předmětem ochrany jsou též evropsky významné druhy a typy evropských stanovišť, pro něž jsou na území národního parku vymezeny evropsky významné lokality.

B. Vymezení hranic národního parku

Hranice Národního parku České Švýcarsko vede od hraničního mezníku č. 14 ve Hřensku okrajem lesa nad křižovatkou silnic I/62 a III/25861 a dále okrajem lesa k dolnímu okraji parkoviště nad hotelem Klepáč. Zde přechází silnici Hřensko - Mezní Louka a po ní se vrací zpět do Hřenska k mostu na silnici Hřensko - Janov, po této silnici až k průseku elektrovedu pod Janovem, dále po průseku k cestě zvané Mühlweg, po ní k vodárně v Janově a odtud po okraji lesa jihovýchodním směrem až k elektrovedu za lokalitou Hájenky. Dále po tomto elektrovedu vlevo překračuje Kachní potok až na okraj lesa nad Divokou soutěskou. Po okraji lesa pokračuje vlevo kolem osady Kamenická Stráň, za níž se napojuje na silnici Kamenická Stráň - Růžová. Po této silnici jde až na odbočku žluté turistické cesty a po této turistické cestě pokračuje vlevo až k hranici Národní přírodní rezervace Růžák. Po západním a jižním svahu Růžovského vrchu sleduje hranici rezervace až k žluté turistické cestě, po které pokračuje vpravo na kraj lesa. Dále pak odbočuje vlevo a po kraji lesa vede k průseku elektrovedu nad soutokem Kamenice a Chřibské Kamenice. Po tomto průseku k říčce Kamenici, překračuje ji na pravý břeh, který sleduje po proudu, a po 700 metrech odbočuje vpravo vzhůru údolím (východním směrem) až k okraji lesa.

Zde uhýbá vlevo a po kraji lesa obchází lokalitu "Na Všemilské Planině" až k lesní cestě, po které odbočuje do údolí potoka Jetřichovické Bělé, po jejímž levém břehu jde proti proudu až k cestě, parcelní číslo 1039 v k. ú. Jetřichovice u Děčína, kde přechází potok a dále po hranici mezi parcelami číslo 1038/3 a 1038/1 v k. ú. Jetřichovice u Děčína, dále po hranici lesa obchází Starý mlýn a přechází na silnici III/25861 Jetřichovice - Vysoká Lípa. Pokračuje po ní směrem do Vysoké Lípy. V místě, kde silnice opouští les, přechází vlevo na kraj lesa a po něm obchází osadu Vysoká Lípa až k silnici do Zadních Jetřichovic, po ní směrem k Zadním Jetřichovicím až po křižovatku se Starou Českou silnicí. Po této silnici pokračuje směrem k obci Jetřichovice, a dále 60 metrů za křižovatkou se zpevněnou lesní cestou (k lokalitě "Na Bídě") doleva. Lesní cestou pokračuje do sedla a doleva po okraji lesa až k Jetřichovické ozdravovně. Za ní vede po okraji lesa a přes cestu Hatového dolu, po této cestě do Jetřichovic a vždy po okraji lesa k silnici Jetřichovice - Rynartice.

Po této silnici probíhá vzhůru až k elektrovodnímu průseku a jím do Rynartic. Vlevo po okraji lesa obchází Rynartice až na silnici Rynartice - Dolní Chřibská. Dále pokračuje po silnici III/25861 okolo domova pro seniory "Potoky" směrem do Dolní Chřibské. Krajem lesa odbočí vlevo k lesní asfaltové cestě pod Českým vrchem, po ní a dále okrajem lesa kolem Českého vrchu až k silnici III/2653 Dolní Chřibská - Doubice. Po této silnici pokračuje až k místu, kde silnice opouští les, před obcí Doubice odbočuje vlevo na kraj lesa a jím obchází západní okraj obce Doubice až na silnici Doubice - Kyjov.

Po této silnici pokračuje do Kyjova, po kraji lesa okolo Kyjovské přehrady a po Kyjovském potoku dolů ke Křinici, 100 metrů proti jejímu proudu, přes tok a okrajem lesa ke zpevněné lesní cestě vedoucí z jihu ke Kamennému vrchu a po této cestě směrem na Vlčí Horu. V místě, kde cesta opouští les, vede doleva okrajem lesa k Vlčímu potoku. Po pravém břehu Vlčího potoka pokračuje po proudu Vlčího potoka k cestě parcelní číslo 1584 v k. ú. Brtníky a po ní na Šternberk. Odtud vede vlevo po okraji lesa k cestě parcelní číslo 1577/1 v k. ú. Brtníky a po ní k Brtnickému potoku. Po levém břehu Brtnického potoka pokračuje proti proudu Brtnického potoka až k cestě parcelní číslo 464 v k. ú. Kopec, po ní a dále po cestě parcelní číslo 466 v k. ú. Kopec. Pak po cestě parcelní číslo 467/1 v k. ú. Kopec až k místu, kde se stýká s cestou parcelní číslo 278 v k. ú. Kopec. Odtud vede po hranici mezi parcelami číslo 366 a 390 v k. ú. Kopec, pak po hranici mezi parcelami číslo 366 a 381 v k. ú. Kopec, dále po hranici mezi parcelami číslo 368 a 381 v k. ú. Kopec a po hranici parcel číslo 368 a 390 v k. ú. Kopec. Poté se napojí na hranici katastrálních území Mikulášovice a Kopec. Po této hranici směřuje ke státní hranici k hraničnímu mezníku číslo 21 a odtud po státní hranici do Hřenska.

Poznámky

1. Pokud je hranice vedena po pozemních komunikacích a železničních tratích, hledí se na takové těleso pozemní komunikace nebo železniční trať, jako by leželo vně území národního parku.

2. Kopie katastrální mapy s podrobným zákresem hranic národního parku jsou uloženy v ústředním seznamu ochrany přírody vedeného Agenturou v Praze, která obraz hranic národního parku v digitální podobě zveřejňuje způsobem umožňujícím dálkový přístup.

C. Orientační grafické znázornění průběhu hranic Národního parku České Švýcarsko

Obrázek 123-217

Příloha 2

Krkonošský národní park a jeho ochranné pásmo

A. Předmět ochrany národního parku

Předmětem ochrany národního parku jsou přírodní ekosystémy vázané na přírodovědecky nejhodnotnější část horského celku Krkonoš. Předmětem ochrany jsou též evropsky významné druhy a typy evropských stanovišť, pro něž jsou na území národního parku vymezeny evropsky významné lokality.

B. Vymezení hranic národního parku

Hranice národního parku vede od bývalé celnice po východním okraji silnice 1. třídy E 10 na státní hranici s Polskem k manipulační ploše (asi 0,5 km severně od Harrachova), ze které odbočuje po svážnici k říčce Kamenici. Odtud proti proudu Kamenice po levém břehu až po odvozní cestu (Terex - Janouškova cesta); po této cestě přes Jakšín k potoku Bílá voda. Po pravém břehu Bílé vody k asfaltové turistické cestě (Harrachova cesta) a po ní ke křižovatce turistických cest u Mumlavského vodopádu. Odtud po žlutě značené turistické cestě přes Ptačinec na Rýžoviště - zde po hranici enklávy a lesních porostů, dále po vnějším okraji sjezdovky k horní hranici vleku, odtud dál po hranici lesa kolem celého Rýžoviště až k turistické sjezdovce po jejím východním okraji na Čertovu horu, odtud na západ průsekem rozvodí (po hřebeni, mezi severně položenými lesními odděleními 268 a 269 a jižně položenými odděleními 270 a 271) k Mumlavě. Po pravém břehu Mumlavy k soutoku s Jizerou, odtud po pravém břehu Jizery proti toku asi 400 m, kde se odděluje na místní asfaltovou komunikaci, po které pokračuje až k Tesařovskému potoku. Dále hranice národního parku pokračuje proti toku po levém břehu asi 1,8 km až na asfaltovou místní komunikaci, po ní na západ asi 150 m a dál na jih po hranici lesních a lučních porostů okolo vrchu Hvězda až po asfaltovou komunikaci z Příchovic (žlutě značená turistická cesta) a po ní asi 2 km přes Bílou skálu až na křižovatku s místní asfaltovou

komunikací v Pasekách nad Jizerou. Po této cestě přes Paseky nad Jizerou severovýchodním směrem a pak jižně okolo kostela až ke křižovatce s "Planýrkou", a po ní (modře značená turistická cesta) přibližně k severu až k potoku Havírna, po jeho pravém břehu dolů k můstku a odtud po místní komunikaci přes Jizeru do Vilémova, Vilémovem po asfaltové cestě ke křižovatce se žlutě značenou turistickou cestou a po této cestě na Studenov, zde od chaty Spolana pokračuje po modře značené turistické cestě (Janova cesta) k Ručičkám, dál po modré přes Hoření Domky k odbočce žlutě značené asfaltové cesty na Dvoračky (asi 1,5 km od Ručiček), kde tato cesta z Dvoraček již jako neznačená pokračuje na jihozápad k chatě Světlanka, dál až na konec lesa, kde hranice uhýbá na jih a je vedena po rozhraní lesních a lučních porostů přes Huťský potok až na místní komunikaci směřující Rokytnelem na jihozápad k silnici 2. třídy č. 294 (Rokytnice nad Jizerou - Rezek), z této silnice asi po 50 m odbočuje na jih na další místní komunikaci, která se asi po 350 m opět napojuje na tuto silnici, po ní pokračuje až k odbočce do Františkova. Po františkovské silnici je hranice vedena až na státní silnici 1. třídy E 14, kde proti ústí Františkovského potoka překračuje Jizeru na pravý břeh. Po pravém břehu Jizery pokračuje přes Hradsko až k ústí potoka Zabylý, proti jeho toku po levém břehu stoupá 1,2 km až k místní komunikaci, po které vede asi 80 m na sever, kde se lomí na jihovýchod a vede asi 330 m po hranici katastru Jestřábí v Krkonoších a Poniklá, napojuje se na místní komunikaci, po které vede nad osadou Zabylý asi 200 m severovýchodně a po asfaltové cestě pokračuje nejprve severozápadním a pak severovýchodním směrem ke Stromkovicím v délce asi 1,1 km. Zde hranice vede po kamenité, výrazné mezi, porostlé vzrostlými stromy (ostatní plochy, pozemkové parcely č. 618, 617, 610, 607, 604, 603 a 595 v katastrálním území Jestřábí v Krkonoších) nejprve mezi lesními porosty severně a lučními jižně a pak mezi loukami asi 550 m až ke křižovatce místních komunikací na Daňkově vrchu. Po asfaltové komunikaci pokračuje odtud směrem na jihovýchod až východ, kde se po 1,3 km napojuje na silnici 3. třídy č. 28623 a pak 28620, po jejímž východním okraji pokračuje už z Jestřábí v Krkonoších přes Roudnici až ke křižovatce se silnicí 2. třídy č. 286, po ní vede asi 0,5 km na sever, kde u mostu přes Jizerku navazuje na levý břeh potoka Cedron a proti jeho toku pokračuje do Horních Štěpanic - Prakovic, kde pokračuje proti směru toku pravostranného přítoku Cedronu až k silnici 3. třídy č. 28626 a po ní na sever asi 1,2 km do Štěpanické Lhoty, kde odbočuje na západ po místní komunikaci, až se napojí na asfaltovou červeně značenou turistickou cestu, po které pokračuje severozápadně Beneckem pod Jindrovou skálou až k hranici lesních porostů (asi po 2 km od Poustky), po této hranici lesních porostů (severně silnice 3. třídy č. 28626) až k místní asfaltové komunikaci (žlutě značená turistická cesta) směřující jihozápadně na silnici 3. třídy č. 28626, po ní až na Křížovky, kde odbočuje po místní komunikaci přes Podžalí.

V Podžalí vybočuje hranice přibližně západním směrem po vnějším kraji turistické sjezdovky na Přední Žalý a vrací se po severním okraji druhé sjezdovky na výše uvedenou komunikaci, po které pokračuje až k Šindelové strouze. Po pravém břehu vede dolů do Herlíkovic, zde asi 80 m po místní komunikaci na severozápad k pravému břehu Labe, po němž proti směru toku až k jezu, přes který vede hranice na silnici 2. třídy č. 295 a po východním kraji této silnice pokračuje asi 1 km na jih, kde odbočuje po náhonu k bývalé továrně a asi po 250 m opět odbočuje, tentokrát po hranici lesních a lučních porostů přibližně na východ až na místní asfaltovou komunikaci (červeně značená turistická cesta, zvaná Kamenná cesta), ke Strážnému. Asi po 0,7 km navazuje na silnici 3. třídy č. 2956, po které vede do Strážného. Zde odbočuje asi po 350 m na východjihovýchod po místní asfaltové komunikaci (žlutě značená turistická cesta) na enklávu Vápenice, kde se stáčí směrem severovýchodním po katastrální správní hranici obce Dolní Dvůr přes Klínový potok, Luisino údolí a dále po spodní hranici lesa nad zástavbou Dolního Dvora pokračuje přes údolí Kotelského potoka až do Hádku. Přechází Zlatý potok a dále vede po správní katastrální hranici Dolního Dvora až k Bönischovým Boudám; pokračuje kolem enklávy těchto bud a odtud opět po spodní hranici lesa do údolí Černého Dolu. Zde odbočuje směrem severním po asfaltové lesní cestě až k hájovně, kde se stáčí zpět k jihu a po druhé straně údolí po spodní hranici lesa až nad městys Černý Důl; dále sleduje spodní hranici lesa směrem východním až ke státní silnici 2. třídy č. 297. Po její levé straně pokračuje k Hoffmanovým Boudám, za kterými odbočuje vlevo po asfaltové lesní cestě až nad Janské Lázně. Odtud po spodní hranici lesa a dále po cestě vedoucí podél Modrokamenné boudy pokračuje až na okraj lesa nad místní částí Dolní Maršov. Odtud po spodním okraji lesa nad obcí Horní Maršov do údolí Temného Dolu, kde se stáčí severozápadním směrem podél řeky Úpy až ke stavidlu vodního náhonu. Podél tohoto náhonu přechází přes státní silnici 2. třídy č. 296 na druhou stranu údolí a po

spodní hranici lesa nad zastavěnou částí obce až do údolí Albeřického potoka; z vrstevnice 620 m dále po hranici katastrální parcely Horní Maršov 530 pokračuje přes silnici vedoucí od Dolních Lysečín na protější svah. Opět po spodní hranici lesa na Mílův kopec (kóta 709,2), kde přechází po katastrální hranici - Dolní Lysečiny č. 153 zemědělskou půdu a dále po spodní hranici lesa směrem jižním nad horní zástavbou Horního Maršova až po k. ú. Maršov II, kde se hranice prudce stáčí do svahu směrem východním podél lesa až k vrstevnici 740 m n. m. Odtud pokračuje k jihu až na lesní asfaltovou cestu nad Sluneční strání, po které vede dále do Antonínova údolí a podél Sejfského potoka až k hájovně. Od ní se prudce stáčí směrem severním a podél lesní silnice přes Zlatý potok pokračuje směrem východním; v nadmořské výšce 600 - 640 m obchází Sklenářovický vrch směrem severním a dále po stejné cestě stoupá do nadmořské výšky 760 m, kde vychází z lesních porostů nad Vernířovicemi. Pokračuje stále směrem severním po spodní hranici lesa, sestupuje podél sjezdovky do Prkenného Dolu, překračuje Sněžný potok a pokračuje po spodní hranici lesního výběžku pod silnici; pod Žacléřským zámekem se vrací zpět na komunikaci 2. třídy č. 300 a dále po spodní hranici lesa na západním okraji Žacléře a místní části Bobr až ke státní hranici mezi ČR a Polskem. Odtud pokračuje západním směrem souběžně se státní hranicí s Polskem až k výchozímu bodu hranice u bývalé celnice u východního okraje silnice 1. třídy E 10.

Poznámky

1. Pokud je hranice vedena po pozemních komunikacích a železničních tratích, hledí se na takové těleso pozemní komunikace nebo železniční trati, jako by leželo vně území národního parku.

2. Kopie katastrální mapy s podrobným zákresem hranic národního parku je uložena v ústředním seznamu ochrany přírody vedeného Agenturou v Praze, která obraz hranic národního parku v digitální podobě zveřejňuje způsobem umožňujícím dálkový přístup.

C. Vymezení hranic ochranného pásma národního parku

Hranice ochranného pásma na západě začíná u bývalé celnice a po státní hranici s Polskem pokračuje až k Jizeře. Po pravém břehu ve směru toku vede až pod průmyslový areál (závod DEVRO) v Kořenově, kde napojením na místní komunikaci navazuje na hranici národního parku. Znovu začíná hranice ochranného pásma na křižovatce místních asfaltových komunikací v Pasekách nad Jizerou u hranice národního parku. Je vedena po žlutě značené asfaltové turistické cestě směrem na jih až k silnici 2. třídy č. 290, po jejímž východním okraji pokračuje až na křižovatku ve Sklenařicích, odkud vede po silnici 3. třídy č. 29058 (severní okraj) až do Jablonce nad Jizerou. Zde pokračuje po východním okraji silnice E 14 až k železničnímu přejezdu a po železniční trati na pravý břeh Jizery; po něm až k vtoku Františkovského potoka z levé strany, kde navazuje na hranici KRNAP. Dále hranice ochranného pásma začíná u hranice KRNAP na pravém břehu Jizery v Maříkově proti vtoku potoka Zabylý, po Jizeře pokračuje až do Sytové po soutok s Jizerkou. Pokračuje po pravém břehu Jizerky až do Hrabačova po soutok s potokem Hatina. Po pravém břehu tohoto potoka až k můstku na silnici 1. třídy E 14, kde hranice přechází na severní krajnici vozovky a po ní pokračuje až k Vrchlabí, kde je vedena po obchvatu k silnici u Tesly, kde pokračuje po hranicích intravilánu města Vrchlabí na sever, stáčí se na jih a na východní straně města odbočuje po místní komunikaci k "Finančníku", která se napojuje na silnici 1. třídy E 14. Dále pokračuje stále po levé straně této státní silnice směrem východním přes místní části Prostřední Lánov a Čistou, kde se podél komunikace stáčí směrem jihovýchodním do obce Rudník. Z této obce pokračuje dále severovýchodně přes místní části Javorník a Hertvíkovice až do Mladých Buků, kde přestává sledovat komunikaci 1. třídy E 14 na křižovatce silnic z Hertvíkovic, Trutnova a Svobody nad Úpou přechází tuto křižovatku na levou stranu železniční tratě Svoboda nad Úpou - Trutnov. Tu potom sleduje až za železniční stanicí Kalná Voda na železniční přejezd s komunikací 2. třídy č. 300. Po levé straně této komunikace pokračuje od železničního přejezdu směrem severním přes místní část Babí až do Prkenného Dolu, kde se napojuje na hranici KRNAP.

Centra cestovního a turistického ruchu jsou zařazena do ochranného pásma. Hranice mezi ochranným pásmem a národním parkem probíhají v jednotlivých centrech následovně:

Špindlerův Mlýn

Hranice je vedena po silničce na koruně přehrady (údolní nádrž Labská), dál se napojuje na silnici 2. třídy 295, z níž asi po 50 m se odpojuje na starou silnici. Zde odbočuje po výrazné lesní cestě na západ, na jižní okraj enklávy Labská, kde se napojuje na asfaltovou komunikaci ("plynovod"), po níž vede asi 0,5 km na severozápad až k potoku, po jehož levém břehu stoupá proti proudu rovněž asi 0,5 km, až se napojí na lesní asfaltovou cestu. Po ní pokračuje asi 0,7 km severovýchodně k vnějšímu okraji turistické sjezdovky, po něm k horní stanici vleku a po trase vleku dolů zpět na cestu, která vede po rozhraní lesních a lučních porostů na enklávě Labská a po 200 m pokračuje lesem, kde se napojuje na zeleně značenou turistickou cestu, po které vede až na Bedřichov. Dále pokračuje po svážnici asi 1 km směrem severovýchodním až k jihozápadnímu kraji sjezdovky na Medvědin. Po této sjezdovce vede nahoru k horní stanici lanovky, kde se stáčí po severovýchodním kraji druhé sjezdovky dolů a napojuje se na turistickou asfaltovou modře značenou cestu k Dívčím lávkám, kde přechází po můstku Labe a před boudou Myslivna odbočuje po severním kraji asfaltové silnice (vedoucí ke Špindlerově boudě), z níž se stáčí na jih po žlutě značené turistické cestě do Špindlerova Mlýna. Z této cesty hranice odbočuje za Bílým Labem lesním průsekem jihovýchodně orientovaným na žlutě značenou turistickou cestu (Dřevařská). Po ní vede hranice k východnímu okraji Špindlerova Mlýna, kde odbočuje po asfaltové komunikaci na jihovýchod nad enklávu Svatý Petr; asi po 400 m se napojuje na svážnici nad Svatým Petrem. Z této po 1,1 km schází přímo na jih výraznou terénní depresí nejprve lesem a pak enklávou Svatý Petr až na dolní místní komunikaci, po ní pokračuje na východ asi 180 m, kde po napojení na další místní komunikaci pokračuje na západ asi 900 m až k můstku přes Dolský potok. Po pravém břehu stoupá nahoru k dolní svážnici, po které směrem na západ po 250 m navazuje na východní okraj turistické sjezdovky. Po kraji sjezdovky směřuje nahoru k horní stanici lanovky, zde se stáčí po západním okraji další turistické sjezdovky přes Plán a Hromovku, kde se napojuje na lesní cestu. Po této cestě pokračuje až k hranici k. ú. Špindlerův Mlýn a Labská. Po této hranici směřuje dolů k účelové asfaltové komunikaci u přehrady, po které je okruh uzavřen na koruně přehrady.

Vítkovice

Hranice je vedena po pravém břehu Jizerky od mostu na silnici 2. třídy č. 294 směrem na jih v úseku dlouhém asi 1,1 km, kde přechází na levý břeh na rozhraní lesních a lučních porostů a dál na silnici č. 286, z níž odbočuje na jihovýchod po hranici lesa až k Hamerskému potoku. Po pravém břehu potoka se vrací na východní kraj silnice, z ní po můstku přes Jizerku přechází směrem jihovýchodním na místní komunikaci a náhon za továrnou Seba a znovu přechází přes Jizerku na silnici.

Asi po 100 m odbočuje na severozápad po hranici katastrálních území Vítkovice v Krkonoších a Křížlice a Vítkovice v Krkonoších a Jestřábí v Krkonoších až na místní asfaltovou komunikaci. Po té pokračuje Roudnickými Pasekami na severozápad až na křižovatku asfaltových cest západně od Aldrova. Odtud vede severně po asfaltové komunikaci Vítkovicemi (část je žlutě značená turistická cesta), až se napojí na silnici č. 294; po ní pokračuje asi 200 m a odbočí na východ na účelovou komunikaci. Od ní pokračuje jihovýchodně a dále po severovýchodní hranici lesních a lučních porostů až na silnici č. 294, po které vede na sever až k můstku přes Jizerku.

Pec pod Sněžkou a Velká Úpa

Hranice města Pec pod Sněžkou a části města Velká Úpa s KRNAP jsou vymezeny následovně:

Z údolí Úpy je vlevo hranice vedena podél lesa příkře do svahu na enklávě Vavřincova dolu až k místní komunikaci, po které pokračuje severním směrem nad zástavbou Velké Úpy do Javořího dolu; překračuje Javoří potok a po spodní hranici lesa směrem severozápadním pokračuje až k cestě, která tvoří hranici a vede na enklávu Stráž. Dále podle sjezdovky na Velké Pasece navazuje směrem

jihozápadním na lyžařskou cestu na Vysoký Svah. Pokračuje podél této enklávy až k Pražské boudě, za kterou se prudce stáčí k západu a po správní katastrální hranici Pece pod Sněžkou a dále po cestě a hranici enklávy sestupuje do Vlčího Dolu, kde po překročení Vlčího potoka pokračuje po asfaltové komunikaci, podél trasy vleku a obchází enklávu Hnědého Vrchu. Odtud po místní komunikaci schází do údolí Zeleného potoka a po spodní hranici lesa nad zástavbou Malé a Velké Pláně klesá do údolí Úpy.

Pokračuje po cestě vedoucí do Obřího dolu a za silniční odbočkou přechází řeku Úpu a po jejím levém břehu za retenční nádrží sleduje spodní hranici lesa; přetíná lanovku na Portášovy Boudy a dále vede až na Janovy Boudy. Odtud sestupuje po cestě a hranici parcel kolem kaple na okraji lesa na enklávu Přední Výsluní a po spodní hranici lesa dále až k řece Úpě, kde končí.

D. Orientační grafické znázornění průběhu hranic Krkonošského národního parku

Obrázek 123-217

Příloha 3

Národní park Podyjí a jeho ochranné pásmo

A. Předmět ochrany národního parku

Předmětem ochrany národního parku jsou přírodní ekosystémy vázané na nejcennější část údolí Dyje a jejích přítoků, s výrazným fenoménem průlomového říčního údolí a vrcholového plató, včetně unikátních skalních tvarů. Předmětem ochrany jsou též evropsky významné druhy a typy evropských stanovišť, pro něž jsou na území národního parku vymezeny evropsky významné lokality.

B. Vymezení hranic národního parku

Na západě začíná hranice národního parku Podyjí na státní hranici mezi ČR a Rakouskem jihovýchodně od obce Podmyče. Probíhá po hranici lesa směrem severním, za kótou 456 pokračuje východním směrem, po 500 m se lomí na sever a pokračuje po hranici luk a západního břehu rybníku Jejkal až na místní účelovou komunikaci. Odtud probíhá dále na sever po hranici lesního komplexu přes kótu 429, až ke státní silnici Podmyče-Vranov n. D. Dále pokračuje po hranici lesa ležícího východně od popsané státní silnice přes kótu 424 zpět ke státní silnici. Po jejím jižním okraji pokračuje cca 300 m východním směrem. Pak se stáčí k jihu a dnem bezejmenné strže v lese se dostává do Felicína údolí, pokračuje asi 150 m po vodoteči ve směru proudu a poté stoupá po hranici lesa a následně po místní komunikaci u hájovny až na státní silnici Podmyče-Vranov n. D. před bránu zámku (kóta 389). Odtud spadá směrem severním po úbočí až k pravému břehu řeky Dyje, po němž pokračuje ve směru toku. Asi po 450 m začíná kopírovat hranici intravilánu Vranova n. D. - místní části Benátky. Za obcí se stáčí opět k Dyji, po jezu přechází na levý břeh řeky, po němž pokračuje až na východní okraj intravilánu Vranova n. D. - místní části Zadní Hamry. Zde se stáčí západním směrem, probíhá po hranici intravilánu a lesa a u jezu pokračuje po severním okraji silnice vedoucí po levém břehu Dyje k Vranovu n. D. Za skalním útvarem Hamerské vrásky pokračuje západním směrem po hranici intravilánu a lesa až ke státní silnici Vranov n. D. - Lesná. Zde se otáčí východním směrem, kopíruje z východní strany serpentiny uvedené státní silnice, po jejímž jižním okraji pokračuje. Míjí obec Onšov, ležící severně a asi po 600 m za křižovatkou s komunikací vedoucí k objektům živočišné výroby zemědělského družstva v Onšově, 200 m jižně od kóty 460, se stáčí směrem jižním k lesu. Probíhá směrem východním po hranici lesa přes kótu 471 (přičemž zahrnuje i hájenku a pozemky v jejím okolí) k jižnímu okraji obce Lesná. Odtud pokračuje jihovýchodním směrem po pravém břehu Klaperova potoka, přechází po hrázi rybníka pod Lesnou a pokračuje po hranici lesních pozemků. V jihovýchodním směru lemuje lesní komplex, přechází státní silnici Horní Břečkov-Čížov a pokračuje po hranici lesa severně od rybníka zvaného Čížovský nový. Z cípu lesa probíhá asi 200 m po poli severovýchodním směrem, sledujíc vrstevnici 420, až k severnímu cípu lesa v trati Brychtova březinka. Odtud pokračuje opět po hranici lesa severovýchodním směrem, míjí pravý břeh bývalé vodní nádrže pod Horním Břečkovem a po hranici lesa se dostává na jižní okraj obce. Zde se otáčí v

jižním směru a kopíruje lesní hranici až ke kótě 422 v místní trati U kapličky. Zde se dostává do kontaktu s pevnou komunikací (Přímá cesta), po jejímž jižním okraji probíhá v jihovýchodním směru k Lukovu. Asi 100 m před obcí se lomí v jižním směru a z křižovatky cest s asfaltovým povrchem pokračuje po západním okraji vojenské účelové komunikace, která dříve lemovala ženijně-technické zařízení ostrahy státních hranic. Od jihozápadního okraje Nové Vsi (místní části Lukova) sleduje hranice v jihovýchodním směru jižní okraj zmíněné účelové komunikace až k lokalitě Příčky, kde opět pokračuje po hranici lesa. Stáčí se směrem severním a přes kótu 406 prochází po hranici lesních pozemků. Asi 150 m jižně od kóty 430 Koží vrch se lomí jihovýchodním směrem, sleduje hranici lesa přes kótu 410 a posléze spadá úbočím do údolí Žlebského potoka. Odtud pokračuje proti proudu této vodoteče po jejím pravém břehu k jižnímu okraji obce Podmolí. Zde se lomí k jihu a po hranici lesa, a dále po místní komunikaci p.p.č. 1581 míjí lokalitu Nivky, otáčí se k východu a po hranici lesa pokračuje přes kóty 416 a 385 k místní trati Mašovické nivky. Zde se lomí severním směrem, přes kótu 374 se dostává po lesní hranici až na státní silnici Mašovice-Znojmo-Hradiště. Tuto komunikaci sleduje po jižním okraji východním směrem až na kótu 349, kde se odklání jihozápadním směrem k Mašovickému potoku, přičemž sleduje hranici lesa. Pod hájenkou kopíruje levý břeh vodoteče a levý břeh rybníku. Zde začíná opět sledovat lesní hranici, v místní trati Ovčákův kopec se otáčí jihovýchodním směrem a po hranici lesního komplexu přes kótu 341 směřuje k Hradišti. Asi 100 m jižně od kóty 341 prochází hranice po severním okraji cesty na rozhraní sadu a pole směrem jihovýchodním až na kótu 300 v lokalitě Hradištské terasy. Odtud sleduje severovýchodním směrem východní okraj účelové komunikace a přes kótu 298 se dostává do údolí Pivovarského potoka. Zde se lomí v jihovýchodním směru a pokračuje po hraně svahu, přibližně na úrovni vrstevnice 310, lemuje intravilán místní části Znojmo-Hradiště včetně přilehlých pozemků zahrad. U kaple sv. Eliáše se hranice prudce lomí k severu a asi po 170 m se napojuje na komunikaci pro pěší, která vede do údolí Gránice (Křížová cesta). Odtud pokračuje po levém břehu potoka Gránice ve směru toku až na místní komunikaci před areál podniku Povodí Moravy, prochází po pozemku tohoto areálu na levý okraj přehradní hráze vodní nádrže Znojmo, přechází po koruně hráze na pravý břeh a odtud pokračuje po hranici lesa nejprve směrem východním, asi po 200 m se hranice stočí a pokračuje stále po hranici lesa směrem západním a jihozápadním. Po 350 m se lomí v jihovýchodním směru, přičemž sleduje hranici zahrad až k bezejmenné strži, jejímž dnem v délce asi 200 m severovýchodním směrem pokračuje. Po té se otáčí v jihovýchodním až jižním směru, sleduje hranice zahrádkářské osady Kraví hora a přes kótu 281 po účelové komunikaci, která tvoří zároveň hranici vřesoviště Kraví hora. U křižovatky účelových komunikací na konci zahrádkářské kolonie se od této komunikace odděluje a kopíruje její průběh jižním směrem na rozhraní zemědělských pozemků a ostatní plochy. Dále pokračuje jihozápadním směrem po hranici lesa a vinic, popř. zahrad, až na křižovatku účelových komunikací na severním okraji obce Konice. Zde se odklání na severozápad a po 70 m na jihozápad, jde po severovýchodním okraji hřiště a po hranici lesa, asi 115 m jižně pod obcí se lomí jihovýchodním směrem, obchází terasy bývalých sadů a po severozápadním okraji místní komunikace se vrací zpět k silnici II. třídy Konice-Popice. Asi po 35 m na křižovatce s místní komunikací přechází státní silnici Konice-Popice a pokračuje po hranici intravilánu cca 100 m jihovýchodním směrem. Otáčí se v jižním směru a podél hranic vinohradů a polí lemuje lokality Na skaliskách a Popický vrch. Asi 200 m jižně od kóty 313 se lomí k západu, prochází 250 m po východním okraji státní silnice směrem na Konice, od které se odklání v severozápadním směru a sleduje severní hranici vinohradu. Dále kopíruje okraj lesa, přičemž se otáčí k jihu a opětovně pokračuje po západním okraji vinice, překonává cestu - účelovou komunikaci z Popic na Seasfieldův kámen a dále kopíruje okraj vinice až na kótu 300 - místní trať V hájku. Zde se lomí východním směrem, sleduje účelovou komunikaci do Popic. Asi 100 m jižně od Farského rybníka v Popicích se hranice lomí, sleduje část intravilánu obce a posléze pokračuje po účelové komunikaci oddělující plochy vřesovišť a zahrad jihozápadním směrem k Havraníkům. Pokračuje po účelové komunikaci podél višňového sadu, míjí severozápadní okraj obce Havraníky a za kótou 322 lemuje severozápadní okraj komplexu luk, pastvin a vinic, které přímo sousedí s územím Havranického vřesoviště. Asi 400 m jižně od kóty 339 se lomí směrem severozápadním, sleduje východní okraj komunikace s asfaltovým povrchem k Papírně, ze které asi 300 m od kóty 296 odbočuje doleva a sleduje západní hranici parcel č. 19426 a 19429. Poté se lomí k jihozápadu a sleduje severozápadní hranici vinohradu. Od kóty 315 pokračuje po hranici lesa až na místní komunikaci (tzv. Fládnická cesta) na kótu 304. Prochází 250 m po této komunikaci směrem severozápadním a po té kopíruje hranici lesa v místní trati Hatě. Jižním směrem přechází zmíněnou

komunikaci, po hranici lesních pozemků lemuje Dlouhý vrch a v jižním směru, stále po hranici lesního komplexu, nasedá asi 150 m jihovýchodně od kóty 354 Hrabčí hora na státní hranici s Rakouskem. Odtud pokračuje totožně se státní hranicí severozápadním směrem k obci Podmyče. Intravilán sídla Čížov a areál zemědělského družstva neleží v národním parku, mají statut ochranného pásma.

Intravilánem se rozumí zastavěná část obce vymezená k 1. 9. 1966 a vyznačená v mapách evidence nemovitostí [viz § 2 odst. 1 písm. d) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon)].

Poznámky

1. Pokud je hranice vedena po pozemních komunikacích a železničních tratích, hledí se na takové těleso pozemní komunikace nebo železniční tratě, jako by leželo vně území národního parku.

2. Kopie katastrální mapy s podrobným zákresem hranic národního parku je uložena v ústředním seznamu ochrany přírody vedeného Agenturou v Praze, která obraz hranic národního parku v digitální podobě zveřejňuje způsobem umožňujícím dálkový přístup.

C. Vymezení hranic ochranného pásma národního parku

Na západě začíná hranice ochranného pásma národního parku Podyjí na státní hranici mezi ČR a Rakouskem jihovýchodně od obce Podmyče. Probíhá po polní cestě státní hranice - Podmyče. Z křižovatky se státní silnicí Podmyče-Vranov n. D. pokračuje hranice po severním okraji této silnice ve směru Vranov n. D. Před areálem statku poblíž státního zámku Vranov se hranice lomí k severu, prochází po hranici areálu a opětovně se přimyká ke státní silnici, po jejímž západním okraji prochází do obce. Na začátku zastavěného území místní části Vranova n. D.-Zátiší sleduje hranici lesa. Takto prochází Junáckým údolím, přetíná státní silnici Vranov n. D.-Lančov, kopíruje lesní pozemky tvořící břehy vodní nádrže Vranov, prochází přes těleso hráze vodní nádrže Vranov (hráz je součástí ochranného pásma). Odtud sleduje severní hranici parcel p. č. 207/25, 201/89, 201/91 a 201/126 v k. ú. Onšov a dále pokračuje jižním a východním směrem po hranici lesa až k západnímu okraji obce Onšov. Tuto obec obchází po severním okraji zastavěného území a zastavitelných ploch, pokračuje po severním okraji areálu živočišné výroby, za kterým se napojuje na státní silnici Onšov-Šumná. Po severním okraji této silnice pokračuje severovýchodním směrem až na křižovatku se silnicí Lesná-Šumná. Odtud pokračuje po východním okraji státní silnice směr Lesná, lemuje východní okraj zastavěného území a zastavitelných ploch obce a za hřbitovem v Lesné pokračuje po severovýchodním okraji státní silnice Lesná-Horní Břečkov. Hranice ze severní a východní strany sleduje zastavěné území a zastavitelné plochy obce Horní Břečkov a zahrnuje i farmu ZD. Poblíž hřbitova nasedá na státní silnici Horní Břečkov-Lukov, sleduje její východní okraj až k obci Lukov, kde pokračuje po hranici zastavěného území a zastavitelných ploch k východu a od křižovatky se státní silnicí na Bezkov pokračuje po severním okraji státní silnice vedoucí z Lukova do Podmolí. Zde sleduje severní hranici zastavěného území a zastavitelných ploch obce a posléze pokračuje po severním okraji státní silnice Podmolí-Mašovice. Na křižovatce se státní silnicí na Bezkov se lomí k severu, pokračuje po severní linii zastavěného území a zastavitelných ploch Mašovic a za obcí opět sleduje severní okraj státní silnice Mašovice-Znojmo-Hradiště. Pokračuje po severozápadní hranici jejího zastavěného území a zastavitelných ploch a dále po západním okraji státní silnice směrem do Znojma. U silničního mostku přes Gránický potok se hranice ostře lomí směrem jihovýchodním a ve směru toku sleduje levý břeh zmíněné vodoteče, který sleduje téměř až k ústí do Dyje - na komunikaci před areál podniku Povodí Moravy (v průběhu několika set metrů je v Gránickém údolí hranice ochranného pásma totožná s hranicí národního parku). Hranice ochranného pásma dále pokračuje jihovýchodním směrem po jihozápadním okraji komunikace vedoucí po levém břehu řeky Dyje. V místě, kde se komunikace stáčí do serpentín směrem k náměstí Republiky, přechází hranice na komunikaci pro pěší, která pokračuje po břehu řeky. U železničního viaduktu trati Znojmo-Šatov přechází hranice na linii tohoto viaduktu na pravý břeh Dyje a pokračuje středem tělesa železniční trati směrem na Šatov až k železniční zastávce Znojmo-Nový Šaldorf. Zde se lomí k západu a sleduje jižní a východní okraj státní silnice Znojmo-Havraníky. Z této komunikace se před obcí na kótě 280 odklání

jižním směrem, sleduje linii pozemků areálu živočišné výroby a jižní části zastavěného území a zastavitelných ploch sídla a v jihozápadní části obce opět začíná sledovat jižní okraj státní silnice na Hnanice. Je totožná s jižním okrajem silničního pozemku, před Hnanicemi se odklání a z východní strany sleduje hranici zastavěného území a zastavitelných ploch obce. Dále pokračuje po východním okraji státní silnice Hnanice-státní hranice až k areálu bývalé celnice, který obchází ze západní strany, a podél státní hranice vede až k hranici národního parku, kde končí. Do ochranného pásma patří dále intravilán obce Čížov a areál zdejšího zemědělského družstva.

Zastavěné území a zastavitelné plochy - rozumí se pojem dle § 2 odst. 1 písm. d) a písm. j) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) k datu účinnosti novely zákona č. 114/1992 Sb.

Poznámky

1. Pokud je hranice vedena po pozemních komunikacích a železničních tratích, hledí se na takové těleso pozemní komunikace nebo železniční trať, jako by leželo vně území ochranného pásma národního parku.

2. Kopie katastrální mapy s podrobným zákresem hranic ochranného pásma národního parku je uložena v ústředním seznamu ochrany přírody vedeného Agenturou v Praze, která obraz hranic ochranného pásma národního parku v digitální podobě zveřejňuje způsobem umožňujícím dálkový přístup.

D. Orientační grafické znázornění průběhu hranic Národního parku Podyjí a jeho ochranného pásma

Obrázek 123-217

Příloha 4

Národní park Šumava

A. Předmět ochrany národního parku

Předmětem ochrany národního parku jsou přírodní ekosystémy vázané na přírodovědecky nejhodnotnější část horského celku Šumavy. Předmětem ochrany jsou též evropsky významné druhy a typy evropských stanovišť, pro něž jsou na území národního parku vymezeny evropsky významné lokality.

B. Vymezení hranic národního parku

Vnitrozemská hranice národního parku vychází od státní hranice u mezníku 4/11 po cestě ve Ferdinandovském údolí a v Debrníku se stáčí k rozcestí u kóty 804. Dále pokračuje severovýchodním směrem po okraji lesa a po lesních cestách přes kóty 933 a 923 k mostu přes potok, vrací se na kótu 882 a na kótě 828 vyústí na silnici Železná Ruda - Klatovy, kterou sleduje až na rozcestí Starý Bruňst. Zde odbočuje po silnici na Zhůří a dále přes křižovatku silnic nad Keplí probíhá po zpevněné cestě na Poustku, Busíl a ke Schöpfrovu dvoru. Zde odbočuje na lesní cestu na Karlov a na Dobrou Vodu. Z Dobré Vody pokračuje po lesní silnici na Velký Babylon a odtud po lesní cestě přes Klášterský mlýn do Rejštejna. Z Rejštejna probíhá hranice národního parku po říčce Losenici až k odbočce na Červenou, po této odbočce do Červené a odtud po lesních cestách přes kótu 844 obchází rezervaci Obří zámek. U mostu pod Popelnou se vrací na Losenici a probíhá po ní až na Zlatou studni. Odtud po lesní cestě na kótu 1141 a dále až na silnici Kvilda - Vimperk, po této silnici pokračuje několik set metrů k severu a odbočuje na lesní cestu pod vrcholem Přílby; od kóty 1131 sleduje okraj lesa až ke kótě 955 pod Novými Hutěmi, kde se napojuje na silnici Nové Hutě - Borová Lada. Přes Borová Lada odbočuje na silnici do Horní Vltavice a probíhá po ní až k mostu přes Vltavu na Polce. Z

Polky vede hranice národního parku přes brod a kóty 933 a 842 po zpevněné lesní cestě do Strážného, odtud po silnici na Hliniště, kde přechází na říčku Řasnici a po ní pokračuje až k soutoku s Vltavou. Dále probíhá po Vltavě až k železničnímu přejezdu u Velké Nivy. Odtud je hranice vedena po železniční trati k Volarům, přechází na Luční potok, po něm obchází Volary a v místě překřížení Volarského potoka se silnicí se napojuje na silnici Volary - Želnavu, po níž probíhá až do Želnavy a pokračuje stále po silnici do Bělé a Nové Pece. Za Novou Pecí se napojuje na cestu sledující Schwarzenberský kanál a pokračuje po ní směrem na Huťský Dvůr a Zadní Zvonkovou. Po cestě k bývalé celnici pak směřuje k státní hranici s Rakouskem k mezníku 1/34. Od toho mezníku pak pokračuje souběžně se státní hranicí s Rakouskem a dále s Německem až k mezníku 4/11 ve Ferdinandovském údolí.

Poznámky

1. Pokud je hranice vedena po pozemních komunikacích a železničních tratích, hledí se na takové těleso pozemní komunikace nebo železniční tratě, jako by leželo vně území národního parku.

2. Kopie katastrální mapy s podrobným zákresem hranic národního parku je uložena v ústředním seznamu ochrany přírody vedeného Agenturou v Praze, která obraz hranic národního parku v digitální podobě zveřejňuje způsobem umožňujícím dálkový přístup.

C. Orientační grafické znázornění průběhu hranic Národního parku Šumava

Obrázek 123-217

Příloha 5

Správy národních parků, jejich sídla a jejich správní obvody, tvořené národními parky a jejich ochrannými pásmy a chráněnými krajinnými oblastmi, podle ustanovení § 78 odst. 2 zákona

I-----I-----I-----I				
I Název správy národního parku	I Sídlo správy	I Správní obvod		I
I-----I-----I-----I				
I Správa Národního parku České Švýcarsko	I Krásná Lípa	I Národní park České Švýcarsko a Chráněná krajinná oblast Labské pískovce		I
I-----I-----I-----I				
I Správa Krkonošského národního parku	I Vrchlabí	I Krkonošský národní park a jeho ochranné pásmo		I
I-----I-----I-----I				
I Správa Národního parku Podyjí	I Znojmo	I Národní park Podyjí a jeho ochranné pásmo		I
I-----I-----I-----I				
I Správa Národního parku Šumava	I Vimperk	I Národní park Šumava a Chráněná krajinná oblast Šumava		I
I-----I-----I-----I				

Vybraná ustanovení novel

Čl.II zákona č. 218/2004 Sb.

Přechodná a společná ustanovení

1. Dosavadní vydaná rozhodnutí o výjimkách ze zákazu podle zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, nejsou tímto zákonem dotčena.

2. Řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle dosavadních právních předpisů.

3. Zahájená projednávání záměrů (návrhů) na vyhlášení zvláště chráněných území podle § 40 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, se dokončí podle dosavadní právní úpravy.

Čl. VII zákona č. 312/2008 Sb.

Přechodné ustanovení

Právnícká osoba nebo fyzická osoba, která v den nabytí účinnosti tohoto zákona provozuje zařízení poskytující péči o živočichy neschopné v důsledku zranění, nemoci nebo jiných okolností dočasně nebo trvale přežít ve volné přírodě a požádá o povolení k provozování záchranné stanice podle § 5 odst. 8 zákona č. 114/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, nejpozději do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se považuje za držitele platného povolení, a to do dne nabytí právní moci rozhodnutí vydaném v řízení o povolení provozování záchranné stanice. Lhůta pro vydání rozhodnutí v řízení o povolení provozování záchranné stanice podle § 5 odst. 8 zákona č. 114/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, činí v případě žádosti podané podle věty první tohoto ustanovení 12 měsíců ode dne doručení žádosti.

Čl. XIII zákona č. 223/2009 Sb.

Přechodné ustanovení

Řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a do tohoto dne neskončená se dokončí a práva a povinnosti s nimi související se posuzují podle dosavadních právních předpisů.

Čl. II zákona č. 349/2009 Sb.

Přechodná ustanovení

1. Přírodní památky nebo přírodní rezervace vyhlášené na území národních parků nebo jejich ochranných pásem podle dosavadních právních předpisů může Ministerstvo životního prostředí zrušit prováděcím právním předpisem.

2. Řízení zahájená do dne nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle dosavadních právních předpisů, s výjimkou případů uvedených v bodu 3.

3. Řízení zahájená do dne nabytí účinnosti tohoto zákona podle § 43 zákona č. 114/1992 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, dokončí orgán ochrany přírody příslušný podle zákona č. 114/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, přičemž lhůty pro vydání rozhodnutí, jejichž běh započal, běží ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona znovu.

4. Na území hlavního města Prahy vykonávají úřady městských částí státní správu v ochraně přírody v rozsahu svěřeném obecním úřadům podle § 76 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, po dobu jednoho roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

Čl. II zákona č. 381/2009 Sb.

Přechodné ustanovení

Ochranná pásma chráněných krajinných oblastí, vyhlášená podle dosavadních právních předpisů do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, zanikají dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

Čl. VII zákona č. 350/2012 Sb.

Přechodné ustanovení

V případech, kdy bylo podle předchozích právních předpisů potřeba závazné stanovisko a řízení nebyla ke dni účinnosti tohoto zákona dokončena, se závazné stanovisko nevydává a řízení se dokončí podle tohoto zákona. Tuto skutečnost správní orgán zaznamená ve spisu a oznámí ji žadateli.

Čl. IX zákona č. 250/2014 Sb.

Přechodná ustanovení

1. Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky, organizační složka státu zřízená Ministerstvem životního prostředí, se dnem nabytí účinnosti tohoto zákona stává Agenturou ochrany přírody a krajiny České republiky zřízenou podle zákona č. 114/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

2. Správy chráněných krajinných oblastí jako orgány ochrany přírody vykonávající státní správu podle zákona č. 114/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zanikají.

3. Řízení zahájené správou chráněné krajinné oblasti přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a do tohoto dne neskončené dokončí Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky zřízená podle zákona č. 114/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

4. Výkon práv a povinností vyplývajících z pracovněprávních vztahů k České republice, jakož i výkon dalších práv a povinností České republiky, vážících se k Agentuře ochrany přírody a krajiny České republiky přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, přechází dnem nabytí účinnosti tohoto zákona na Agenturu ochrany přírody a krajiny České republiky zřízenou podle zákona č. 114/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

5. Příslušnost hospodařit s majetkem České republiky, vážící se k Agentuře ochrany přírody a krajiny České republiky přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, přechází dnem nabytí účinnosti tohoto zákona na Agenturu ochrany přírody a krajiny České republiky zřízenou podle zákona č. 114/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

Čl. II zákona č. 123/2017 Sb.

Přechodná ustanovení

1. Správní řízení, která nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních právních předpisů.

2. Zóny ochrany přírody národních parků a chráněných krajinných oblastí, které byly vymezeny právními předpisy a jinými opatřeními Ministerstva životního prostředí podle dosavadních právních předpisů, zůstávají v platnosti.

3. První zóny ochrany přírody národních parků, které byly vymezeny právními předpisy a jinými opatřeními Ministerstva životního prostředí podle dosavadních právních předpisů, se považují za zóny přírodní podle § 18 odst. 1 písm. a) zákona č. 114/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí

účinnosti tohoto zákona, a to až do doby vymezení zón národního parku postupem podle § 18 zákona č. 114/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

4. Zastavěná území obcí a zastavitelné plochy obcí na území národních parků, stanovená ke dni účinnosti tohoto zákona, se považují za zónu kulturní krajiny podle § 18 odst. 1 písm. d) zákona č. 114/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, a to až do doby vymezení zón národního parku postupem podle § 18 zákona č. 114/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

5. Projednávání vymezení zón národního parku podle § 18 odst. 5 zákona č. 114/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, musí být zahájeno nejpozději do dvou let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

6. Do doby vymezení a označení klidového území podle § 17 zákona č. 114/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se za klidové území považuje území první zóny národního parku vymezené a označené podle dosavadních právních předpisů. Řízení o vymezení klidového území podle § 17 zákona č. 114/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, musí být zahájeno nejpozději do dvou let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

7. Do doby vyhrazení a označení cest v klidovém území podle § 17 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se za vyhrazené a označené cesty považují cesty vyznačené se souhlasem orgánu ochrany přírody podle zákona č. 114/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

8. Plány péče o národní parky a jejich ochranná pásma schválené podle zákona č. 114/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, platí po dobu v nich uvedenou, nejdéle však 10 let ode dne účinnosti tohoto zákona, nebo do doby schválení zásad péče o národní park podle § 38a zákona č. 114/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

9. Návštěvní řády národních parků vydané podle dosavadních právních předpisů platí po dobu v nich uvedenou, nejdéle však 3 roky ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

10. Práva a povinnosti z pracovněprávních a majetkoprávních vztahů přecházejí ke dni 1. ledna 2017 z organizační složky státu Správa Národního parku České Švýcarsko na příspěvkovou organizaci Správa Národního parku České Švýcarsko. Řízení zahájená organizační složkou státu Správa Národního parku České Švýcarsko přede dnem 1. ledna 2017 a do tohoto dne neskončená dokončí příspěvková organizace Správa Národního parku České Švýcarsko.

Čl.VIII zákona č. 225/2017 Sb.

Přechodné ustanovení

Správní řízení o povolení kácení dřevin zahájena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle dosavadních právních předpisů.

1) Čl. 1 bod 4 nařízení Komise (ES) č. 865/2006 ze dne 4. května 2006 o prováděcích pravidlech k nařízení Rady (ES) č. 338/97 o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s těmito druhy.

1a) Zákon č. 100/2004 Sb., o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi a dalších opatřeních k ochraně těchto druhů a o změně některých zákonů (zákon o obchodování s ohroženými druhy), ve znění zákona č. 444/2005 Sb.

Nařízení Rady (ES) č. 338/97 o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi.

Nařízení Komise (ES) č. 865/2006 o prováděcích pravidlech k nařízení Rady (ES) č. 338/97 o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s těmito druhy.

1b) Zákon č. 61/1977 Sb., o lesích.

1c) Směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin.

1d) Příloha I směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin.

1e) Směrnice Rady 92/43/EHS.

1f) Příloha II směrnice Rady 92/43/EHS.

1g) Směrnice Rady 92/43/EHS.

2) § 2 zákona ČNR č. 96/1977 Sb., o hospodaření v lesích a státní správě lesního hospodářství.

3) § 21 zákona ČNR č. 96/1977. Sb.

3a) § 58 odst. 1 zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

3b) Zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů.

4) Např. zákon č. 61/1964 Sb., o rozvoji rostlinné výroby, zákon č. 87/1987 Sb., o veterinární péči, ve znění zákona č. 239/1991 Sb., zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 23/1962 Sb., o myslivosti, ve znění zákona č. 96/1977 Sb., a zákona č. 143/1991 Sb., zákon č. 102/1963 Sb., o rybářství.

4a) Zákon č. 100/2004 Sb., o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi a dalších opatřeních k ochraně těchto druhů a o změně některých zákonů (zákon o obchodování s ohroženými druhy).

4b) Zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 449/2001 Sb.

Zákon č. 102/1963 Sb.

4b) Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů.

4c) Směrnice Rady 79/409/EHS ze dne 2. dubna 1979 o ochraně volně žijících ptáků.

5) Zákon č. 61/1964.

Vyhláška č. 62/1964 Sb., kterou se vydávají prováděcí předpisy k zákonu č. 61/1964 Sb.

Zákon č. 132/1989 Sb., o ochraně práv k novým odrudám rostlin a plemenům zvířat.

6) § 15 odst. 2 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění zákona č. 80/2006 Sb. a zákona č. 186/2006 Sb.

6b) Například § 47 odst. 2 písm. b) zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), § 24 odst. 3 písm. g), § 25 odst. 4 písm. h), § 58 odst. 1 písm. f) a § 59 odst. 1 písm. f) zákona č.

458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů.

7) Zákon ČNR č. 388/1991 Sb., o Státním fondu životního prostředí České republiky.

8) § 27 zákona č. 17/1992 Sb., o životním prostředí.

9) Zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů.

9a) § 43 odst. 1 a § 61 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon).

10) Zákon č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 99/2004 Sb., o rybníkářství, výkonu rybářského práva, rybářské stráž, ochraně mořských rybolovných zdrojů a o změně některých zákonů (zákon o rybářství), ve znění pozdějších předpisů.

11) Zákon č. 61/1977 Sb.

Zákon ČNR č. 96/1977 Sb.

12) § 20 zákona ČNR č. 96/1977 Sb.

13) Např. zákon č. 298/1990 Sb., o úpravě některých majetkových vztahů řeholních řádů a kongregací a arcibiskupství olomouckého, zákon č. 403/1990 Sb., o odstranění některých majetkových křivd, zákon č. 87/1991 Sb., o mimosoudních rehabilitacích, zákon č. 92/1991 Sb., o podmínkách převodu majetku státu na jiné osoby, zákon č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku.

14a) Například část první zákona č. 50/1976 Sb., § 24 zákona č. 289/1995 Sb., § 23 až 26 zákona č. 254/2001 Sb., § 36 až 38 zákona č. 449/2001 Sb.

15) Např. zákon č. 61/1977 Sb., zákon č. 53/1966 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění zákona č. 75/1976 Sb. (úplné znění zákon č. 124/1976 Sb.), zákon č. 138/1973 Sb., zákon č. 50/1976 Sb.

16) Zákon č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon).

Zákon č. 200/1994 Sb., o zeměměřictví a o změně a doplnění některých zákonů souvisejících s jeho zavedením, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 359/1992 Sb., o zeměměřických a katastrálních orgánech, ve znění pozdějších předpisů.

17) Zákon č. 183/2006 Sb.

18) § 8 až 10 zákona č. 138/1973 Sb.

19) § 13 zákona č. 138/1973 Sb.

19a) Například zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 99/2004 Sb., o rybníkářství, výkonu rybářského práva, rybářské stráž, ochraně mořských rybolovných zdrojů a o změně některých zákonů (zákon o rybářství), zákon č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů.

19b) Zákon č. 244/1992 Sb., o posuzování vlivů rozvojových koncepcí a programů na životní prostředí, ve znění pozdějších předpisů.

19c) Zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů.

19d) Zákon č. 244/1992 Sb.

Zákon č. 100/2001 Sb.

19e) Zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace).

19f) § 20 odst. 1 zákona č. 18/2004 Sb.

19g) § 5 zákona č. 18/2004 Sb.

19h) Zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů.

20) Např. zákon č. 87/1987 Sb.

20a) Čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení Rady (ES) č. 338/97 ze dne 9. prosince 1996 o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi.

20b) § 43 zákona č. 183/2006 Sb.

20c) Část čtvrtá správního řádu.

20d) Čl. 8 odst. 3 písm. d) nařízení Rady (ES) č. 338/97.

20e) Čl. 66 nařízení Komise (ES) č. 865/2006.

21) Např. zákon č. 23/1962 Sb., zákon č. 102/1963 Sb., zákon č. 61/1964 Sb., zákon č. 61/1977 Sb., zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využívání nerostného bohatství (horní zákon), ve znění zákona ČNR č. 541/1991 Sb.

21a) Zákon č. 449/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

21b) Zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů.

21c) Zákon č. 289/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

21d) Například zákon č. 289/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 115/2000 Sb., o poskytování náhrad škod způsobených vybranými zvláště chráněnými živočichy, ve znění pozdějších předpisů.

21e) Například vyhláška č. 55/1999 Sb., o způsobu výpočtu výše újmy nebo škody způsobené na lesích.

21f) Zákon č. 334/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 99/2004 Sb.

22) Zákon ČNR č. 284/1991 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech.

23) Zákon č. 53/1966 Sb.

24) § 108 odst. 2 zákona č. 50/1976 Sb.

25) § 109 až 116 zákona č. 50/1976 Sb.

25a) § 27 odst. 2 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů.

26) Zákon č. 169/1949 Sb., o vojenských újezdech.

Zákon č. 102/1971 Sb., o ochraně státního tajemství, ve znění pozdějších předpisů.

27) Zákon č. 135/1961 Sb., o pozemních komunikacích (silniční zákon), ve znění zákona č. 27/1984 Sb. (úplné znění č. 55/1984 Sb.).

28) Ústavní zákon č. 23/1991 Sb., kterým se uvozuje LISTINA ZÁKLADNÍCH PRÁV A SVOBOD.

29) § 127a občanského zákoníku.

30) Např. zákon č. 135/1961 Sb., vyhláška č. 99/1989 Sb., ve znění vyhlášky č. 24/1990 Sb., o pravidlech provozu na pozemních komunikacích (pravidla silničního provozu).

31) Např. § 16 zákona ČNR č. 96/1977 Sb., vyhláška č. 99/1989 Sb.

32) Např. zákon č. 61/1977 Sb., zákon č. 138/1973 Sb., zákon č. 50/1976 Sb.

33) Zákon č. 17/1992 Sb.

34) § 2 zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů.

35) § 14 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád).

37) Zákon ČNR č. 282/1991 Sb., o České inspekci životního prostředí a její působnosti v ochraně lesa.

38) Zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů.

39) Zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů.

39a) § 32 zákona č. 131/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

39c) Například nařízení vlády č. 75/2007 Sb., o podmínkách poskytování plateb za přírodní znevýhodnění v horských oblastech, oblastech s jinými znevýhodněními a v oblastech Natura 2000 na zemědělské půdě.

39d) § 66 zákona č. 449/2001 Sb.

40) Zákon č. 96/1977 Sb.

Zákon č. 23/1962 Sb.

Zákon č. 102/1963 Sb.

Zákon č. 53/1966 Sb.

40b) § 54 zákona č. 219/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 40/1961 Sb., o obraně státu.

41) Zákon č. 161/1999 Sb., kterým se vyhlašuje Národní park České Švýcarsko, a mění se zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů.

41a) Zákon č. 312/2002 Sb., o úřednicích územních samosprávních celků a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

41) Zákon č. 161/1999 Sb., kterým se vyhlašuje Národní park České Švýcarsko, a mění se zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů.

41c) § 4c zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění zákona č. 291/2009 Sb.

41d) Čl. 48 nařízení Komise (ES) č. 796/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se stanoví prováděcí pravidla k podmíněnosti, odlišení a integrovanému administrativnímu a kontrolnímu systému uvedených v nařízení Rady (ES) č. 1782/2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce, v platném znění.

43) Zákon č. 71/1967 Sb.

43a) § 149 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád.

43b) Zákon č. 222/1999 Sb.

44) § 11 zákona č. 44/1988 Sb.

45) § 15 až 19 zákona č. 44/1988 Sb.

Zákon ČNR č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů.

46) Např. zákon č. 61/1977 Sb., zákon č. 138/1973 Sb., zákon č. 50/1976 Sb., zákon č. 44/1988 Sb., zákon č. 53/1966 Sb., zákon č. 23/1962 Sb., zákon č. 102/1963 Sb.

46a) Zákon č. 167/2008 Sb., o předcházení ekologické újmy a o její nápravě a o změně některých zákonů.

47) § 24a zákona ČNR č. 67/1969 Sb., o národních výborech, ve znění pozdějších předpisů (úplné znění č. 31/1983 Sb.).

47a) Zákon č. 312/2001 Sb., o státních hranicích.

47b) Zákon č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů.

47c) § 139 správního řádu.

48) § 25 zákona č. 61/1977 Sb.

49) § 44 odst. 3 zákona č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění zákona č. 225/2006 Sb., zákona č. 274/2008 Sb. a zákona č. 301/2009 Sb.

50) § 52 zákona č. 49/1997 Sb., ve znění zákona č. 225/2006 Sb.

51) § 11 odst. 4 zákona č. 449/2001 Sb.

§ 11 odst. 1 zákona č. 99/2004 Sb.

52) § 31 odst. 6 a § 33 odst. 1 zákona č. 289/1995 Sb.

53) § 32 odst. 1 a 2 zákona č. 289/1995 Sb.